

CHORÁLNÍK

**K EVANGELICKÉMU
ZPĚVNÍKU**

1

(1-430)

Vychází s podporou

Evangelické církve v Bádensku (Německo),
Evangelické luterské církve v Bavorsku (Německo),
Evangelické luterské církve v Sasku (Německo),
Evangelické reformované církve kantonu Curych (Švýcarsko).

Jim i mnoha dalším dárcům patří velký dík.

© Českobratrská církev evangelická, 2021
ISBN 978-80-87098-84-4

PŘEDMLUVA

Chorálník je sbírkou varhanních i klavírních doprovodů písní a zpěvů z Evangelického zpěvníku, vydaného v r. 2021. Má být základní výbavou především pro klávesový doprovod zpěvu bohoslužebného shromáždění, ale také má posloužit jako harmonická podpora duchovního zpěvu nejen v kostele. Nový zpěvník nás zve k novému zpěvu. Jeho snahou je aktualizovat stará poselství, obnovit tradici, aby staré, známé písně zněly jako nové. Nový zpěvník nám nabízí objevování nových písní a zpěvů, které nám mohou rozšířit horizont hudebně-spirituálního vnímání. Je to příležitost k obnově víry, našeho vztahu k Pánu Bohu. Také nový chorálník chce tento záměr podpořit. Komise, která pracovala na této rozsáhlé sbírce, měla za úkol vyhodnotit po stylistické a technické stránce doprovody písní, které byly přijaty z předchozího církevního zpěvníku a jeho dodatku. Stejně tak musela vyhodnotit jak doprovody k novým písním, tak i nové alternativy doprovodů ke známým písním. Komise pracovala ve složení, které se průběžně měnilo: Daniela Eklová, Ester Moravetzová, Jiřina Dvořáková Marešová, Jakub Dvořáček, Ondřej Maňák, Lukáš Vendl, Vojtěch Esterle, Jiří Schneider a Ladislav Moravetz.

VERZE DOPROVODŮ PÍSNÍ

Při tvorbě chorálního byl vytvořen manuál se základními pravidly a procedurálními záležitostmi, na kterých se komise usnesla. Primárně šlo o to, aby nejen písně, ale všechny nepísňové zpěvy byly opatřeny jedním doprovodem. U některých písní se výjimečně objevuje několik doprovodů, které jsou označeny lomítkem např. 15/1, 15/2. Pokud má píseň transponovaný doprovod do nižší tóniny, je tato informace vypsána. Kvůli velkému objemu zpěvníku jsme nemohli ke každé písni vypsát předejru. Písňové předejry se objevují pouze v případě, že daný doprovod je úzce spojen s předejrou a obojí má stejný autorský původ. Na konci každého doprovodu je uvedeno jméno autora. Základní hymnologické údaje, týkající se nápěvu a textu, jsou uvedeny ve zpěvníku. Většina doprovodů písní a zpěvů je opatřena textem první sloky a informací o počtu slok zapsanou na konci písně. Má-li píseň jen jednu sloku, informace o počtu slok se neuvádí.

DOPROVOD KÁNONŮ

Kánon je polyfonní forma, kterou lze zpívat bez doprovodu, např. jednou se zazpívá unisono a pak nastupují jednotlivé hlasy. Kánon se může zastavit v místech, kde jsou uvedeny korunky (tím vznikne závěrečný akord), nebo se

nechá po hlasech dozpívat. Korunky v kánonu jsou platné pouze pro závěr, kdy se kánon zastaví. Doprovod kánonů slouží jako základní harmonická opora, ve které se doslovně nehrají všechny průchody a střídavé tóny, které se v hlasech postupně objevují. U některých doprovodů kánonů je vypsán text, u jiných nebylo možné jej vypsát, protože ve struktuře doprovodu by to nepůsobilo přehledně. V takovém případě je možno před uvedeným vícehlasým doprovodem přehrát nápěv jednohlasně (pravou rukou), nebo v unisonu (oběma rukama). Část kánonu, která je označena repetitami, se může opakovat několikrát až do ukončení kánonu.

DOPROVOD PSALMODIE

Psalmodie je zpěv žalmů vycházející z původní praxe střídavého zpěvu z doby starého Izraele, kdy se střídal responzoriální zpěv předzpěváka se shromážděním, nebo střídavý antifonální zpěv dvou sborů. Oproti písňové formě, která má často text upravený do slok s rýmujícími se verši se stejným počtem slabik, psalmodie umožňuje přednes žalmových veršů s různým počtem slabik. Jde o volnější způsob recitace textu zpívaným přednesem, tzv. kantilací. Text se recituje pomocí jednoho hudebního modelu. Základním elementem psalmodie je živě mluvené slovo, které se intonuje dle spádu řeči. Tempo je volné. Jediné, co může celkové dění oživit, jsou jemné důrazy na důležitá slova. K psalmodii bývá přiřazena antifona obsahující centrální myšlenku žalmu, která prokládá jednotlivé verše. Provedení psalmodie vyžaduje důkladnou přípravu zpěváka, který zpívá verše sólově. Pro shromáždění je to forma jednoduchá, protože zpívá pouze antifonu. Zpěv antifon a krátkých zpívaných aklamací, jako např. Haleluja, Amen, patří k nejstarším formám společného zpěvu. Provedení psalmodie vypadá následovně: 1. krátká varhanní předejhra (intonace), 2. předzpěvák předzpívá antifonu doprovázenou jemným rejstříkem, 3. shromáždění opakuje antifonu za doprovodu silnějšího doprovodu, 4. verš (předzpěvák, jemný doprovod), 5. antifona (shromáždění, silnější doprovod) atd. Verše psalmodie mohou být zpívané také antifonálně, tj. skupinou zpěváků stejné tónové výšky, např. ženské hlasy (nebo jen mužské hlasy) pěveckého sboru. Psalmodie vyžaduje také důkladnou přípravu instrumentálního doprovodu každého verše, jehož délka bývá proměnlivá. U psalmodií jsou uvedeny všechny verše, aby varhaník mohl sledovat, event. zpívat celý text.

METRUM

Má-li nápěv pravidelný rytmus a metrum (od řeckého metron, tj. míra), na začátku písničky je nad notovou osnovou uvedena metrická jednotka pohybu (např. půlová, nebo čtvrtková, event. frázování). Jde o důležitý ukazatel týkající se pulzace rytmiky, který souvisí s volbou tempa. Kombinace hudebních akcentů vytváří

rytmickou strukturu, která v ideálním případě podtrhuje přirozenou deklamaci textu. U písní se střídavým metrem bývá uvedena nota půlová / nota půlová s tečkou, což naznačuje rozmanité členění frází. U nápěvů, které vyžadují volnější rytmičku, metrická jednotka není uvedena.

STYLOVÉ EPOCHY A NOTACE

Většina písní a zpěvů je zapsána v menzurální notaci s přesnou délkou not a pauz (celá, půlová, čtvrtová atd.). Kromě této notace se ve zpěvníku objevuje i zjednodušená podoba chorální notace, kde noty nemají nožičky. Tento zápis nám nejenže připomíná praxi gregoriánského chorálu a prvních reformačních zpěvů, ale také naznačuje, že se nápěv hraje volněji, dle přirozené deklamace textu. Některé nápěvy jsou ve zpěvníku uvedené v chorální notaci, ale doprovod je zapsaný menzurálně kvůli lepší čitelnosti vícehlasu, ovšem bez udání metrické jednotky. Pokud se v doprovodu novějších písní objeví noty zapsané malým písmem, pak se jedná o tzv. vyhrávky, které mají doplňující roli, aby oživily hudební průběh, nebo slouží jako harmonická výplň. U písní se swingovým rytmem se objevuje poznámka ternárního frázování (čtvrtová nota se dělí na triolu tří osminek).

VARHANY / KLAVÍR

Píšťalové varhany jsou dechovým nástrojem s různými rejstříky, který může mít několik manuálů a pedál, kdežto klavír je strunný nástroj, který umožňuje hru každého tónu v různé dynamice a s rozmanitými výrazovými prostředky. Přestože zvukově jsou tyto nástroje odlišné a z hlediska stylového doprovázení má každý z nich své přednosti a meze, mají tyto nástroje jednu věc společnou: jde o klávesové nástroje umožňující vícehlasé hraní. Komise, která sestavovala tento chorálník, měla snahu vybrat takové doprovody, které jsou hratelné na různé klávesové nástroje. U některých doprovodů však musela učinit výjimku a přijala varhanní doprovod, kde se předpokládá hra pedálu. Pokud v akordu vzdálenost mezi některými tóny (např. mezi tenorem a basem) je tak velká, že jej nelze zahrát rukama, je možné basový tón transponovat o oktávu výš.

AKORDICKÉ ZNAČKY

Akordické značky se ve zpěvníku objevují pouze u písní, s kterými jsou spjaty. Jde o prvek, který souvisí především s tzv. kytarovými písněmi od 2. pol. 20. století, event. se současnou populární duchovní hudbou. U novějších písní, které jsou opatřeny akordickými značkami ve zpěvníku, vícehlasá úprava nemusí vždy korespondovat s původními kytarovými akordy. V takovém případě je možno

se rozhodnout, zda hrát podle vícehlasého zpracování z chorálního, nebo podle akordů, které jsou uvedené ve zpěvníku.

ARTIKULACE A TEMPO

Primární úloha hudebních doprovodů spočívá v rytmickém vedení bohoslužebného zpěvu, nikoliv jen v harmonickém podmalování jednohlasu shromáždění. Bez vedení se zpěv zpomaluje, rozbředá se jeho rytmická struktura. Tím vzniká arytmie, zlovyk, který se pak těžko odnaučuje. Tempová označení většinou neuvádíme, protože každá píseň je zpívatelná v určitém rozmezí, kde zní dobře, přirozeně a srozumitelně. Zpěv shromáždění však potřebuje pevné hudební vedení. Volba tempa, jež ovlivňuje výraz společného zpěvu, závisí především na charakteru písně, na akustice bohoslužebného prostoru a do určité míry na znalosti písně. Kromě pevného tempa zásadní roli při doprovázení hraje také způsob artikulace. Vázané hraní (legato) platí zejména pro lyrické písně z období romantismu nebo inspirované romantickou melodikou. Ve varhanní hře se většinou doporučuje hra non-legato (nikoliv staccato), kde se nářev jemně artikuluje a akordy nevážou. Taková hra má lepší vliv na vedení zpěvu shromáždění a je po stránce technické snadnější.

REJSTŘÍKOVÁNÍ A ZPŮSOB HRANÍ NA VARHANY

Při volbě registrace je třeba mít na zřeteli charakter písně, typ nástroje a také velikost bohoslužebného shromáždění. Při zpěvu shromáždění je krásné, když je slyšet nejen zvuk varhan, ale také zpěv lidí. Varhaníci, jelikož jsou zodpovědní za tempo písně, mají tendenci doprovod výrazně naregistrovat, aby nastolili pevné tempo od první sloky. Pokud shromáždění zpívá podle varhaníka, který zvolil dobré tempo, je to ideální stav.

V průběhu jedné písně je možno měnit registrace dle textu. Proto je dobré, aby si varhaník přečetl všechny sloky písně a předem si rozmyslel, zda ponechá jednu registraci po celou dobu písně, nebo zda u některých slok registraci pozmění. Nejjednodušší způsob hraní klasické čtyřhlasé sazby na varhany je podobný hře na klavír, kdy každá ruka hraje dva hlasy, event. pravá ruka hraje tři hlasy a levá bas. U varhan s jedním manuálem se doporučuje hrát čtyřhlasou sazbu tak, že pravá ruka hraje soprán s altem, levá ruka hraje tenor a v pedálu se hraje bas. U dvoumanuálového nástroje se nabízí také možnost doprovázení, kdy pravá ruka hraje melodii na sólovou registraci na jiném manuálu, levá hraje alt s tenorem a pedál hraje bas. Tento způsob lze také uplatnit na jednomanuálových varhanách, kdy pravá ruka hraje melodii o oktávu výš na stejný manuál, levá pak hraje alt s tenorem a v pedálu se hraje bas.

PŘÍPRAVA NA BOHOSLUŽBY

Jeden z nejkrásnějších úkolů varhaníků je vést lidi ke zpěvu a probouzet radost ze zpěvu. Varhaníci se výrazně podílí na bohoslužebném dění. Jde o službu, která vyžaduje soustavné cvičení (nikoliv jen přehrávání) u nástroje. Také duchovní příprava hudebníků (třeba v podobě modlitby) mívá důležitý význam, neboť pomáhá zbavovat se pocitů, které člověka podceňují, nebo přeceňují. Přebývání v Božím domě je radost, a církevní hudba může mít velký podíl na zvěstování „radostné zprávy“. Hudební doprovod bohoslužebného dění je stimulátorem zpěvu shromáždění, jeho ukazatelem, jeho navigátorem (zpívá se podle varhanního doprovodu). Je důležitým projevem, protože jednak podporuje vyjádření shromáždění lidu vůči Hospodinu a také má vliv na prožívání duchovních věcí, na atmosféru bohoslužeb. Proto je dobré, aby si varhaníci včas rezervovali čas na přípravu a domluvili se s faráři, kdy jim mají oznamovat vybrané písně na bohoslužby. U školených církevních hudebníků, zejména u absolventů Semináře církevní hudby Evangelické akademie, kteří byli ve sborech povoláni do služby kantorů, se očekává, že se tvůrčím způsobem (alespoň částečně) podílí na hudební stránce bohoslužeb (vč. výběru písní). Výběr písní a příprava hudebního doprovodu na poslední chvíli, má svá rizika. Cvičení na hudební nástroj je proces, který vyžaduje čas na přípravu, soustředění a růst. Zpěv bohoslužebného shromáždění lze dobře vést od varhanního pultu, pokud si varhaník osvojí nápěv písně vč. textu první sloky, pozorně přečte vícehlasou sazbu, nepodcení důkladné cvičení (po hlasech nebo kombinace hlasů), připraví si předeheru k písni a promyslí si načasování závěru přede hry a začátek první sloky, rozmyslí si registraci podle charakteru písně s ohledem na téma a na jeho rozvíjení v dalších slokách. Cílem varhanního doprovodu písní je, aby písně krásně zněly, aby měly patřičnou znějící hodnotu. Obzvlášť důležité je nastavení dlouhodobého plánu učení se nových písní a zpěvů, kdy je třeba si rozmyslet, na kterém místě a jakým způsobem má zaznít nový zpěv při bohoslužbách. Vše záleží na potenciálu daného sboru a také na schopnosti spolupráce mezi faráři a církevními hudebníky (varhaníci, vedoucí pěveckých sborů aj.). Jak zpěvník, tak chorálník přináší mnoho novot, které se mohou postupně objevovat. Ať je tento proces objevování příjemný a obohacující!

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem, ať už se podíleli na práci v chorálníkové komisi, nebo přispěli kompozičně či nějakým způsobem pomáhali při realizaci této rozsáhlé sbírky. Kéž by tento chorálník přispěl k tomu, aby zvuk nástrojů a hlasy lidí spolu zazněly k oslavě Boží, aby v tomto světě se šířila jeho sláva. Vždyť Pán Bůh je ten, který nám dal hlas, abychom zpívali, a hudbu, která ukazuje k věčnosti.

1. Kdo se vzdá-vá cest, kte-rým vlád-ne hřích, kdo ne - ří - dí se

1
Ž 1

ra-dou bez-bož - ných, ten, kdo se zří - ká lží a pos-mí - vá - ní,

po Bo-žích řá - dech ptá se bez pře - stá - ní, kdo spra - ve - dl - nost

hle-dá den co den, po - žeh - ná - ní smí na-lézt v dí - le svém. 3 sloky

H: podle Clauda Goudimela

1. Aj, jak jsou bla-ho-sla-ve - ní ti, kdo jsou v Kris-ta vští-pe - ni,

2
Ž 1

jsou-ce ži - vé ra - to - les - ti, mo - hou v něm o - vo - ce nés - ti. 5 slok

H: Ladislav Moravetz

3
Ž 2

1. Můj Pa-ne, proč se bou-ří bez-bož-ní, ná - ro-dy vy-mýš-le - jí mar-né

plá - ny? Schá - zí se, ra - dí moc-ní, zá-mož-ní, zá - mě-ry

zrád - né ma-jí při-chy-stá - ny. „Strh - ně-me pou - ta, tí - hu Bo-žích

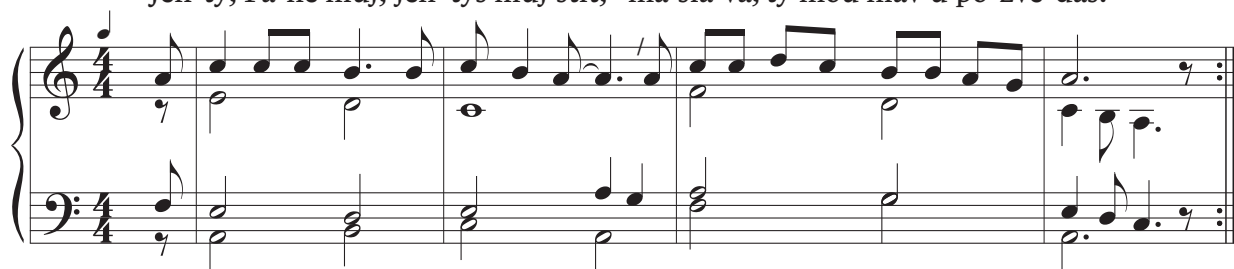
řá - dů!“ Trou-fa-lou ře - čí vzpou-ru hlá-sa-jí. Dál mar-ně tou - ží

svrh-nout Bo-ží vlá - du, mstou hro-zí těm, kdo v Bo-ha dou - fa - jí. 2 sloky

H: Ladislav Moravetz

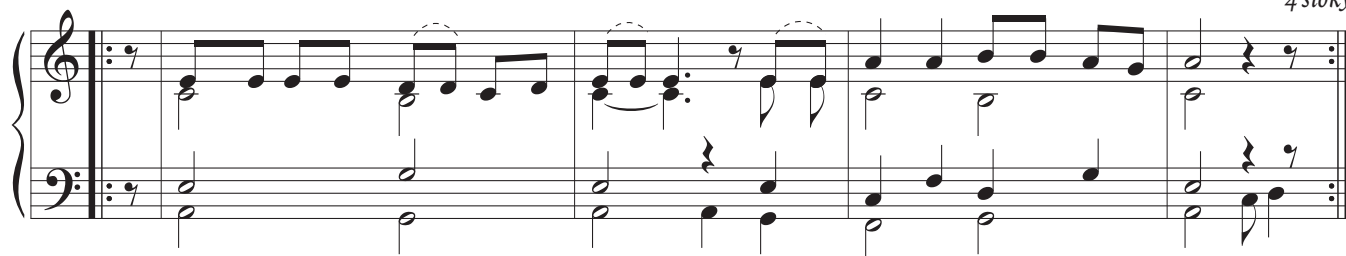
Ref:

Jen ty, Pa-ne můj, jen tys můj štít, má slá-va, ty mou hlav-u po-zve-dáš.

4
Ž 3

1. Mno-ho je těch, kte-ří ko-lem vo-la-jí: „V Bo-hu žád-nou po-moc ne-na-jdeš!“

4 sloky

H: Vojtěch Esterle

1. Hos-po-di - ne, jak jsou mno-zí ne - přá - te - lé mo - ji!

5/1
Ž 3

Po-hleď, Bo - že, jak mi hro - zí vstá-va - jí - ce k bo - ji.

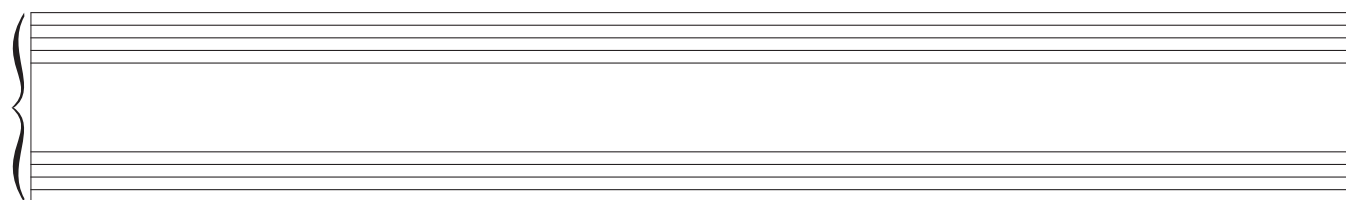

O mé du - ši mno - zí lžou, že již ne - má po - moc tvou.

4 sloky

H: Jan Horký

1. Hos-po-di - ne, jak jsou mno - zí ne - přá - te - lé mo - ji!

5/2
ž₃

Po-hleď, Bo - že, jak mi hro - zí vstá - va - jí - ce k bo - ji.

O mé du - ši mno - zí lžou, že již ne - má po - moc tvou. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

1. Slyš slo - va má, můj Bo - že, Krá - li, mou my - sl

7
ž₅

po - zo - ruj ty sám, k to - bě když o po - moc vo - lám.

Zrá - na hned přij - mi o - běť chvá - ly, v lás - ce jsi stá - lý. 3 sloky

H: podle Clauda Goudimela

8

Ž 6

1. Ne-tre-stej mne, Hos-po-di-ne, v hně-vu svém, ne-ká-rej mne

v roz-zlo-be-ní prch-li-vém, ne-boť jsem um-dle-ný, v kos-tech svých ra-ně-ný.

Smi-luj se v lás-ce na-de mnou již, jen ty sám, Pa-ne, mne uz-dra-víš. 5 slok

H: Zdeněk Čep

9

Ž 6

1. Již ne-tres-tej mě, Pa-ne, a ne-hně-vej se na mne.

Smi-luj se na-de mnou. Hle, kle-sám zba-ven sí-ly,

můj den se k no-ci chý-lí, mou u-zdrav ne-moc zlou. 4 sloky

H: podle Clauda Goudimela

10
ž 8

1. Jak vzne - še - né tvé jmé - no po vší ze - mi, svou ve - leb -

- nos - tí nad vším vy - vý - še - ný jsi, Hos - po - di - ne, moc - ný

Pa - ne náš, vše, co jsi stvo - řil, stá - le v pé - či máš. 3 sloky

H: podle Clauda Goudimela

11
ž 8

1. Pa - ne, jak dů - stoj - né je jmé - no tvé! Ze - mě i ne - be jsou

tvé slá - vy pl - ny. I v ú - stech ne - mluv - ňat tvá chvá - la zní. 4 sloky

H: Johannes Petzold (předehra), Günter André (sloka)

12
ž 8

Hos-po - di - ne, Pa - ne náš, jak vzne - še -

- né je tvo - je jmé - no po vši ze - mi. Coda

H: Jiřina Dvořáková Marešová

14
ž 11

1. Bůh je mou skry - ší bez-peč-nou, stráž-cem od mé - ho mlá - dí.
Hříš - ní proč trá - pí du - ši mou, zrád - nou ře - čí mne svá - dí

„Vzlét - ni, u - kryj se ja - ko pták, věr - ným hro - zí smrt

v tem - no - tách, zlí když cho - pí se vlá - dy.“ 2 sloky

H: Heinrich Schütz

15/1
Ž 12

1. Můj Bo - že, po - hled' z vý - so - sti, smi - luj se nad věr - ný - mi,

sklí - če - né na - vštiv mi - lo - stí, za - chraň před své - vol - ný - mi.

Slo - vo tvé sly - šet ne - chtě - jí, jsou sa - mi so -

-bě na - dě - jí. Bo - hu se vy - smí - va - jí. 4 sloky

H: podle Michaela Praetoriuse

15/2
Ž 12

1. Můj Bo - že, po - hled' z vý - so - sti, smi - luj se nad věr - ný -

-mi, sklí - če - né na - vštiv mi - lo - stí, za - chraň před své - vol - ný -

- mi. Slo - vo tvé sly - šet ne - chtě - jí, jsou sa - mi so - bě

na - dě - jí. Bo - hu se vy - smí - va - jí. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

18
Ž 15

1. Z nás kdo smí s Pá-nem pře-bý-vat, žít to - bě blíz - ko, Bo-že

sva - tý? Ten, kdo tvou vů - li chtěl by znát, tvou prav-du

v srd - ci za-cho-vat, kdo křiv-du zlo - stí ne - od - pla - tí. 4 sloky

H: podle Clauda Goudimela

1. O - chra-ňuj mne, Bo - že sil - ný, spo - lé - hám na te - be jen.

19
Ž 16

Tys mé do - bro, nik - do ji - ný to - bě ne - ní po - do - ben. 8 slok

antifona: H: Zdeněk Čep

Ne - bo ne - ne - cháš du - še mé v pek - le, zná - mou u - či - níš

20
Ž 16

mi ces - tu ži - vo - ta.

verš: 1. Ostříhej mne, Bože silný, neboť v tebe doufám.
2. Hospodin jest částka dílu mého a kalicha mého.
3. A když je mi po pravici, nikoli se nepohnu.
4. I tělo mé v bezpečnosti přebývati bude.
5. Rozveselilo se srdce mé a zplésala sláva má.
6. Sytost hojného veselí jest před obličejem tvým

Rci má duše Hospodinu: Ty jsi Pán — můj.
Rozmnožují bolesti své, kdo k cizímu bo - hu chvá - ta - jí.
A dědictví rozkošné do - sta - lo se mi.
Představuji Hospodina před ob - li - čej svůj.
Provazcové padli mi na mís - tech ve - se - lých.
a dokonalé utěšení po pra - vi - ci tvé.

H: Miloš Rejchrt

21
Ž 16

Na zá-chra-nu tvou, Bo-že, spo-lé-hám, ty svou ces-tu znát mi

dá - váš, v ra - dos - ti smím dál žít před tvou tvá - ří. 1 sloka

H: Taizé

22
Ž 18

antífona: Ty za-jis-té roz-svě-cu-ješ sví-ci mou. Hos-po-din, Bůh můj,

o - svě - cu - je tem - nos - ti mé.

verš: 1. Hospodin skála má a hrad můj i vysvoboditel můj, sil-ný můj, ská - la má,
2. Uchopil mne, vytáhl z velikých vod. Vytrhl mne od nepřítele mé - ho sil - né - ho,
3. Lid soužený vysvobozuješ a oči vy-so-ké sni - žu - ješ,

1. v něm naději skládám, štít můj a roh spasení mého, mé ú - to-čiš - tě. —
2. Ty, Pane, s milosrdným milosrdně nakládáš a k člověku upřímnému u-přím-ně se máš.
3. A protož chváliti tě budu mezi národy, ó Hospodine, a jménu tvému

žalmy pro-zpě - vo - va - ti.

3 sloky

H: Miloš Rejchrt

23
Ž 19

1. Bo-že náš, slá - vu tvou ne - be-sa so - blo - hou moc - ně vy -
a Bo-ha sil - né - ho v dí - le ru-kou je - ho všem li-dem

- pra - vu - jí
zje - vu - jí. Den po dni vy - prá - ví po - sel - ství tvé slá -

- vy, noc no-ci je zvě-stu - je. Bez ře - čí, bez hla - su

za kaž - dé - ho ča - su mou - drost tvou do - ka - zu - je. 3 sloky

H: podle Clauda Goudimela

24
Ž 20

1. V úz-kos-ti čas kéž tvůj Bůh tě vy-sly - ší, ať je - ho__

jmé - no tě o - chrá - ní. Zchrá - mu ať zní: „Jsem tvou

spá - sou i skry - ší, tvou o - po - rou ve dnech strá - dá - ní.“ 4 sloky

H: Zdeněk Čep

25
Ž 21

Dnes tvůj lid vstříc ti já - sá, můj Krá - li, i já s ním, — vždyť

ví - ra má a spá - sa jsou vzác - ným da - rem tvým. — Mou tou - hu znáš, má

přá - ní, teď smím si brát z tvých dla - ní tvou lás - ku s žeh - ná - ním. — 3 sloky

H: Heinrich Schütz

26
Ž 22

1. Bo-že můj, Bo - že, proč jsi mi teď vzdá - len? — Bo - že můj,

Bo - že, proč jsi mi teď vzdá - len? Tak zpí - val i král

Da - vid, sly - šel jsi jej? — Tak v tí - s - ni kři - čel Da - vid, spa - sil jsi jej? —

Bo - že můj, Bo - že, proč jsi mi teď vzdá - len? 4 sloky Coda

27

Ž 22

1. Bo - že můj, Bo - že můj, proč jsi mě o - pus - til?
 Vzdá - lil ses o - de mne, od mé - ho vo - lá - ní,

Proč už mě nes - ly - šíš? Na te - be če - kám.
 mar - ně tě vy - hlí - žím v be - zes - né no - ci.

Refrén:

Sva - tý jsi Hos - po - din, ve - leb - ný, důs - toj - ný,

k to - bě lid při - chá - zí vzdá - vat ti chvá - lu.

V te - be vždy dou - fa - li, v stí - nu tvém skry - li se,

byl jsi jim na - dě - jí, si - lou i spá - sou. 7 slok

H: Ladislav Moravetz

28
Ž 23

1. Hos - po - din rá - čí sám pas - týř můj bý - ti, ne -

- bu - du v ni - čem ne - dos - tat - ku mí - ti. On na past - vi -

- nách pa - se mne roz - koš - ných, u - vo - dí vča - sně k pra - me - nům vod

ži - vých. Pro jmé - no své mou du - ši ob - čers - tvu - je,

po stez - kách pří - mých šťast - ně pro - vo - zu - je. 3 sloky

H: podle Clauda Gaudimela

antifona:
29 Ž 23 Ne-bu-du se bá - ti zlé - ho, ne - bo ty se mnou jsi, ty

se mnou jsi. verš:
1. Hos-po-din jest můj pas-týř, ne-bu-du mí-ti ne-dos-tat-ku.

Na past-vách ze-le-ných pa-se mne, k vo-dám ti-chým mne při - vo - dí. Nebudu se...

verš:
2. Du-ši mou ob-čers-tvu-je, vo-dí mne po stez-kách spra-ve-dl-nos-ti pro jmé-no své,

byť se mi dos-ta - lo jí - ti přes ú - do - lí stí - nu smr - ti. Nebudu se...

H: Miloš Rejchrt

30
Ž 23

1. Sám Hos-po-din můj pas-týř je a ten mě před zlým chrá - ní. Vím,

že mi všech-no da - ru - je dnes ze svých dob-rých dla - ní. On spo-leh-li - vě

ve-de mne tam, kde jsou past - vy ze - le - né věč-né-ho slo - va spá - sy. 5 slok

H: Johann Walter

31
Ž 24

1. Tvá, Bo - že, je všech-na ze - mě a pl-nost je - jí do všech stran,

ce - lý kruh svě-ta je v tvé dla - ni, ti, ji-miž svět je o - bý - ván.

Na mo-ři za-lo-žil zem Pán, nad ře-ky pev-ný břeh se sklá - ní. 5 slok

H: podle Clauda Goudimela

33

Ž 25

1. K to - bě du - ši pozd - vi - hu - ji,
ne - za-han-buj mou na - dě - ji

Hos - po - di - ne,
ne - přá - te - lům

v úz - kos - ti,
k ra - dos - ti.

Ty, Bo - že, ne - za - han - bíš

žád - né - ho, kdo v te - be dou - fá,

po - tu - pou však

od - pla - tíš

kaž - dé - mu, kdo se ti rou - há.

7 slok

H: podle Clauda Goudimela

34
Ž 25

antifona:
Svou du - ši po - zve - dám jen k to - bě, Bo - že můj.

verš:

1. U - kaž mi své cesty, Hospodine, a po - uč mě o svých stez - kách.
Veď mě ve své pravdě a uč mě, ne - boť ty jsi Bůh, můj spa - si - tel.
2. Roz-po - meň se, Hospodine, na své slitování, na své milosrdenství, které trvá věč - ně.
Na mě pamatuj ve svém milosrdenství pro svou dobrotivost, Bo - že!
3. Du - ši mou opatruj a zachraň mě, a - bych nebyl zahanben, že jsem utekl

Atť mě chrání nevina a upřímnost, ne - boť v tebe, Hospodine, dou - fám!

H: Petr Eben

35
Ž 25

antifona:
Na te - be spo - lé - hám, kéž ne-jsem za - han - ben.

verš:

1. V úz - kos - tech srdce mi ulev az mých nesnází mě vy - pros - ti.
Na mou bídu a trápení popatři, všech - ny hříchy mi od - pusť.
2. Hos - po - din je dobrý a dokonalý, ces - tu hříšníkům u ka - zu - je.
Po - kor - né vede k správnému jednání, u - čí pokorné ces - tě své.
3. Hos - po - dinovo jednání je věrnost a láska pro ty, kdo plní jeho smlouvu a naří - ze - ní.
Dů - věr - ně se stýká Hospodin s těmi, dá - vá jim poznat svou smlou - vu.
kdo se ho bojí,

H: Petr Eben

antífona:
Sou-že-ní srd-ce mé-ho rozmno-žu-jí se, z úzkostí mých vy-veď mne.

36
Ž 25

verš:
1. K tobě, Hospodine, du - še své po-zdvi-hu - ji, Bože můj, v to-bě na - dě - ji

verš:
skládám, nechť nej-sem zahanben. *Soužení...* 2. Popatřiž na mne a smi-luj se nade mnou,

ne - boť jsem o - puš - tě - ný a ztrápený, viz trá-pe-ní mé a bídu mou.

verš:
Soužení... 3. Rozpomeň se na sli-to-vá-ní svá, Hospodine,

a na mi-lo-sr - denství svá, kte-ráž jsou od věků. *Soužení...*

1. Hos - po - din mé je svět-lo a má spá - sa, ži - vo - ta
Žá - dný strach už mnou pro-to ne - o - trá - sá, ne - pří - tel

37
Ž 27

mé - ho pev-ná záš - ti - ta.
v pas-ti své se na - chy - tá. Byť moc-né voj-sko tá-hlo pro - ti mně,

v svém srd - ci dě - sit se jich ne - mu - sím. Jen o jed - no Hos -

- po - di - na pro - sím: a - bych vždy pře-bý - val v je - ho do - mě. 3 sloky

H: podle Clauda Goudimela

1. Pán Bůh je sí - la má, všec - ka o - bra - na má!

38
Ž 27

Bez - peč - ně má stá - ti, a - niž se le - ka - ti du - še má. 6 slov

H: Otmar Mácha

*antifona:*39
Ž 27

Bůh náš, Hos-po-din, svět-lem je, spa-se-ním, proč se víc bát?

verš:

1. Hospodin je mé světlo a má spá-sa, koho bych se bál?
Hospodin je záštita živo - ta mé-ho, před kým bych se trá - sl?
2. Jedno od Hospodina žádám a po abych směl přebývat v Hospodinově
tom tou-žím: domě po všechny dny živo - ta své - ho,
abych požíval Hospodino vy ně - hy a patřil na je - ho chrám.
3. Hospodine, hle - dám tvou tvář, neskrývej svou tvář pře-de mnou.
V hněvu neodmítej svého slu - žeb - ní - ka, nezavrhuj mne, tys má po - moc!
4. Věřím, že uvidím blaho od Ho-spo-di - na v ze - mi ži - vých!
Důvěřuj v Hospodina, buď sil - ný, ať se vzmuží tvé srdce, v Hospodi - na dou - fej!

*H: Petr Eben*40
Ž 27

S ví-rou dál vy - hlí-žím vše, čím Bůh ob - da - ří věr - né

své v ze - mi ži - vých. S dů - vě - rou dou - fám

v je - ho spa - se - ní v něm tou - žím pev - ně stát. *z sloky*

H: Taizé

41
Ž 27

1. Chci zpí - vat Pá - nu, zná můj hlas, on

spá - sou sám se stal, jak zá - ře v tmách, jak

slun - ce jas, v své lás - ce při mně stál. Coda
4 sloky A - men.

H: Robert Simpson

42
Ž 29

1. Moc-ní svě - ta, skloň - te se před Pá - nem moc - něj - ším.

Své - mu tvůr - ci vzdej - te čest, on vlád - ne na - de vším.

Je - ho jmé - nu sva - té - mu slá - vu přiz - ná - vej - te

a v ná-d-he - ře sva - ty - ně jej v bá-z - ni vzý - vej - te.

3 sloky

H: Ladislav Moravetz

1. S dů-vě-rou k to-bě vo-lám, Pa-ne.

Smi - luj se na - de mnou,

44
Ž 31

ať han-bu nes-kli-dím.

Staň se mou ská - lou,

pev-nou tvr - zí.

Sám veď mne pro své jmé - no.

Mé kro-ky do-veď k cí - li.

5 slov

H: podle Clauda Goudimela

Odpověď shromáždění:

45
Ž 31

Roz - jas - ni svou tvář nad slu - žeb - ní - kem svým,

han-by kéž se ne - do - ži - ji, když te - be vzý - vám. Ty jsi můj Bůh,

ty jsi můj Pán, ve svém sli - to - vá - ní buď mou spá - sou.

vers:

1. K to-bě, Hospodine, se utíkám,	ať ne-jsem zahanben	na vě - ky,
vy - svo - bod' mě, neboť jsi spravedlivý!	Po-přej mi sluchu, rychle mě	za - chraň!
		<i>Rozjasni svou tvář...</i>
2. Buď mi ochrannou skálou	a tvr - zí opevněnou k mé	zá - chra - ně,
ty jsi skála má a moje tvrz,	pro jmé - no své mě povedeš a budeš ří - dit.	
		<i>Rozjasni svou tvář...</i>
3. Z léč - ky nastražené mě vyprostíš,	ne - boť mé útočiště	jsi — ty.
Do tvých rukou svěřuji svého ducha,	neb ty mě vysvobodíš, věrný	Bo - že.
		<i>Rozjasni svou tvář...</i>
4. Já však, Hospodine, v tebe doufám	a ří - kám: Ty jsi	Bůh — můj!
O - sud můj je ve tvé ruce,	z mo - ci mých nepřátel mě	vy - svo - bod'!
		<i>Rozjasni svou tvář...</i>
5. Jak je nesmírná tvá dobrotivost,	u - cho - vals ji těm, kteří se tě	bo - jí,
po - přá - váš ji těm, Hospodine,	kdo se před lidmi utíkají	k to - bě.
		<i>Rozjasni svou tvář...</i>

H: Petr Eben

1. Bla-ze ne-hod - né - mu, hřích svou vlá - du ztrá - cí,
člo-vě - ku hříš - né - mu Bůh zlým ne - od - plá - cí.

46

Ž 32

Bla - ze hle - da - jí - cím, Bůh před pá - dem chrá - ní,

k li-dem vo - la - jí - cím s lí - tos - tí se sklá - ní.

6 slok

H: Ladislav Moravetz

1. Šťast - ný je člo - věk, je-muž Bůh od-pus-til a je-hož

47

Ž 32

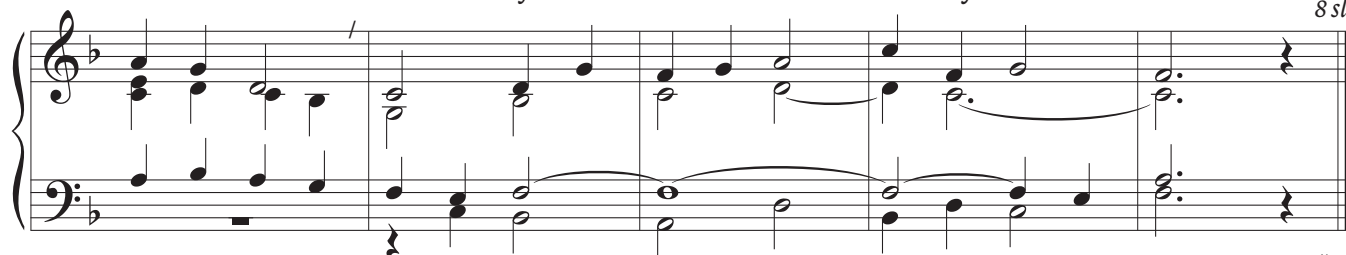

vi - na smí-ře-na jest. Šťast-ný je člo - věk, je-hož Bůh

o - čis - til a v je-hož du - ši se nes-kry - vá lest.

8 slok

H: Zdeněk Čep

1. Roz - ve - sel - te se v Hos - po - di - nu, spra - ved - li - ví a u - přím - ní!
 Zněj har - fa k slá - vě je - ho či - nů, ná - stro - je hud - by, lout - no, zni!

48/1
Ž 33

No - vou pí - seň pěj - te, sla - dit všech - no chtěj - te k slá - vě pra - vé - mu

jen slo - vu Bo - ží - mu, dí - lu tr - va - lé - mu, nás tě - ší - cí - mu. 4 sloky

H: podle Clauda Goudimela

1. Roz - ve - sel - te se v Hos - po - di - nu, spra - ved - li - ví a u - přím - ní!
 Zněj har - fa k slá - vě je - ho či - nů, ná - stro - je hud - by, lout - no, zni!

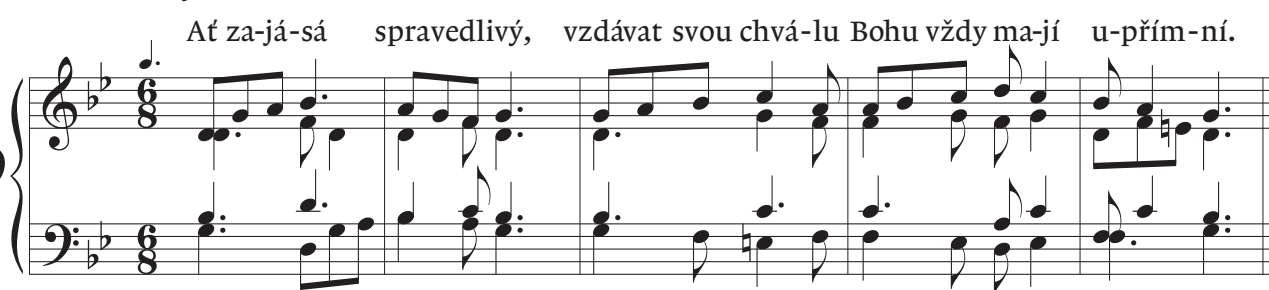
transponovaná
verze

48/2
Ž 33

No - vou pí - seň pěj - te, sla - dit všech - no chtěj - te k slá - vě pra - vé - mu

jen slo - vu Bo - ží - mu, dí - lu tr - va - lé - mu, nás tě - ší - cí - mu. 4 sloky

H: podle Clauda Goudimela

49
Ž 33

Recitativ:

1. Radujte se spravedliví z Ho - spo-di - na, slu - ší se, aby ho dobří chváli - li.
Cíterou oslavujte Ho - spo-di - na, hrej - te mu na desetistrunné har - fě.
At zajásá...
2. Neboť Hospodinovo slo - vo je správné, spo - le - hli - vé je celé jeho dí - lo.
Miluje spravedl - nost a prá - vo, ze - mě je plná Hospodinovy milo - sti.
At zajásá...
3. Hospodinův úmysl tr - vá na vě - ky, myš - len - ky jeho srdce po všechna pokole - ní.
Blaze národu, jehož Bohem je Hos - po - din a bla - ze lidu, který si vyvolil za svůj
maje - tek.
At zajásá...
4. Hospodinovo oko bdí nad těmi, kdo
aby ze smrti vyrval se ho bo - jí, nad tě - mi, kdo doufají v jeho mi - lost,
je - jich du - še, aby jim ži - vot zachoval za hla - du.
At zajásá...
5. Naše duše vyhlíží Ho - spo-di - na, on sám je naše pomoc a štít.
V něm se raduje na - še srdce, dů - vě - řu - jeme v jeho svaté jmé - no.
At zajásá...

H: Petr Eben

50
Ž 34

1. Z úst mých zpěv, dík a chvá - la vždy Pá - nu bu - dou znít.
Krá - le moc - né - ho vzý - vat chci s do - bro - ře - če - ním.

- ný - mi, tvé jmé - no, Bo - že, o - sla - vím, tvé jmé - no o - sla - vím. 5. slok

H: Heinrich Schütz

51
Ž 34

1. Chci Pá - na sla - vi - ti svým srd - cem ča - su kaž - dé - ho a

svý - mi ús - ty o je - ho chvá - le vždy mlu - vi - ti. Jen

v Pá - nu bu - de mít má du - še chlou - bu nej - vyš - ší, tu

ti - ší, jak to u - sly - ší, se bu - dou ve - se - lit. 6 slok

H: originál upravil Vojtěch Esterle

52
Ž 36

Refrén:

Tvá mi - lost, Pa - ne, sa - há k sa - mým ne - be - sům,

tvá věr - nost nes - mír - ná do - tý - ká se mra - ků.

1. Moc-ně jak hrad-ba hor sto-jí tvé prá - vo, hloub-ku jak mo - ře

má vždy tvůj soud. Svou lás-kou chrá-níš všech - no ži - vé na ze-mi. *4 sloky*

H: Herbert Beuerle

1. Bo - že, ne - tres - tej mne v hně - vu. Ne - cá - rej mne.

55
Ž 38

Za - drž své roz - lí - ce - ní. Na mne do - le - hla tvá ru - ka

pro mou vi - nu. Ne - klid du - ši za - pla - vil, *6 slok*

H: podle Clauda Goudimela

57
Ž 40

1. Svou na-dě-ji jsem vklá - dal jen v Bo-ha sa - mé - ho, Pán vy-sly-šel můj

ná - řek, hlas po-ní - že - né - ho. Zá - chra-nou stal se v nou - zi, v zou-fal-ství

be - zed-ném, mé no-hy kle-sa - jí - cí vrá-til na pev - nou zem. 4 sloky

H: Heinrich Schütz

58
Ž 42

1. Ja - ko je - len mu-čen žíz - ní po te-kou-cích vo-dách řve,
tak, můj Bo - že, ve své trýz - ni blíz - ko - sti já žá-dám tvé.

Ja - ko ze - mě vy - pra - hlá žíz - ní te - be du - še má.

tvé prá-vo znít. Kdy už, Pa - ne, ve svém chrá - mě zje-víš nám své 6 slok

H: podle Clauda Goudimela

59
Ž 42*antífona:*

Proč jsi smutná, du-še má, a proč se kormoutíš ve mně?

verš:

1. Jakož jelen řve, dychtě po tekutých vodách, tak duše má řve	k tobě, ó Bo - že.
2. Slzy jsou mi místo chleba dnem i nocí, když mi říkají každého dne:	Kdež jest Bůh tvůj?
3. Chodíval jsem s mnohými a ubírával se s nimi do	do - mu Bo-ží-ho
4. Můj Bože, můj Bože, jak	tesk - lí du-še má
5. Posečkej na Boha, neboť onť jest hojné spasení tváři	mé a Bůh můj,

1. Skoro-liž půjdu a ukáži se před obličejem Božím? Žízni duše má Boha,	Bo - ha ži - vé - ho.
2. Na to když se rozpomínám, téměř duši svou sám	v so-bě vy - lé-vám.
3. v zástupu plésajících s díkčiněním a hla -	si - tým zpí-vá-ním.
4. všechna vlnobití tvá a rozvodnění na	mne se sva-li-la.
5. Posečkej na Boha, neboť onť jest hojné spasení tváři	mé a Bůh můj.

H: Miloš Rejchrt

61
Ž 45

1. O dob-ré vě - ci chci zpí-vat, o tom, čím pře - té - ka

srd - ce. Vy - prá - vět všem o to - bě, Pa - ne, můj Krá-li.

9 slok

H: Ladislav Moravetz

62
Ž 46

1. Ú - to - čiš - těm i zdrojem sí - ly v úz - kos - tech, v každé těž - ké chví - li

zů - stá - vá věr - ný Hos - po - din, svou ru - ku po - dá ztrá - pe - ným.

I kdy - by blí - žil se den zká - zy, třás - la se zem i hors - ké srá - zy,

byť svět se to - pil v hlu - bi - nách, Bůh zá - chra - nou je, sní - má strach. *3 sloky*

H: podle Claudi Gaudimela

novější verze melodie

63
Ž 46

1. Hrad pře - pev - ný jest Pán Bůh náš, zbroj vý - bor - ná i sí - la;
onť nás chrá - ní, když sa - ta - náš své pro - ti nám vy - sí - lá.

Ten sta - rý ne - pří - tel zka - zit by nás chtěl, moc a mno - há lest

hroz - ná zbraň je - ho jest, v svě - tě ne - má rov - né - ho. *4 sloky*

H: autor neznámý

starší verze melodie

63
Ž 46

1. Hrad pře - pev - ný jest Pán — Bůh náš, zbroj vý - bor -

- ná i sí - la; onť nás chrá - ní, když sa -

- ta - náš své pro - ti nám vy - sí - lá. Ten sta -

- rý ne - pří - tel zka - zit by nás chtěl, moc a mno - há lest

hroz - ná zbraň je - ho jest, v svě - tě ne - má rov - né - ho. *4 sloky*

antifona:
Blíz - ký je Hos - po - din všem, kdo ho vzý - va - jí.

64
Ž 46

verš:

1. Bůh — je — naše útočiš — tě a sí — la,
Pro — to — se nebojíme, i kdyby se ká — ce — la ze — mě,

2. Prou — dy — bystřin jsou k radosti Bo — ží — mu měs — tu,
Bůh — je — v jeho středu, ne — po — hne — se,

3. S ná — mi — je Hospodin zá — stu — pů,
Pojď — te, — pozorujte Bo — ží skut — ky,

osvědčil se jako nejlepší
i kdyby se hory řítily

přesvatému stánku
od časného jitra ho Bůh

Bůh Jákobův je
které učinil

po — moc — ník v nou — zi.
do hlu — bin mo — ře.

Blízký je...

Nej — vyš — ší — ho.
bu — de — chrá — nit.

Blízký je...

na — ší — tvr — zí.
k ú — ža — su ze — mě.

Blízký je...

H: Bohuslav Korejs

65

Ž 47

1. Všich - ni v ten - to čas, ó li - dé, svůj hlas

jas - ný vy - dej - te, srd - cem ple - sej - te.

Bo - hu zpí - vej - te, zvuč - ně jej chval - te,

ne - boť on jest Pán všech nej - vyš - ší sám,

Bůh vel - mi hroz - ný, Král vše - ho moc - ný,

vše - chen svou mo - cí svět spra - vu - jí - cí. 5 slok

H: podle Clauda Goudimela

66
Ž 47

1. Vše - ch ná - ro - dů hlas já - sa - vý ať Pá - na své - ho

o - sla - ví. On sám je vlád - cem dšs - toj - ným, nechť zní mu chvá - ly

s tles - ká - ním: Ha - le - lu - ja. Ha - le - lu - ja. Ha - le - lu - ja. 3 sloky

H: Heinrich Schütz

67
Ž 48

1. Ó mšs - to Bo - ží, ty jsi štít, hráz moc - ná ze všech stran.

Pře - mno - hý prou - dí Bo - ží lid do tvých se u - krýt bran. 4 sloky

H: Johann Crüger

68
Ž 51

1. Ó Bo - že hoj - ný v mi - lo - sr - den - ství, i na - de mnou

těž rač se smi - lo - va - ti, pře - stup - ky mé sám všech - ny vy - ma - za - ti,

u - čiň to pro své do - bro - ty množ - ství. Při - spěj mi, te - be vzý - vám sa -

- mé - ho, ty ob - myj mě od všech mých ne - pra - vo - stí, slož ze mne bří -

- mě hří - chu těž - ké - ho, a - bys mne stá - le ne - měl v ne - li - bo - sti. 3 sloky

H: podle Clauda Goudimela

72
Ž 60

Za-ne-vřels na nás, Bo-že, pro-lo-mils na-še řa-dy, stíhal nás hněv tvůj.

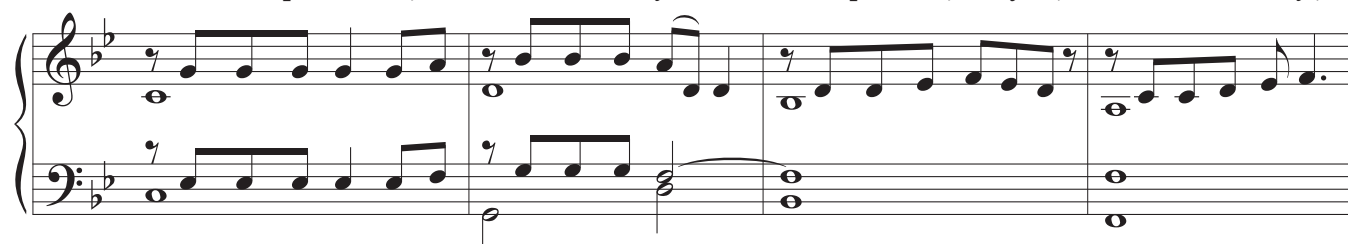
Na-vrať se k nám! Ze - mí jsi o-třá-sl, roz-ště-pil jsi ji. Scl je-jí trh-li-ny,

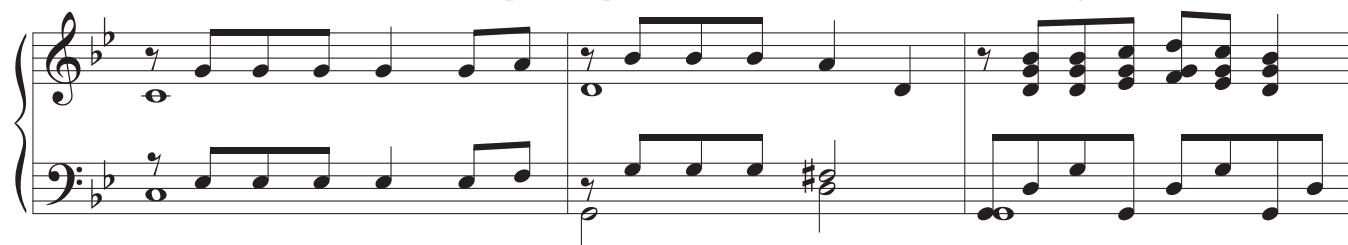
ne-boť se hrou - tí! Vlast-ní-mu li - du dals o - ku-sit tvr-dost,

dals nám pít ví - no, až záv-rať nás jí - má. Do-pus-tils, a-by ti, kdo se tě bo-jí,

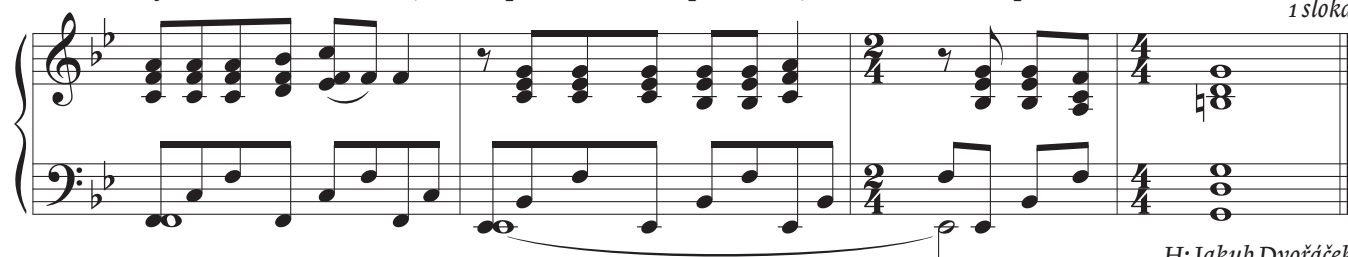

ko-rou-hev k ús - tu - pu před lu-kem zved - li. A - by tvo-ji mi-lí

by-li za-cho-vá - ni, po-moz svou pra-vi-cí, od-po-věz nám!

1 sloka

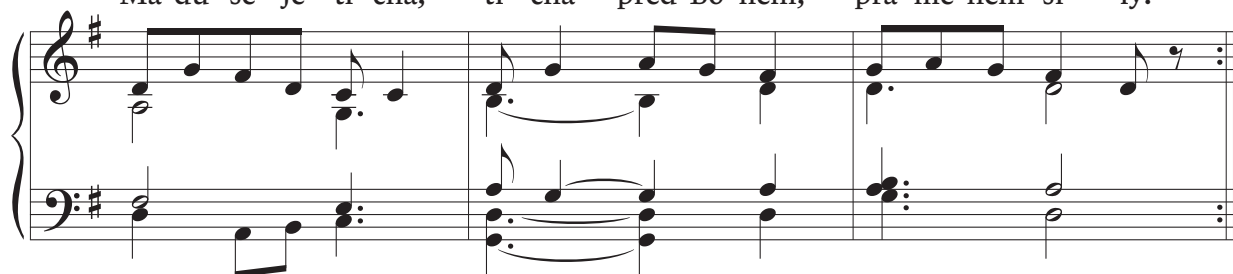

H: Jakub Dvořáček

Prolog / epilog

Volně Má du - še je ti - chá, ti - chá před Bo - hem, pra - me - nem sí - ly.

74
Ž 62

A - ni zlá — bou - ře, a - ni zlá — bou - ře mnou ne - poh - ne.

Mezihra

Tempo ♩ = 50

Sloky

1. Du - še má, zů - staň ti - chou před Bo - hem. On je tvo - u ská - lou,

ú - tě - chou, spá - sou, tvo - u na - dě - jí.

6 slok

Způsob provedení: Prolog s repetičemi
1. až 4. sloka - Mezihra
5. až 6. sloka - Mezihra
Epilog bez repetič - Mezihra
1. sloka

H: Ladislav Moravetz
a Vlasta Redl

75
Ž 62

Jen Bůh mé du - ši dá - vá spá - su a mír, jen
s ním při - chá - zí mír. Dá spo - či - nout mé
du - ši v Bo - žím smí - ru, spá - sa má - je v něm. Jen

H: Taizé

77
Ž 65

1. Na Si - ón - u se čest ti dá - vá, ó Bo - že, Pa - ne náš,
tam to - bě lid tvůj chvá - lu vzdá - vá, že hříš - né při - jí - máš.
Tam k to - bě bu - dou při - chá - ze - ti i ji - ní o - de - všad,
tys ho - tov pros - by vy - sly - še - ti, v své lás - ce k nim se znát. 6 slok

H: Claudi Goudimela

78
Ž 65

1. Náš Bo - že, to - bě pa - tří chvá - la, já - sot i zti - še - ní,
když na - slou - cháš všem vo - la - jí - cím, ce - lé - mu stvo - ře - ní.

Hří - chy a vzpou - ry zno - vu vlád - nou mým skut - kům zma - te - ným,

ztrá - ce - jí sí - lu před tvou tvá - ří, moc tvým od - puš - tě - ním. 4 sloky

H: Vojtěch Esterle

79/1
Ž 66

1. Nuž pojd' - te a Bo - hu ple - sej - te, jmé - no je - ho vy - vy - šuj - te,

ra - dost - ně žal - my mu zpí - vej - te, čest je - ho vždy roz - ši - řuj - te.

Rce - te Bo - hu: Jak jsi pře - hroz - ný ve všem, co či - ní ru - ka tvá,

že ne-pří - tel to - bě od - por - ný tvou čest a slá - vu poz-ná - vá. 8 slok

H: podle Clauda Goudimela

79/2
Ž 66

1. Nuž pojd'-te a Bo-hu ple - sej - te, jmé - no je - ho vy -

- vy - šuj - te, ra - dost-ně žal-my mu zpí - vej - te, čest

je - ho vždy roz - ši - řuj - te. Rce - te Bo - hu: Jak jsi pře -

- hroz - ný ve všem, co či - ní ru - ka tvá, že ne-pří -

- tel to - bě od - por - ný tvou čest a slá - vu poz-ná - vá. 8 slok

H: Ladislav Moravetz

transponovaná
verze

79/3

Ž 66

1. Nuž pojd'-te a Bo-hu ple-sej - te, jmé - no je-ho vy-vy-šuj - te,

ra - dost-ně žal-my mu zpí - vej - te, čest je - ho vždy roz - ši - řuj - te.

Rce - te Bo-hu: Jak jsi pře-hroz - ný ve všem, co či - ní ru - ka tvá,

že ne-pří - tel to - bě od - por - ný tvou čest a slá - vu poz-ná - vá.

8 slok

H: podle Claudi Goudimela

antifona:

Já - sej - te Bo - hu, všech - ny ze - mě, ha - le - lu - ja.

80

Ž 66

verš:

1. Já - sej - te Bohu, všechny ze - mě opěvujte slá - - vu je - ho jmé - na,
vzdej - te mu velkolepou chvá - lu! Řekněte Bohu: „Jak úžas - ná jsou tvá dí - la.“

Jásejte Bohu...

2. „Ať se ti koří celá země, ať ti zpí - vá, nechť tvé jmé - - no o - pě - vu - je.“
Pojď - te a pozorujte Boží skut - ky: podivuhod - - ně jed - nal s lid - mi!

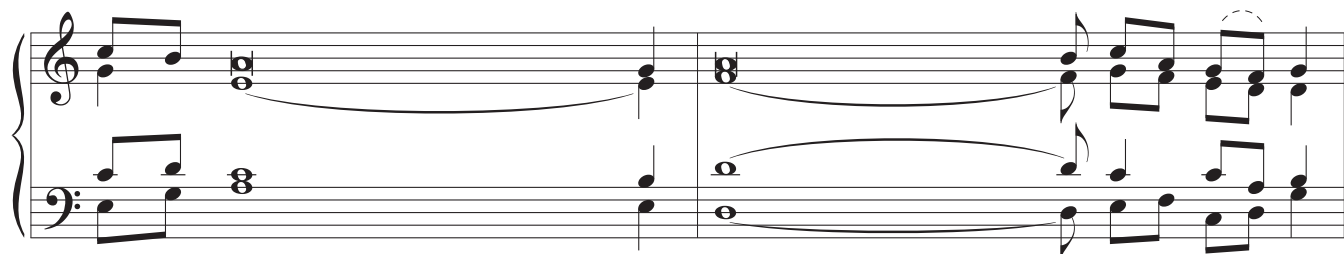
Jásejte Bohu...

3. Mo - ře proměnil v souš, suchou no - - hou pře - šli ře - ku,
pro - to se radujme v Bo - - hu! Navěky svou mo - cí vlád - ne.

Jásejte Bohu...

4. Pojď - te, slyšte, všichni bohoboj - ní, chci vyprávět, co Bůh mé du - ši pro - ká - zal.
Bůh buď veleben, že neodmítl mou pros - bu že mi svou lás - ku ne - od - ňal.

Jásejte Bohu...

H: Bohuslav Korejs

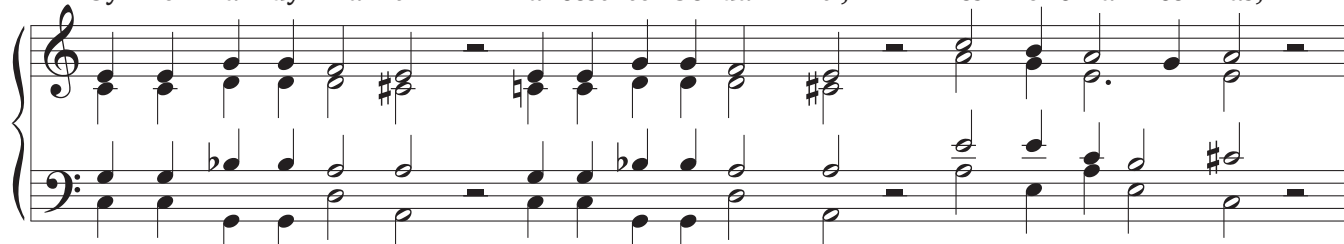
1. Ó Pa - ne, smi - luj se nad ná - mi, své lás - ky ště - dře u - děl nám,
svým světlem zús - tá - vej vždy s ná - mi, kaž - dou při nás tmu rozp - tyl sám,

81/1

Ž 67

by moh kaž - dý zná - ti a čest to - bě dá - ti, žes o - chrán - ce náš,

že se i ci - zí - mu ná - ro - du kaž - dé - mu v lás - ce po - dá - váš.

3 sloky

H: podle Claudi Goudimela

transponovaná verze

1. Ó Pa-ne, smi-luj se nad ná-mi, své lás-ky ště-dře u - děl nám,
svým světlem zůs-tá-vej vždy s ná-mi, kaž-dou při nás tmou rozp-tyl sám,

81/2

Ž 67

by moh kaž-dý zná-ti a čest to-bě dá-ti, žes o-chrán-ce náš,

že se i ci-zí-mu ná-ro-du kaž-dé-mu v lás-ce po-dá-váš. 3 sloky

1. Ó po-žeh-nej nám, Pa-ne, po-žeh-nej z vý-so-sti,
ať nad ná-mi vždy pla-ne tvé svět-lo mi-lo-s-ti;

82

Ž 67

i nad ji-ný-mi vše-mi ať prav-da tvá se skví,

ó zjev na ce-lé ze-mi své mi-lo-sr-den-ství. 3 sloky

H: Zdeněk Čep

83
Ž 67

Kánon Pá - nu dík vzdá - vej - te, zás - tu - po - vé, služ - te mu v ra - dos - ti

o - prav - do - vé! Chval - te Pá - na, ná - ro - do - vé!

repetice se opakuje po celou dobu kánonu

H: Ladislav Moravetz

84
Ž 68

1. Když Bůh v své mo - ci po - vsta - ne, dav ne - přá - tel se roz - va - ne
tu u - te - kou mu od tvá - ři zlost pá - ší - cí a mod - lá - ři,

a před ním pryč se skli - dí,
i kdo ho ne - ná - vi - dí. Jak vět - rem dým se roz - há - ní, tak roz - že -

- neš je v žeh - rá - ní svou ru - kou tres - ta - jí - cí, a jak se ná - hle roz - plý -

- vá vosk, když jej o - heň o - hří - vá, tak zhy - nou bez - bož - ní - ci. 5. slok

H: podle Clauda Goudimela

85
Ž 69

Ref.
Ať mne ne-od-vle-če dra-vý proud, hlu-bi-na mne ne-po-hl-

- tí, be - ze - dná ne - za - vřou se ús - ta, —

be - ze - dná ne - za - vřou se ús - ta. —

Sloka:
1. V bah - ně se to - pím,
Mar - ně tě hle - dám,

za - chraň mne, — ne-mám už na čem sta - nout, — hlu -
ztrá - cím zrak, — kři - čím až do um - dle - ní. — Po -

- bo - ké vo - dy ko-lem jdou, až — k du - ši pro - ni - ka - jí.
- še - ti - lost mou dob-ře znáš, nic — ti — z ní skry - to ne - ní.

5 slok

Ref.

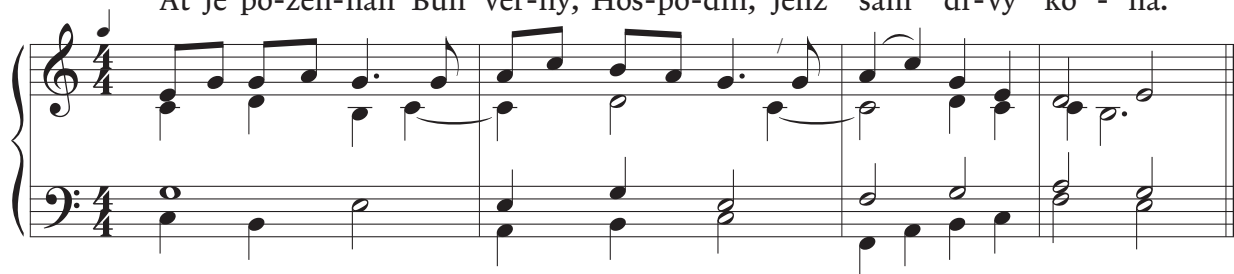
Coda
na - de mnou, na - de mnou.

antífona:

Ať je po-žeh-nán Bůh věr-ný, Hos-po-din, jenž sám di-vy ko - ná.

87

Ž 72

vers:

1. Bo-že svěř králi svou pra-vo-moc a sy-nu královskému spravedl - nost svou.
Ať vlád-ne tvému lidu spra - ve-dli-vě, ne-stran-ně tvým u - - bo - hým.

Ať je požehnán...

2. V jeho dnech rozkvetete spra - ve-dl-nost a hojnost pokoje, dokud nezanikne lu-na.
Od mo-ře k moři vládnouti bu - de, od ře - ky až do končin ze - mě.

Ať je požehnán...

3. Chudáka, který se dovolává pomoci, vy-svobodí, ujme se ubožáka, jehož se nikdo neu-jí - má.
Nad nuzným a chudým se smi-lu-je, za-chrá-ní ubožákům ži - vot.

Ať je požehnán...

4. Bu-de se jménu jeho žehnat na vě-ky a pokud bude slunce svítit, potrvá jeho jmé - no.

V něm budou požehnána všechna budou ho blahoslavít všechny ná-ro-dy.
plemena ze - mě,

Ať je požehnán...

H: Petr Eben

89

Ž 75

1. S chvá - lou chce-me k to - bě jít, Bo-že, přij-mi dí-ků hlas,
jmé - no tvé je blíz - ko nás, v moc-ných skut - cích při - chá - zíš.

V den, kdy vy-hlá - síš svůj soud, bu-de všem tvé prá - vo znít.

5 slov

H: Jiřina Dvořáková Marešová

90
Ž 77

1. V těž-ký čas zá-rmut-ku své - ho vzý-val jsem Bo-ha sa-mé - ho,

svůj hlas k Bo-hu jsem vzná-šel, do - kud mne ne - vy - sly - šel.

A tak čím mi by - lo tí - že, bych jej so - bě měl vždy blí - že,

tím víc je - ho po - mo - ci hle - dal jsem dnem i no - cí. 9 slok

H: podle Clauda Goudimela

91
Ž 79

1. Věč - ný Krá-li, Pa-ne náš, jenž dě-dic-tví mi-lé máš, roz-koš-ný Je-

- ru - za-lém a hrad v něm o-zdob-ný, ctných ry - tí - řů pl - ný. 9 slok

H: Ladislav Moravetz

antifona:

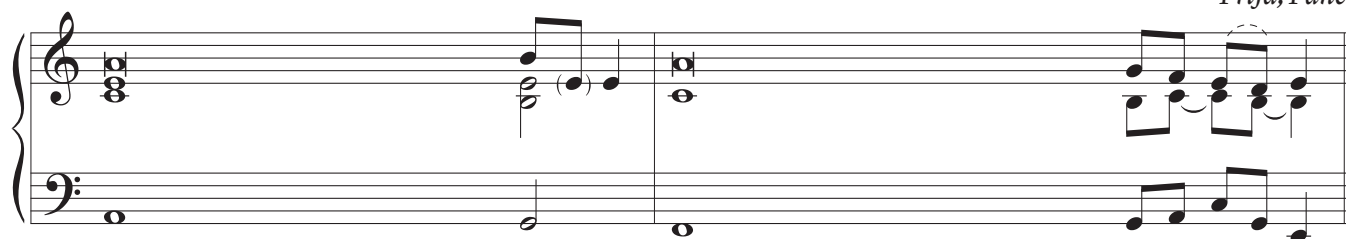
Přijď, Pa - ne, a vys - vo - bod' nás!

92

Ž 80

verš:

1. Slyš, Izraelův
probuď svou pa-stý-ři, skvěj se září, ty, který trůníš nad che - ru - by,
sí - lu a přijď nás zachránit.
Přijď, Pane...
2. Bože zástupů
Ochraňuj, co zasadila tvá vrať se, shlédni z nebe a podívej se, pečuj o tu-to ré - vu!
pravi-ce, výhonek, který sis vy-pě-sto - val!
Přijď, Pane...
3. Ať je tvá ruka nad mužem po tvé pravi-ci, nad člověkem, které - - ho sis vychoval.
Neustoupíme už od te-be, zachovej nás naživu, a budeme
vele-bit tvé jmé - no.
Přijď, Pane...

H: Bohuslav Korejs

93

Ž 81

1. Hla - sem ve - se - lým zvuč - ně proz - pě - vuj - te

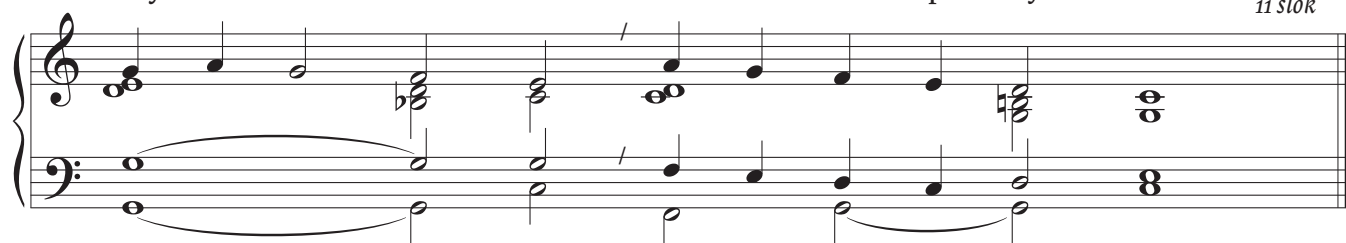

a před Bo - hem svým, jenž na - ší si - lou,

s mys - lí ve - se - lou o - chot - ně zpí - vej - te.

11 slok

H: Ladislav Moravetz

94
Ž 84

1. Věč - ný Bo-že, sil-ný v bo - ji, jak jsou pří-byt-ko-vé tvo - ji

roz-koš-ní, nám vždy nej-mi - lej - ší! A pro-to tou - ží má du - še

po do-mě tvém v kaž - dém ča - se, ó Pa-ne nej - žá - dos-ti - věj - ší,

mé sr-dce k Ot - ci do-bré - mu vstříc ple - sá, k Bo-hu ži - vé - mu. 5 slok

H: podle Clauda Goudimela

95/1
Ž 84

1. Aj, jak jsou mi - lí tvo-ji pří-byt-ko - vé, jak roz - koš - ní

kře-stán - ští sbo - ro - vé, Pa - ne, v nichž tvé jmé - no slav - něl 12 slok

H: Petr Eben

95/2
Ž 84

1. Aj, jak jsou mi - lí tvo-ji pří-byt-ko - vé, jak roz - koš - ní

kře-stan - ští sbo - ro - vé, Pa - ne, v nichž tvé jmé - no slav - né! 12 slok

H: Ladislav Moravetz

96
Ž 84

1. Jak pří - jem - né, můj Pa-ne, pře - bý - vat v do - mě tvém.
Pro zem-dle-nou mou du-ši ty sám jsi pří - byt - kem.

Ve stí - nu tvém se skry-ji, i srd-ce mé chce vy-jít vstříc Pá - nu

s já - - - so - tem. 3 sloky

H: Heinrich Schütz

97
Ž 85

1. Vždy, Pa-ne, dob-ře svým jsi či - ní - val: Já - ko-bův

kmen vy - ve - dls z vě - ze - ní, své - ho li - du hří -

- chy jsi při - kry - val dá - va - je sám jich všech od - puš - tě - ní,

a - nižs po - pouš - těl své pr - chli - vos - ti, ný - brž svůj

hněv za - mě - nils mi - los - tí. Kéž i k nám, Bo-že, se zas

na - vrá - tíš a hněv svůj prud - ký od nás od - vrá - tíš. 4 sloky

H: podle Clauda Goudimela

antifona:

Pa-ne, u-kaž nám své mi-lo-sr-den-ství a dej — nám svou spá - su.

98

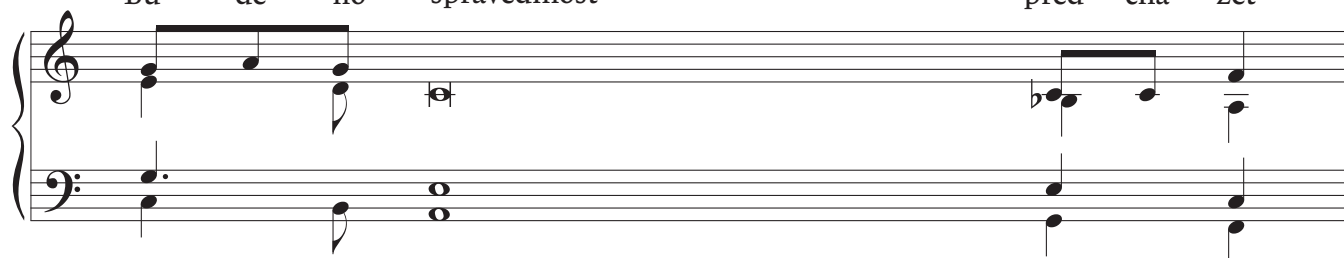
Ž 85

verš:

Kéž mo - hu slyšet, co mluví Ho - - - spo - din Bůh:
 Ji - stě je blízko jeho spása těm, kteří se ho bo - jí

Věr - nost a milosrdenství se po - tka - jí,
 Ze ze - mě věrnost vy - pu - čí

Ho - spo - din dobro též po - pře - je
 Bu - de ho spravedlnost před - chá - zet

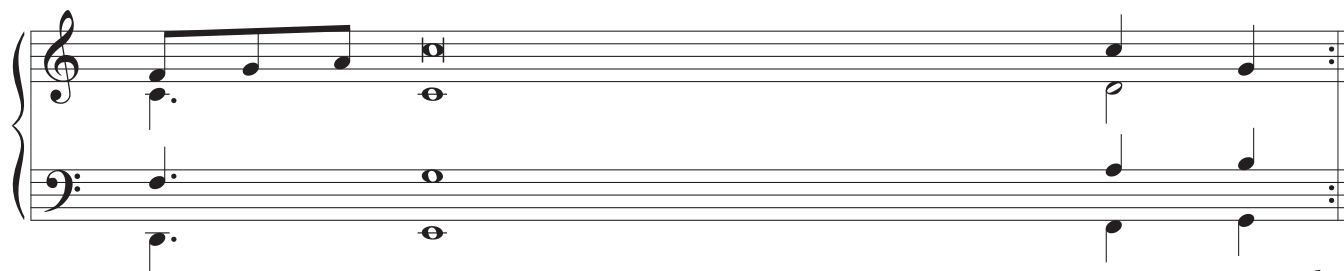
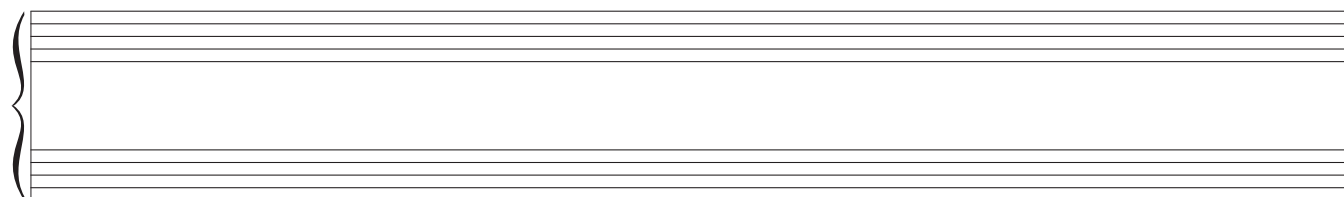
za - ji - stě mluví o pokoji pro svůj lid a pro své sva - té
 by je - ho velebnost sídlila v naší ze - mi.

Pane, ukaž nám...

po - koj a spravedlnost se po - - - lí - bí
 a z ne - be spravedlnost shléd - ne.

Pane, ukaž nám...

a na - še země vydá plo - dy.
 a spá - sa v patách mu pů - jde

Pane, ukaž nám...*H: Petr Eben*

99
Ž 86

1. Na-kloň, Pa - ne, u - cha své - ho a mne v nou - zi, ne-bo-hé - ho

slyš a o - zvi se mi též, ži - vot o - hro - že - ný střež.

Mi - lo - sti své po - díl - ní - ka, zkrou - še - né - ho slu - žeb - ní - ka

k spá - sné vy - veď na - dě - ji, ve svých veď mne šlé - pě - jích. 9 slok

H: podle Clauda Goudimela

antifona:
100
Ž 86

Kro-ky tvé znát dej mi, Bo - že, a - bych mo - hl ces - tou prav - dy

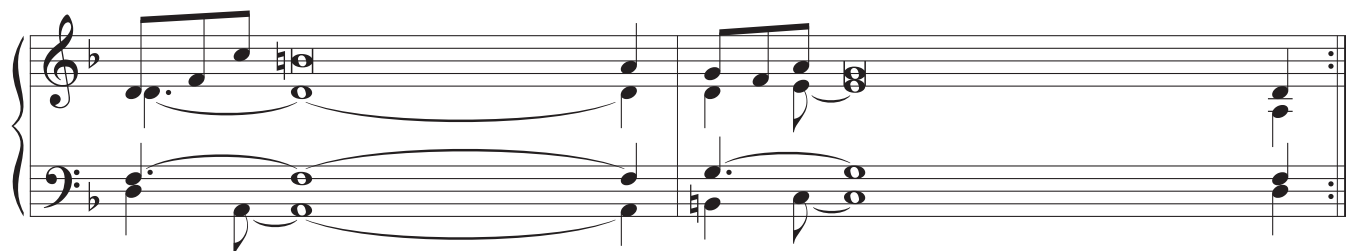
jít a jmé - no tvé si v srd - ci nést.

verš:

1. Ty jsi Pa - ne, dobrý a shovívá - vý, nej-výš mi - losrdný ke všem, kdo k tobě vola - jí.
 Vy - slyš Ho - spodine, modlitbu mou, hla - su snaž - né prosby mé si vší - - mej.

2. Vše - ch - ny ná - rody, které jsi učinil, při - jdou, bu - dou se ti klanět a velebit tvé jmé - - no.
 Pro - to - že tys veliký a divy či - - níš, ne - boť ty jediný jsi Bůh.

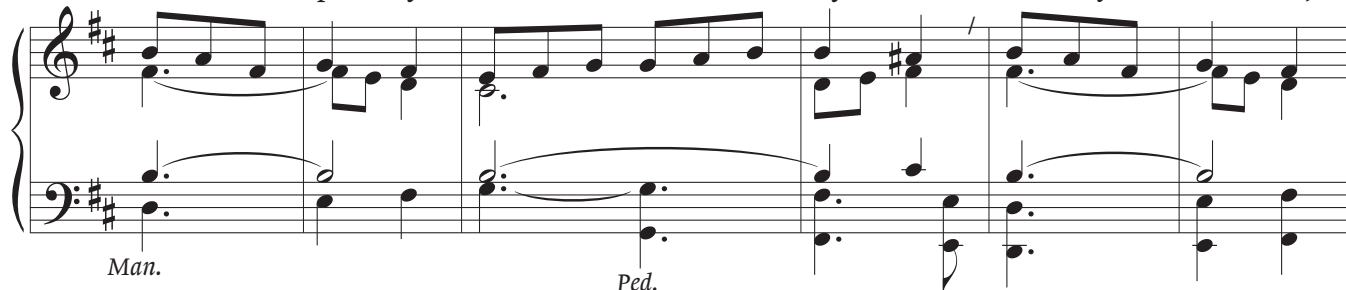
3. Ty jsi, Pa - ne, Bůh milosrd - ný, ty jsi mi - lostivý a k hněvu váha - - vý
 Ty jsi svr - chovaně věrný a laska - vý. Ke mně se obrať, smiluj se nade mnou.

H: Petr Eben

1. Bo - že mé spá - sy ve dne i v no - ci tě vzý - vám. Smr - ti jsem blíz - ko,

Man.

Ped.

Refrén

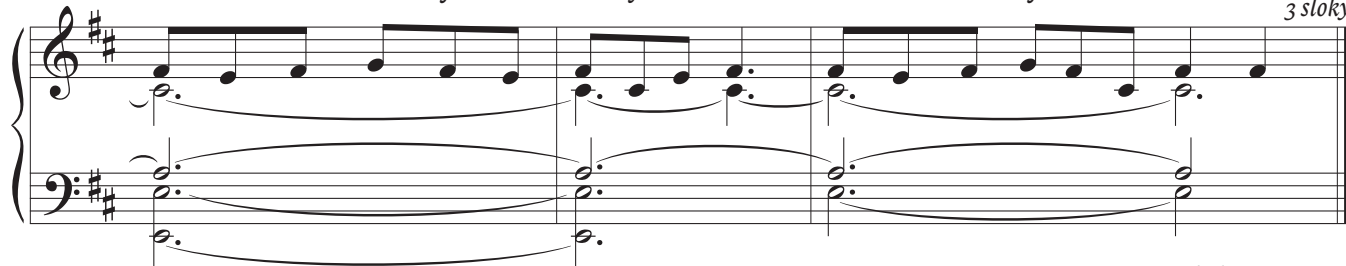
srd - ce je úz - kos - ti pl - né, srd - ce je úz - kos - ti pl - né. Pro mrt - vé u - či - níš záz - rak?

Fine Man.

Vsta - nou snad z mrt - vých a vzda - jí ti dík? Nad hro - bem vy - hlá - síš mi - lost?

3 sloky

H: Ladislav Moravetz

102

Ž 89

1. Zpí - vat chci na vě - ky o Pá - ně mi - los - ti, nést po - ko -

- le - ním všem zvěst o tvé věr - nos - ti. Z úst mi to zaz - ně - lo,

má řeč je prav - dě věr - ná: Na vě - ky mi - lost tvá je, Pa - ne,

us - ta - ve - na. V zák - la - du spo - čí - vá a tr - vá ne - o - chvěj -

- ně, tvá věr - nost nez - vrat - ná jak ne - be sto - jí pev - ně. 6 slok

H: podle Clauda Goudimela

Mi - se - ri - cor - di - as Do - mi - ni in ae - ter - num can - ta - bo.

O Hos - po - di - no - vě do - bro - tě zpí - vat bu - du na vě - ky.

103

Ž 89

H: Jacques Berthier

antifona:

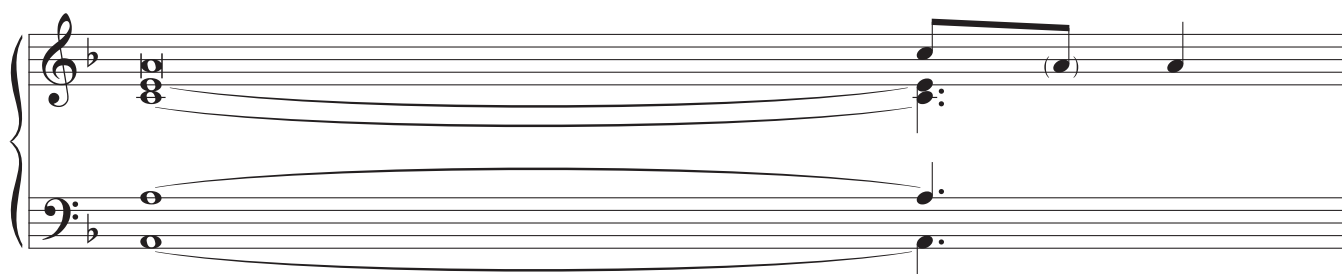
Bo - že, buď mi - los - tiv a žeh - nej nám!

104

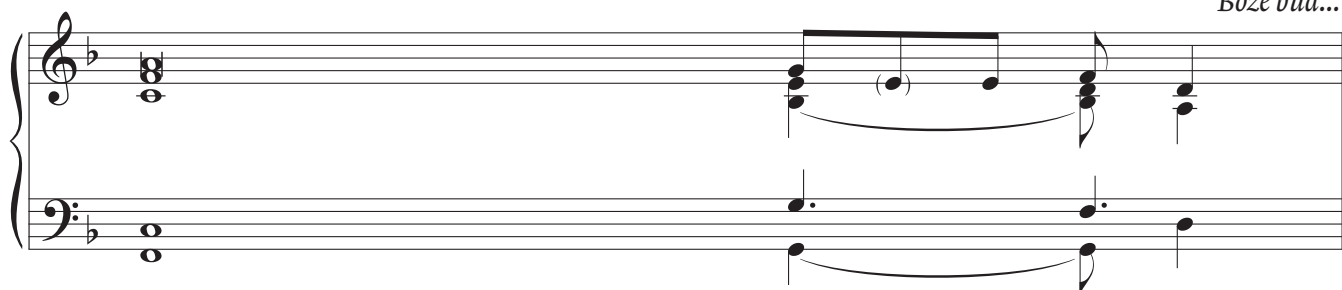
Ž 90

vers:

1. Rozkazem člověka v prach	<u>vra</u>	-	cíš,
Neboť tisíc let je v tvých očích jako včerejší den, který	<u>mi</u>	-	nul,
2. Uchvacuješ je, jsou jako	<u>ran</u>	-	ní sen,
Zrána kvete a	<u>bu</u>	-	jí,
3. Nauč nás počítat	<u>na</u>	-	še dny,
Obrát se, Hospodine, jak dlouho ještě budeš	<u>če</u>	-	kat?
4. Svou slitovností nás brzy	<u>na</u>	-	syť,
Ať je nad námi dobrotivost Pána, našeho	<u>Bo</u>	-	ha,

a pravíš: „Vraťte se,	<u>smr</u>	-	tel - ní - ci.	<i>Bože buď...</i>
a jako	<u>noč</u>	-	ní hlíd - ka.	
podobají se	<u>pu</u>	-	čí - cí trá - vě:	<i>Bože buď...</i>
večer je	<u>sko</u>	-	se - na vad - ne.	
ať dojdeme	<u>k mou</u>	-	dro - sti srd - ce.	<i>Bože buď...</i>
Slituj se nad svými	<u>slu</u>	-	žeb - ní - ky.	
ať jásáme a radujeme se	<u>po</u>	-	ce - lý ži - vot.	<i>Bože buď...</i>
dej zdar práci našich rukou, dej zdar práci	<u>na</u>	-	šich ru - kou.	

H: Bohuslav Korejs

105
Ž 91

1. Kdo o - chra - ny Nej - vyš - ší - ho v skrý - ši je - ho u - ží - vá,
ten v stí - nu vše - mo - hou - cí - ho bez - peč - ně od - po - čí - vá.

Pro - to i já ří - kám Pá - nu v kaž - dý čas s do - věr - nos - tí:

Tys hra - dem mým, tys mou schrá - nou, já na to - bě mám dos - ti. 6 slok

H: podle Clauda Goudimela

106
Ž 91

1. Pod o - chra - nou Nej - vyš - ší - ho roz - ve - sel se, du - še

má; stráž - né o - ko tvůr - ce tvé - ho

nes - pí a - ni ne - dří - má nes - pí a - ni ne - dří - má. 4 sloky

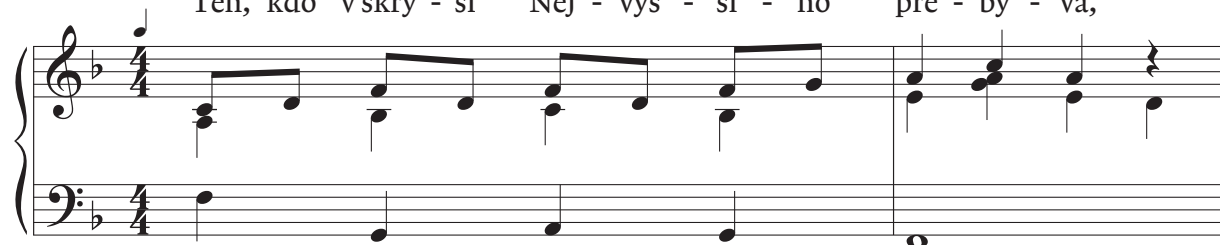
H: Josef Karafiát

antifona:

Ten, kdo v skrý - ši Nej - vyš - ší - ho pře - bý - vá,

107

Ž 91

v stí - nu Vše - mo - hou - cí - ho od - po - čí - va - ti bu - de.

verš:

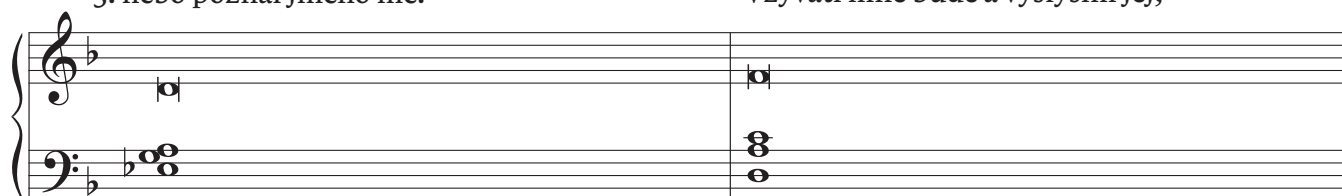
1. Díím Hospodinu: Útočiště mé a hrad můj,
2. Nebudeš se báti přístrachu nočního
3. Poněvadž mne, dí Bůh, zamiloval,

Bůh můj, v němž naději skládati budu.
ani střely létající ve dne
vysvobodím jej a vyvýším,

1. Onť zajisté vysvobodí mne z osidla lovce,
2. ani nakažení morního vlekoucího se v mrákotě,
3. nebo poznal jméno mé.

od nejedovatějšího nakažení morního.
poněvadž jsi Hospodina za svůj příbytek položil.
Vzývati mne bude a vyslyším jej,

1. Brky svými přikryje tě
2. Nepřihodí se ti nic zlého,
3. já s ním budu v soužení,

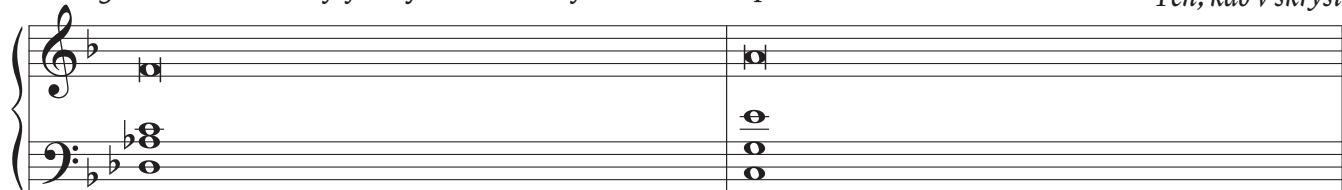
a pod křídly jeho bezpečěn budeš,
nebo andělům svým přikázal o tobě,
vytrhnu a oslavím jej.

1. místo štítu a pavězy budeš mítí
2. aby tě ostříhali na všech cestách
3. Dlouhostí dnů jej nasytím a ukáži jemu

pravdu jeho.
tvých.
spasení své.

Ten, kdo v skrýši...
Ten, kdo v skrýši...
Ten, kdo v skrýši...

antifona:

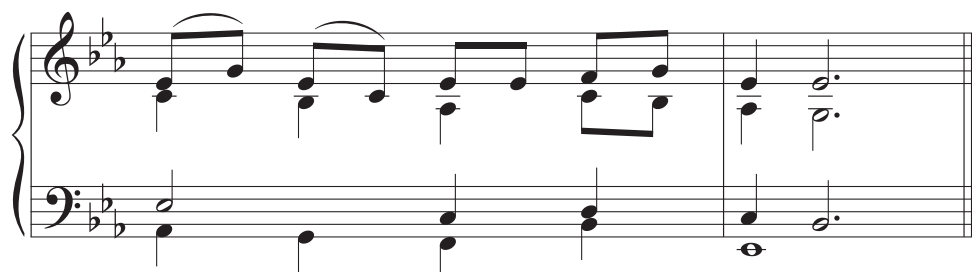
108

Ž 91

Ve stí - nu — Bo - žím kdo se u - krý - vá, o - chra - nu

při - jal — z ru - kou Vše - moc - né - ho.

verš:

1. Kdo v úkrytu Nejvyššího by - dlí pře - čká noc ve stínu Všemoc - né - ho

2. Vy - svobodí tě z osidla lov - ce ze zhoubného mo - ru

3. Pa - vézou a štítem je ti jeho věr - nost, ne - lekej se hrůzy no - ci,

4. Ne - stane se ti nic zlé - ho, po - hroma se nepřiblíží k tvému sta - nu.

1. ři - kám Hospodinu: Útočiště moje a tvrz pev - ná je můj Bůh, v nějž dou - fám!

Ve stínu Božím...

2. Při - kryje tě svými perutě - - mi ú - točiště máš pod jeho kří - dly.

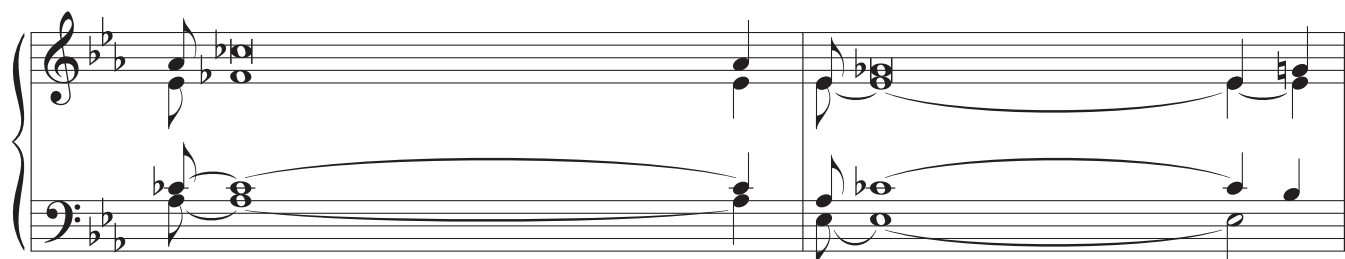
Ve stínu Božím...

3. a - ni šípu, který létá ve dne ná - kazy, jež zhoubu šíří za po - le - dne.

Ve stínu Božím...

4. On svým andělům o tobě vydal pří - kaz, a - by tě ochraňovali na všech ces - tách.

Ve stínu Božím...

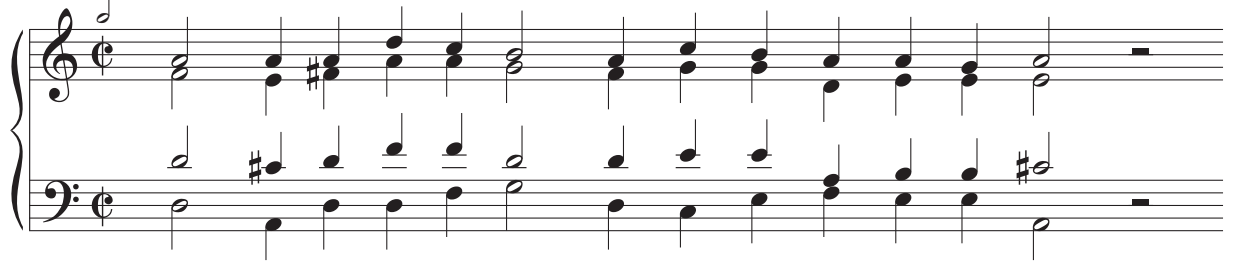

H: Petr Eben

109

Ž 92

1. Jak dob - ré sla - vit Pá - na! Tvé jmé - no, Nej - vyš - ší,

110
Ž 92

ref.
Dob - ré je dí - ky vzdát sva - té - mu Pá - nu a je - ho

jmé - nu zpí - vat chvá - lu, dob - ré je dí - ky vzdát sva - té - mu

Pá - nu a je - ho jmé - nu zpí - vat chvá - lu: Ha - le - lu -

- ja! 1. Tvou mi - lost hlá - sat zrá - na, kaž - dou

noc při - po - mí - nat si věr - nost tvou a zvu - kem strun, zpě - vem

pís - ní znít hla - sem, pl - ným slá - vy! 4 sloky

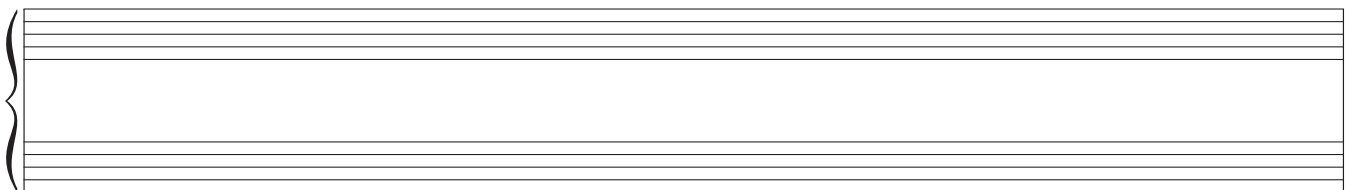
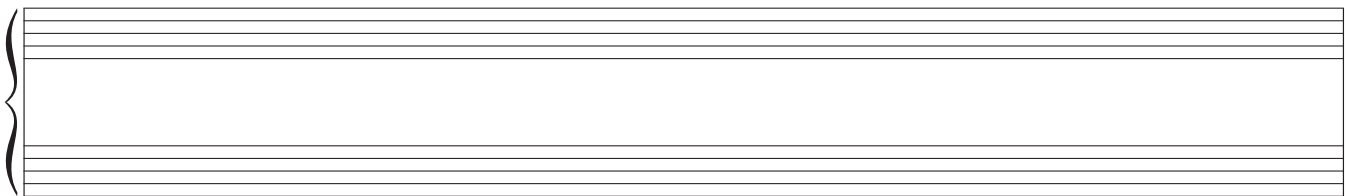
H: Ladislav Moravetz

111/1

Ž 92

1. Jak je vzác - né Nej - vyš - ší - mu chvá - lu vzdát,
 Bo - hu zpí - vat, je - ho mi - lost zvě - sto - vat.
 V to - nech pí - sní, zvu - kem strun všech ná - stro - jů
 při - po - mí - nat Bo - ží věr - nost od vě - ků. 3 sloky

H: Tobias Horn

111/2
Ž 92

simile

1. Jak je vzác - né Nej-vyš - ší - mu chvá - lu vzdát,

Bo - hu zpí - vat, je - ho mi - lost zvě - sto - vat.

simile

V tó - nech pí - sní, zvu - kem strun všech ná - stro - jů

při - po - mí - nat Bo - ží věr - nost od vě - ků.

3 sloky

H: Ladislav Moravetz

112
Ž 92

Kánon

Fine

repetice se opakuje po celou dobu kánonu H: Lukáš Vendl

114
Ž 95

1. Nuž Pá - nu zvuč - ně zpí - vej - me, na čest je -

-mu pro - kři - kuj - me, té na - še - ho spa - se - ní ská - le.

Pojď - te, před něj blíz - ce vstup - me, chvá - lu a čest mu

vzdá - vej - me, žal - my zpí - vej - me je - mu stá - le. 5 slok

H: podle Clauda Goudimela

115
Ž 95

1. Bůh je náš Pán a Král, zpí - vej - me mu pí - seň chval.

S pís - ní k ně - mu přís - tou - pí - me, pí - seň všech - no vy - po - ví.

S pís - ní k ně - mu přís - tou - pí - me, pí - seň všech - no vy - po - ví. 6 slok

H: Ladislav Moravetz

116
Ž 96

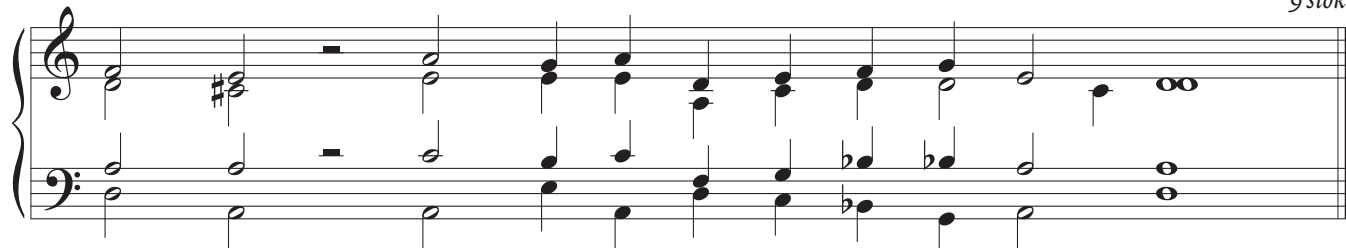
1. Pí - seň no - vou Pá - nu zpí - vej - te,

všich - ni li - dé jej vy - vy - šuj - te, pro - zpě - vuj -

- te Ho - spo - di - nu stá - le ke cti je - ho

jmé - nu, je - ho spa - se - ní o - hla - šuj - te.

9 slok

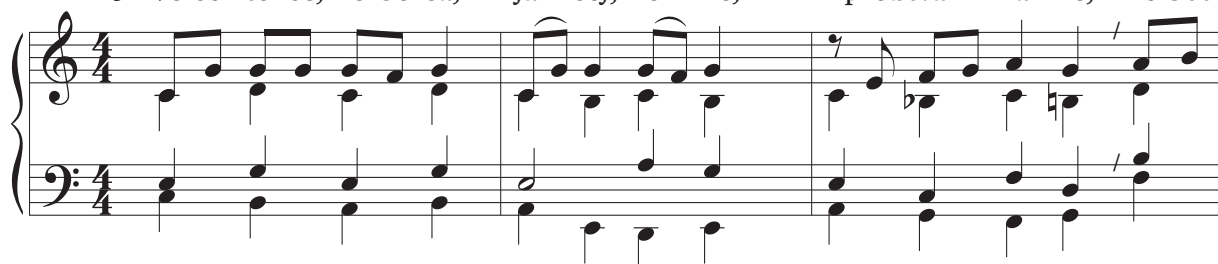

H: podle Clauda Goudimela

antifona:

Ve-sel-te se, ne-be-sa, já - sej, ze - mě, před tvá-ří Pá - ně, ne-boť

117
Ž 96-97

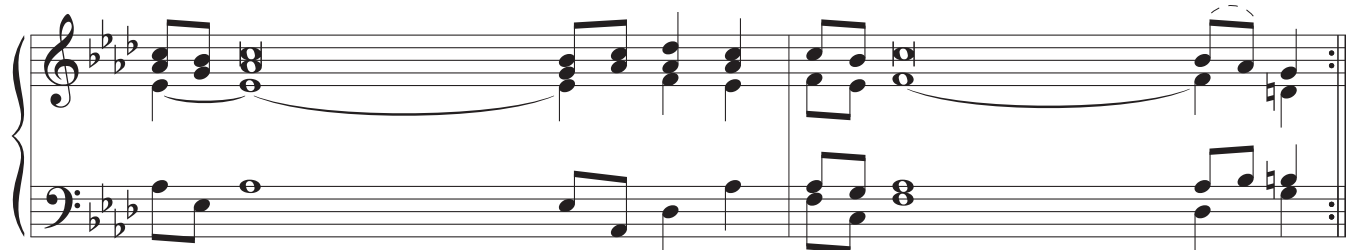

při - šel, ha-le - lu - ja, ha-le - lu - ja.

verš:

- Ž.96: 1. Za - zpí - vejte Hospodinu pí-seň no - vou, všechny země Hospodinu zpí-vej-te!
Za - zpí - vejte Ho-spo-di - nu, je - ho jméno ve-leb-te!
Roz - hla - šujte den po dni je - ho spá - su, vy-pra-vujte o jeho slávě mezi po-ha-ny.
Veselte se...
2. Ra - duj - te se, nebesa, za - já - sej ze - mě, za - huč moře a vše, co je na - pl-ňu-je.
Ple - sej pole a vše co je na něm, všechny lesní stromy za - ple-sa - jí.
Veselte se...
3. Roz - ve - selí se před Hospodinem, že při-chá-zí, že při - chází řídit ze - mi.
Spra-ve - dlivě bu - de svět ří - dit, bu-de spravovat věrně ná-ro-dy.
Veselte se...
- Ž.97: 1. Hos - po - din kraluje, ať za - já - sá ze - mě, ať se radují četné o-stro-vy!
Ne - be - sa hlásají sprave - dl-nost je - ho, vše-chny národy vidí jeho slá - vu.
Veselte se...
2. Svět-lo vychází spra - ved-li - vé - mu, li - dem upřímného srdce ra - dost.
Ra - du - jte se v Hospodinu, spra-ved-li - ví o - sla - vujte jeho svaté jmé - no!
Veselte se...

H: Petr Eben

1. Zpí - vej - te Pá - nu no - vé pí - sně, vždyť div - né vě - ci

118/1
Ž 98

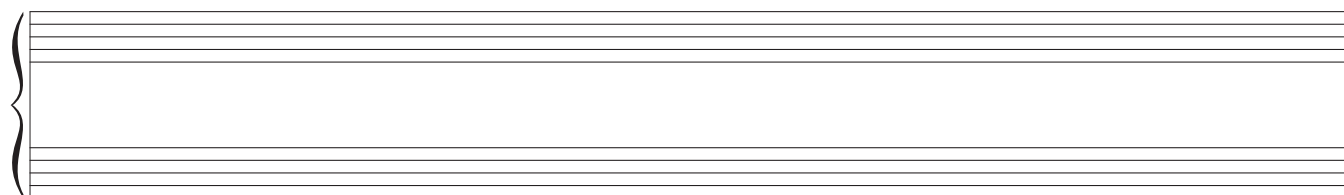
u - či - nil, svou pra - vi - cí nás vy - ňal z tí - sně,

svým sva - tým ra - me - nem nás kryl. Pán v ne - ko - neč - né

las - ka - vo - sti své spá - sy zná - most zvě - stu - je a ve své

věč - né spra - ved - no - sti všem ná - ro - dům se zje - vu - je. 4 sloky

H: podle Clauda Goudimela

1. Zpí - vej - te Pá - nu no - vé pí - sně, vždyť div - né vě - ci

118/2
Ž 98

u - či - nil, svou pra - vi - cí nás vy - ňal

z tí - sně, svým sva - tím ra - me - nem nás kryl.

Pán v ne - ko - neč - né la - ska - vo - sti své

spá - sy zná - most zvě - stu - je a ve své věč - né

spra - ved - no - sti všem ná - ro - dům se zje - vu - je. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

transponovaná
verze

118/3

Ž 98

1. Zpí - vej - te Pá - nu no - vé pí - sně, vždyť div - né vě - ci

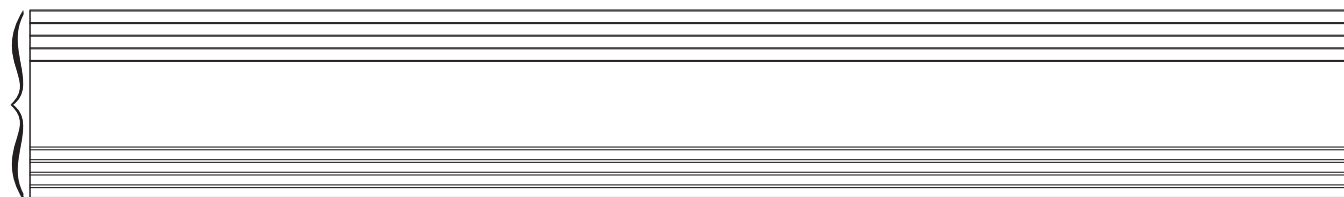
u - či - nil, svou pra - vi - cí nás vy - ňal z tí - sně,

svým sva - tím ra - me - nem nás kryl. Pán v ne - ko - neč - né

la - ska - vo - sti své spá - sy zná - most zvě - stu - je a ve své

věč - né spra - ved - no - sti všem ná - ro - dům se zje - vu - je. 4 sloky

H: podle Clauda Goudimela

119

Ž 98

Kánon
*na místech, kde jsou koruny, lze kánon zastavit**H: Ladislav Moravetz*

120

Ž 99

1. Aj, Pán kra-lu - je, své ob - ha - ju - je, se - dí

na trů - nu svých che - ru - bí - nů, ať se, jak chtě - jí, li - dé

vzte-ka - jí i vše - chen svět bou - ří, však nic ne-ob-dr - ží.

7 slok

H: podle Clauda Goudimela

121
Ž 100

1. Pá - nu všich-ni pro-zpě-vuj-te, kde - ko-li kte - ří by-dlí-te,

vstup - te před něj s do-věr - no - stí, služ - te mu stá - le s ra - do - stí. 5 slok

používaná varianta melodie

H: podle Clauda Goudimela

1. Pá - nu všich-ni pro - zpě - vuj - te, kde - ko-li kte-ří by - dlí - te,

vstup - te před něj s do-věr - no - stí, služ - te mu stá-le s ra - do - stí. 5 slok

H: podle Clauda Goudimela

122
Ž 100

Ju - bi - la-te De-o, ju-bi-la-te De - o. Al - le-lu - ia.

Závěrečná část začne po taktu, ve kterém hlas, který první přestal, dozpíval závěrečný tón.

H: Andreas Marti

124

Ž 103

1. Ó do - bro - řeč, má du - še, Bo - hu své - mu,

vzdá - vej čest jmé - nu je - ho ve - leb - né - mu ty,

mo - je srd - ce, s ce - lou by - to - stí.

Vždy do - bro - řeč, má du - še, Ho - spo - di - nu

a ne - za - po - meň slav - ných je - ho či - nů,

všech da - rů je - ho vel - ké mi - lo - sti.

10 slok

H: podle Clauda Goudimela

antifona:

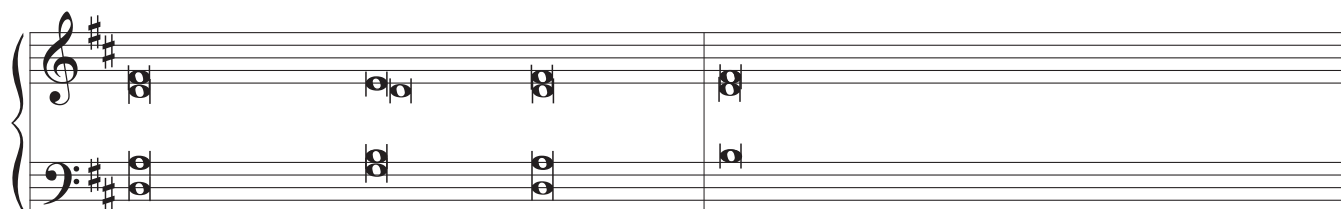
Do - bro - řeč, má du - še, Hos - po - di - nu. A - men.

125

Ž 103

verš:

1. Dobrořeč,	má duše,	Hospodinu,	celé nitro mé,
2. On ti odpouští	všechny	nepravosti,	ze všech nemocí
3. Po celý tvůj věk tě	syťí	dobrem,	tvé mládí se obnovuje
4. Dal poznat	své cesty	Mojžíšovi,	synům Izraele
5. Nepovede	pořád	spory,	nebude se
6. Jak vysoko	nad zemí je	nebe,	tak mohutně se klene jeho milosrdenství nad těmi,

1. jeho svatému	jménu!	Dobrořeč,	má duše,
2. tě	uzdravuje,	vykupuje	ze zkázy tvůj
3. jako mládí	orla.	Hospodin	zjednává
4. svoje	skutky.	Hospodin je	slitovný a
5. hněvat	věčně.	Nenakládá s námi podle	našich
6. kdo se ho	bojí.	Jak je vzdálen	východ od

1. Hospodinu,	nezapomínej	na žádné jeho	dobrodiní!	<i>Dobrořeč...</i>
2. život,	věncí tě svým	milosrdenstvím a	slitováním.	<i>Dobrořeč...</i>
3. spravedlnost	a právo	všem	utlačeným.	<i>Dobrořeč...</i>
4. milostivý,	shovívavý,	nejvyš	milosrdný.	<i>Dobrořeč...</i>
5. hříchů,	neodplácí nám dle	našich	nepravostí.	<i>Dobrořeč...</i>
6. západu,	tak od nás vzdaluje	naše	nevěrnosti.	<i>Dobrořeč...</i>

H: Joseph Gelineau

antifona:

126
Ž 103

On za-jis-té zná sle-pe-ní na-še, v pa-mě - ti má, že prach jsme.

verš:

1. Dnové člověka jsou jako tráva a jako květ polní, tak kve - te.
2. Milosrdenství pak Hospodinovo od věků až na věky nad těmi, kteříž se ho bo - jí,
3. Dobrořečte Hospodinu, andělé jeho, kteříž jste mocní v síle a činíte slovo je - ho,
4. Dobrořečte Hospodinu, všichni skutkové jeho, na všech místech panování je - ho.

1. jakž vítr na něj povane, anť ho není, aniž ho již více pozná místo je - ho. *On zajisté...*
2. a spravedlnost jeho nad syny synů, kteříž ostríhají smlouvy je - ho. *On zajisté...*
3. poslušní jsouc hlasu slova jeho, dobrořečte Hospodinu, všichni zástupové je - ho. *On zajisté...*
4. Dobrořeč, duše má, Hospodinu a nezapomínej se na všechna dobrodiní je - ho. *On zajisté...*

H: Miloš Rejchrt

127
Ž 103

Kánon

F g C7 B/F F

F g C7 B/F F

H: Ladislav Moravetz

128
Ž 104

1. O - či všech se u - pí - ra - jí s dů - vě - rou k to - bě,

Pa - ne, a — ty jim dá - váš po - krm v pra - vý —

čas. Ty ot - ví - ráš svou ru - ku a — na - pl - ňu - ješ

kaž - dé - ho tvo - ra po - žeh - ná - ním. 2 sloky

H: Petr Eben

129

Ž 104

1. Do-bro - řeč, du - še má, Bo - hu. O - děn je ve - leb - nou krá - sou,

za - ha - len pře - ja - snou zá - ří.

po 12. sloce

12 slok

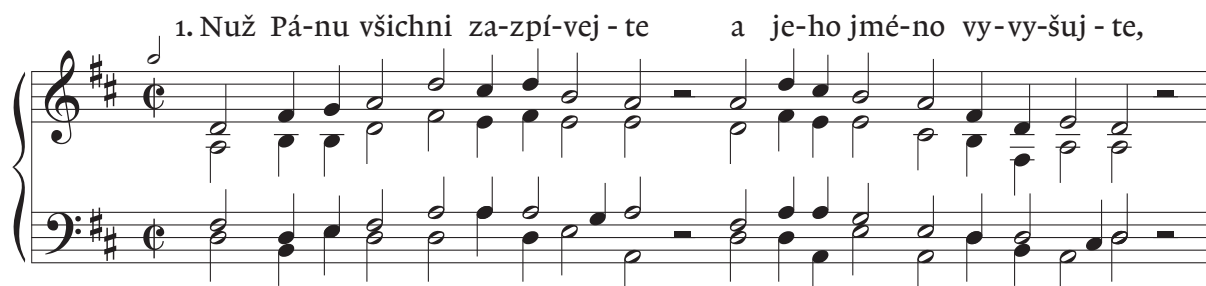
Ha - le - lu - ja.

H: Ladislav Moravetz

130

Ž 105

1. Nuž Pá - nu všichni za - zpí - vej - te a je - ho jmé - no vy - vy - šuj - te,

již zvě - stuj - te dne kaž - dé - ho ty skut - ky slav - né, moc je - ho,

hlá - sej - te me - zi ná - ro - dy chvá - lu je - ho div - nou všu - dy.

10 slok

H: podle Clauda Goudimela

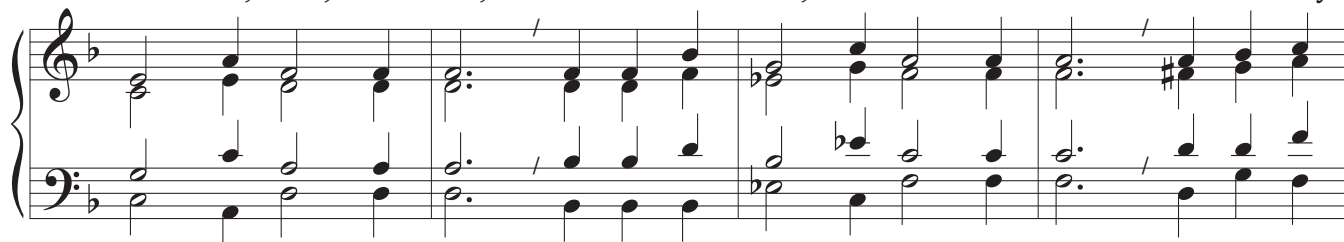
131

Ž 106

1. Ať zaz-ní chvá-la, dík buď vzdán, na vě-ky vlád-ne do-brý Pán. Kdo po-psat

mů - že, znát, všem nést, ne-smír-nou moc, o slá - vě zvěst? Kdo ctí vždy

prá - vo, Pá - ně hlas, po - žeh - nán bý - vá v kaž - dý čas.

3 sloky

H: Heinrich Schütz

132

Ž 107

1. Slav-te vždy Ho-spo-di-na! Na - vě-ky do - brý jest, v mi - lo - sti

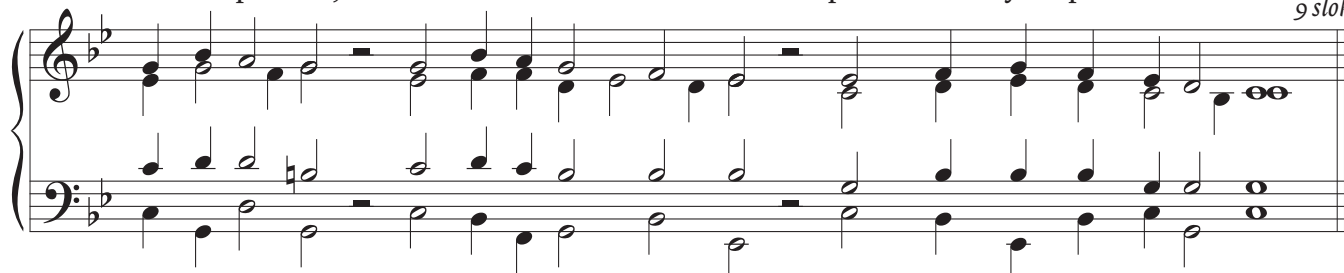

při-po-mí-ná spa-se-ní své-ho zvěst. Všec - ky, jež vy-kou - pil, z vý-cho-du

od zá-pa - du, ze ze-mí shro-máží - díl přes blud-ných pou-ští řa - du.

9 slok

H: podle Clauda Goudimela

134

Ž 110

1. Bůh, věč-ný tvůr-ce, mlu-vil k Pá-nu mé-mu: „Dnes bu-deš

vlád-nout po mé pra-vi-ci. Svou sí-lu dá-vám to-bě

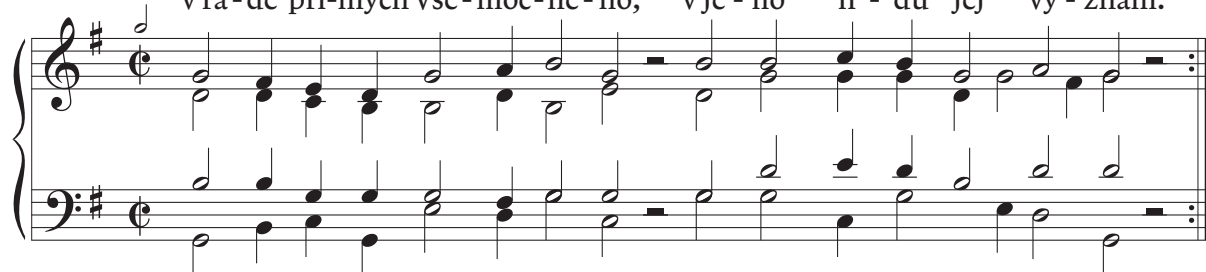
je-di-né-mu, na-vzdo-ry vlád-cům hří-chu slou-ží-cím.“ 4 sloky

H: podle Clauda Goudimela

135

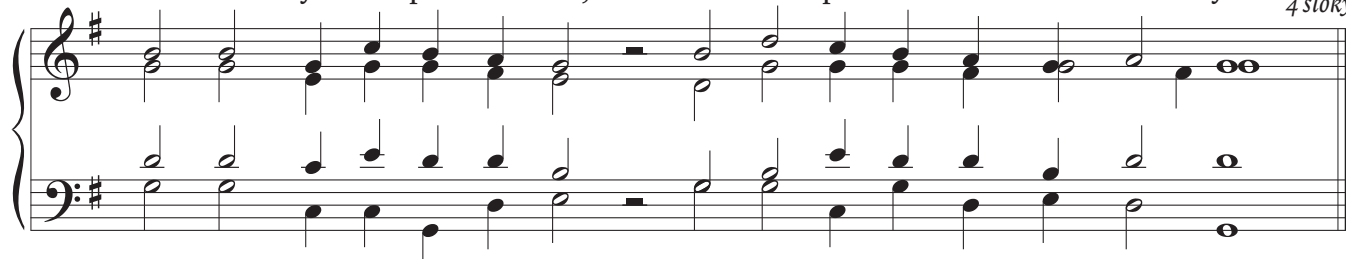
Ž 111

1. Sla-vit bu-du Bo-ha své-ho, srd-cem svým mu chvá-lu vzdám,
v ra-dě pří-mých Vše-moc-né-ho, v je-ho li-du jej vy-znám.

Skut-ky je-ho ú-ža-sné, zřej-mé všem, kdo mi-lu-jí je,

dí-lo je-ho pře-krá-sné, věč-ná spra-ved-nost v něm ži-je. 4 sloky

H: podle Clauda Goudimela

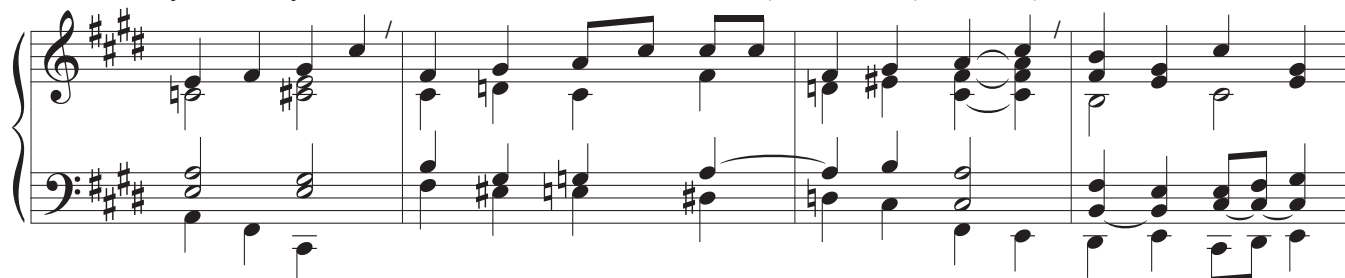
138

Ž 113

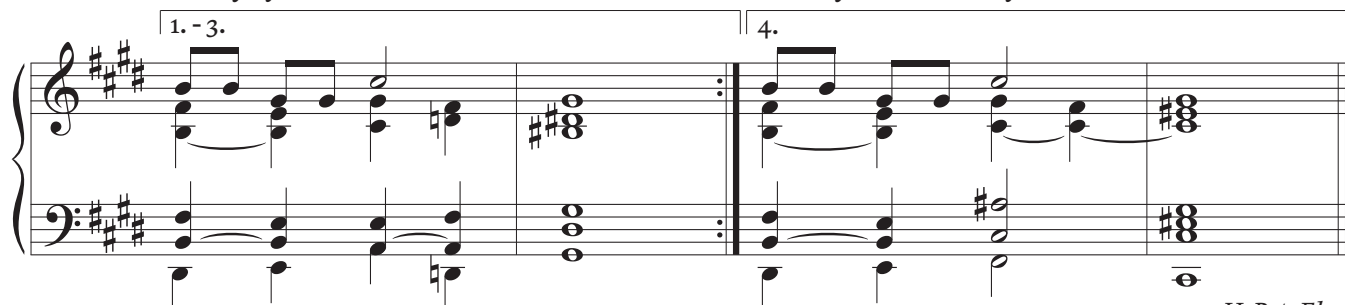
1. Chval-me Ho-spo-di-na vše-moc-né - ho všich-ni, kdo ctí službou

jmé-no je - ho. Ve všech kou-tech svě-ta, ve dne, v no-ci, slav-me vel - ké

či-ny je-ho mo - ci. hří-chy z du-še sej - me. 4 sloky

H: Petr Eben

139

Ž 114

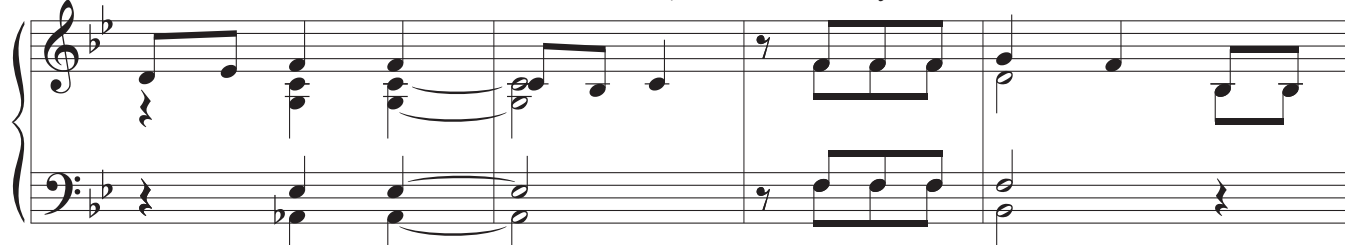
1. Když bral se zá - stup li - du Pá - ně z pout

e - gypť-ské - ho vě - ze - ní, když vy-chá-zel rod vy - vo - le - ný z tmy

mod - lář - ské - ho zma - te - ní, tu by - li všich - ni Bo - žím

chrá - mem a Ho - spo - din sám je - jich krá - lem. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

1. Ho - spo - di - ne, ne nám dej čest, ne nám,

140
Ž 115

jen jmé - nu své - mu, ty jsi prav - da sám,

tvá mi - lost je nám dra - há. Proč ma - jí ří - kat

o nás po - ha - né: Kde je - jich Bůh je,

zda se za - sta - ne? Proč za - sáh - nou - ti vá - há? 6 slok

H: podle Clauda Goudimela

141

Ž 115

1. Ne, Bo - že, nám, o to my ne - pro - sí - me,

však jmé - nu své - mu roz - množ slá - vu, čest a zvyš je sám, když

my to ne - u - mí - me; ať prav - da tvá i mi - lost zjev - ná jest. 4 sloky

H: Jan Horký

142

Ž 116

1. Hlas pro - seb mých Pán jis - tě u - sly - ší.

Vlás - ce jej mám, má ús - ta vždy ho chvá - lí,

vím, že svou tvář k nám li - dem vždy - ky sklá - ní.

Rád chtěl bych žít jen v je - ho vo - lá - ní. 5 slok

H: podle Clauda Goudimela

143
Ž 117

Chval - te Pá - na, ná - ro - do - vé, chval - te jej

všich-ni sta - vo - vé; neb je - ho mi - lo - sr - den - ství

roz - ší - ře - no při nás množ - ství, prav - dy je -

- ho ne - pro - měn - nost zů - stá - vá vždy až na věč - nost. 1 sloka

H: podle Clauda Goudimela

144

Ž 117

Zpěv ná - ro - dů ať chvá - lí tvou spá - su, Bo - že

náš. Zpěv ná - ro - dů ať chvá - lí tvou spá - su, Bo - že náš.

H: Jacques Berthier

145

Ž 117

Lau - da - te Do - mi-num, lau - da - te Do - mi-num,

om - nes gen - tes. Al - le - lu - ia. Al - le - lu - ia.

H: Jacques Berthier

146/1

Ž 118

1. Ó chval - te la - ska - vé - ho Pá - na,

den co den k srd - ci nás vi - ne. Ra - dost - ně

pro - zpě - vuj hned zrá - na, den co den k srd - ci

nás vi - ne. Á - ro - ne, Iz - ra - e - li, zpí - vej,

den co den k srd - ci nás vi - ne. Živ buď, v úz - ko - sti

ne - u - mí - rej, den co den k srd - ci nás vi - ne. 8 slok

H: podle Clauda Goudimela

transponovaná
verze

146/2

Ž 118

1. Ó chval - te la - ska - vé - ho Pá - na,

den co den k srd - ci nás vi - ne. Ra - dost - ně

pro - zpě - vuj hned zrá - na, den co den k srd - ci

nás vi - ne. Á - ro - ne, Iz - ra - e - li, zpí - vej,

den co den k srd - ci nás vi - ne. Živ buď, v úz - ko - sti

ne - u - mí - rej, den co den k srd - ci nás vi - ne. 8 slok

H: podle Claudi Goudimela

transponovaná
verze

146/3

Ž 118

1. Ó chval - te la - ska - vé - ho Pá - na,

den co den k srd - ci nás vi - ne. Ra - dost - ně

pro - zpě - vuj hned zrá - na, den co den k srd - ci nás vi -

- ne. Á - ro - ne, Iz - ra - e - li, zpí - vej, den co den

k srd - ci nás vi - ne. Živ buď, v úz - ko - sti ne - u -

- mí - rej, den co den k srd - ci nás vi - ne.

8 slok

H: Ladislav Moravetz

147

Ž 118

Kaž - dý den Pán mi sí - lu dá - vá, pí - sní

mou je můj Pán. On se stal mým spa - se - ním, když krá - čím

s ním, ne - mu - sím se bát, když krá - čím s ním, ne - mu - sím se bát. Kaž - dý

H: Jacques Berthier

148

Ž 119

1. Zá - ko - nem Bo - žím kdo se ne - chá vést, krá - čet kdo

tou - ží vždy po ces - tách pří - mých, smí šťast - ně žít, kdo

po - znal spá - sy zvěst. Těm, kdo dál řá - dy Bo - ží stře - žit

mí - ní, kdo v srd - ci svém ne - skry - jí žád - nou lest,

Bůh žeh - ná bla - hem své - ho do - bro - di - ní. 3 sloky

H: podle Clauda Goudimela

149
Ž 119

1. Svá při - ká - zá - ní zjev mi, Bo - že můj, zá - kon ať věr - ně

mo - hu za - cho - vá - vat, můj ro - zum vzpur - ný mou - dře vy - u - čuj.

Svou moc - nou ru - kou veď mne ces - tou prá - va, vždyť ve - de k to - bě,

ot - ví - rá dům tvůj, tam je má po - moc, kte - rá ne - pře - stá - vá. 3 sloky

H: podle Clauda Goudimela

150

Ž 119

1. Tvůj zá-kon znát je pro mě ra - do - stí, v něm dnem i no - cí
 roz - va - žu - ji stá - le, v něm na - chá - zím zdroj věč - né mou - dro - sti.
 Nad pro - tiv - ní - ky, star - ce svě - ta zna - lé, svou ob - da - řils mne
 pro - zí - ra - vo - stí. Tvou vů - li chtěl bych pl - nit ke tvé chvá - le. *3 sloky*

H: podle Clauda Goudimela

151

Ž 119

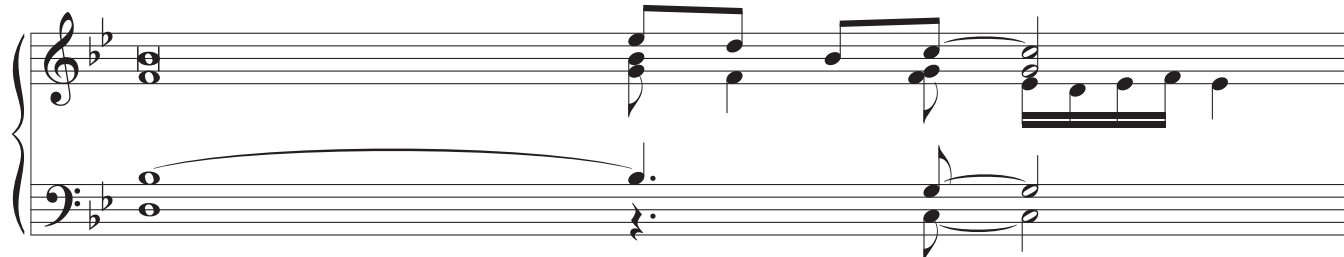
antifona:
 Blou - dí m, blou - dí m ja - ko ov - ce ztra - ce - ná. Hle - dej, Pa - ne,
 své - ho slu - žeb - ní - ka, kte - rý se roz - po - mněl na tvá při - ka - zá - ní.

verš:

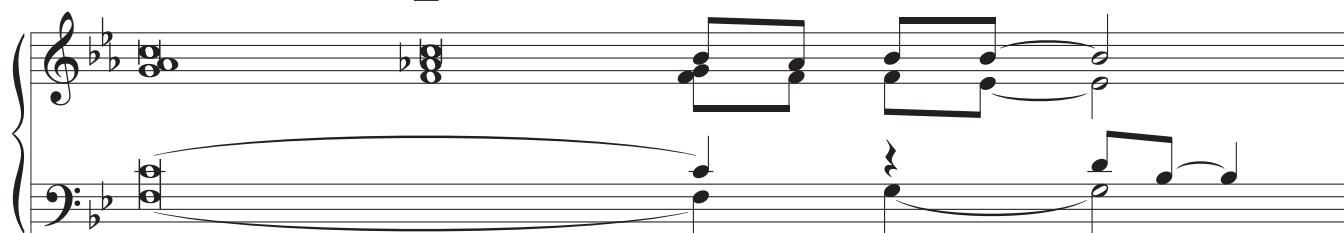
1. Má duše chřadne touhou po tvé spá - se,
 2. Tvých ustanovení a tvých svěde - ctví se dr - žím,
 3. Na pomoc mi podej svo - ji ru - ku,

čekám na tvé slo - vo.
 máš před sebou všechny mo - je ces - ty.
 tvá ustanovení jsem si zvo - lil.

Zrak mi slábne, vyhlí - - žím tvé slo - vo.
 Kéž mé bédování dolehne až k tobě, Ho - spo - di - nel
 Kéž má duše žije a mů - - že tě chvá - lit,

Kdy už mě po - tě - šíš?
 Dej mi rozum po - dle své - ho slo - va.
 kéž mi pomá - - - ha - jí tvo - je sou - dy.

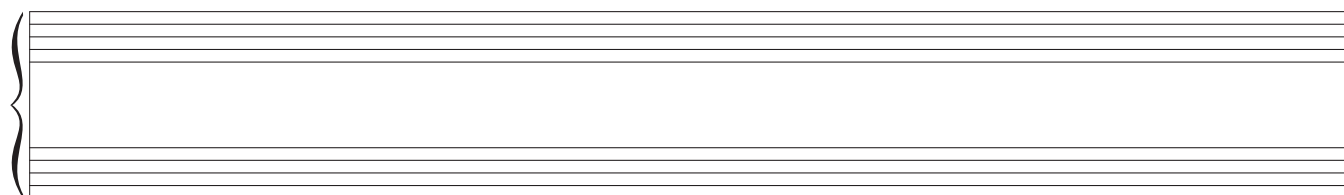
Bloudím...

Bloudím...

Bloudím...

H: Daniel Heller

152
Ž 121

1. S bá-z-ní k ho-rám zrak po-zve-dám. Jsou snad mou zá - chra -

- nou? Kde po-moc hle - dat dál? Sám Ho-spo - din spá - sou se stal.

Bdí nad ce - sta - mi tvý - mi Stvo - ři - tel tvůj, moc - ný Pán. 2 sloky

H: podle Clauda Goudimela

153
Ž 121

antifona:

Hospodin je tvůj o - chrán - ce, on chrá - ní tvůj ži - vot.

verš:

1. Pozvedám oči své k ho -	-	-	<u>rám</u> :	Odkud mi	<u>při</u> - jde po-moc?
2. Pomoc mi přichází od Hospodi	-	<u>na</u> ,	on učinil nebe	-	<u>sa</u> i ze - mi.
3. Nedopustí, aby uklouzla tvá no	-	<u>ha</u> ,	nedříme ten,	<u>jenž</u>	tě chrá - ní.
4. Ano, nedříme a nespí		<u>ten</u> ,	jenž chrání	<u>Iz</u> - ra - e - le.	

Hospodin...

5. Hospodin je tvůj ochrán	-	-	<u>ce</u> ,	Hospodin je ti stínem po	<u>pra</u> - vi - ci.
6. Ve dne tě nezasáhne slun	-	-	<u>ce</u>	ani za	<u>no</u> - ci mě - síc.
7. Hospodin tě chrání ode všeho zlé	-	<u>ho</u> ,	on chrá -	-	<u>ní</u> tvůj ži - vot.
8. Hospodin bude chránit tvé vycháze	-	<u>ní</u>	i vcházení, nyní i	<u>na</u>	vě - ky

Hospodin...

H: Ladislav Moravetz
podle tradiční harmonizace

155

Ž 121

antifona:

Do do-mu Ho-spo-di - no - va pů - jde - me s ra - do - stí.

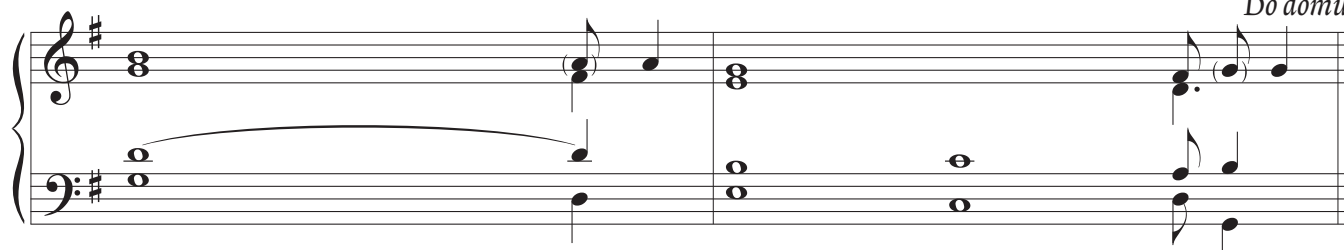
verš:

1. Zaradoval jsem se, když mi ře - kli: „Do domu Hospodinova pů-jde-me!“
 Už stojí naše no - - - hy v tvých branách, Jeru - za - lé-me!
Do domu...

2. Tam vystupují kmeny, kmeny Hospodino - vy, jak to zákon přikazuje Izraeli,
 aby chválil Hospodinovo jmé - no.
 Tam stojí soudní stol - - - ce, stolce Davidova do - mu.
Do domu...

3. Vyprošujte Jeruzalému po - - - koj: ať jsou v bezpečí, kdo tě mi - lu - jí,
 ať vládne mír ve tvých hrad - - - bách, bezpečnost ve tvých pa - lá-cích.
Do domu...

4. Kvůli svým bratrům a přá - te - lům budu říkat: Pokoj v to - bě!
 Kvůli domu Hospodina, našeho Bo - ha, budu ti přát ště - stí.
Do domu...

H: Bohuslav Korejs

157

Ž 121

1. Byť Bo-ha s ná-mi ne-by-lo, rciž, I - zra - e - li, ny - ní,
 byť Bo-ha s ná-mi ne-by-lo, by - li by-chom po - tří - ni,

3 sloky

H: autor neznámý

158

Ž 121

1. Všich - ni, kdo sklá - da - jí v Pá - nu své dou - fá -

- ní, pev - ni zů - stá - va - jí stá - le bez pře - stá - ní, ja - ko Si - ón

stá - lý — jest vždyc - ky, vě - ky po všec - ky, vě - ky po všec - ky. 4 sloky

H: autor neznámý

159

Ž 126

1. Slá - va chvil, jež dnes v pa - mě - ti mám, dnů, kdy se

ú - děl náš ná - hle změ - nil, by - la jak sen, co nám Ho - spo - din

zje - vil. Tvář svou nad Si - ó - nem roz - ja - snil Pán. 4 sloky

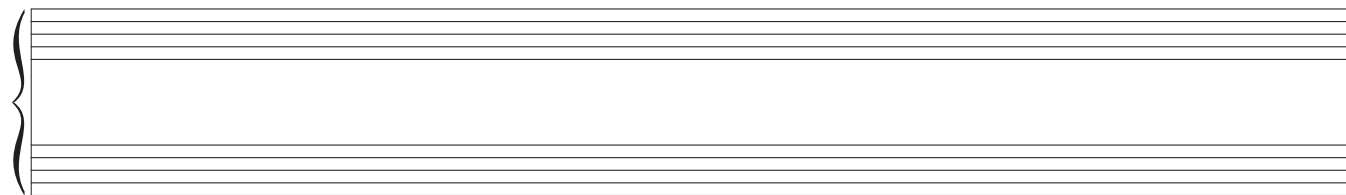
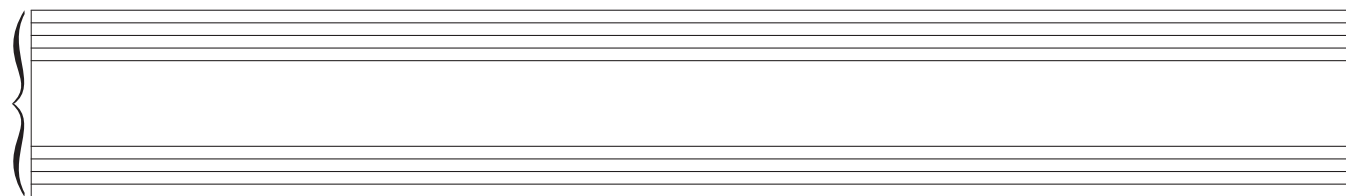
H: Vojtěch Esterle

161

Ž 130

1. Můj Bo - že, k to - bě vo - lám, z trá - cím se v hlu - bi - nách,
 kéž za - slech - neš můj ná - řek, mou du - ši sví - rá strach.
 Pří - sně když bu - deš sou - dit hří - chy a sel - há - ní
 všech, kte - ří ve tmách blou - dí, z nás kdo se za - chrá - ní? 3 sloky

H: podle Clauda Goudimela

162

Ž 130

1. Z hlu - bo - kos - ti vo - lám k to - bě, slyš, Bo - že,

křik smut - né - ho, na - kloň u - ší svých v mé mdlo -

- bě k hla-su vzdy - chá - ní mé - ho! Bu - deš - li

mí - ti jen zře - ní na hří - chy a pro -

- vi - ně - ní, kdo před te - bou ob - sto - jí?

5 slok

H: podle Heinricha Schütze

163

Ž 130

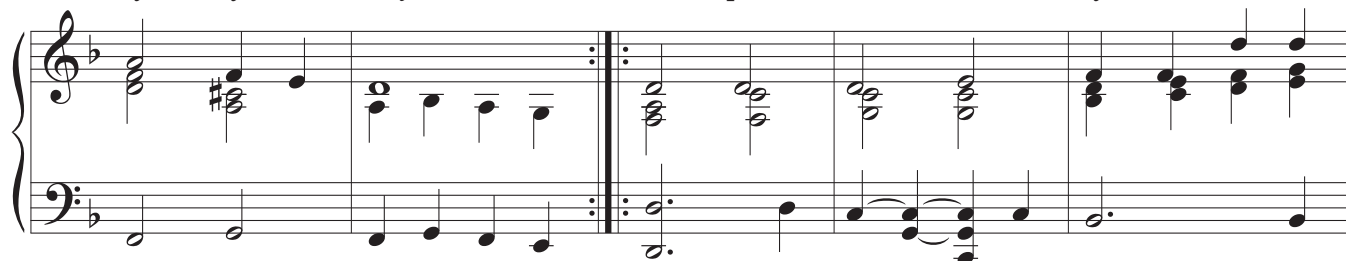
Z hlu-bin be-zed-ných tě vo-lám: Hos-po-di-ne, Pa-nov-ní-če,

vy - slyš hlas můj!

Kéž po - zor - ně

vy - slech - ne tvé

u - cho

mo-je pro - sby.

Bu-deš-li mít, Hos-po-di-ne,

na zře - te - li ne - pra-vost,

Pa - nov - ní - če,

kdo os - to -

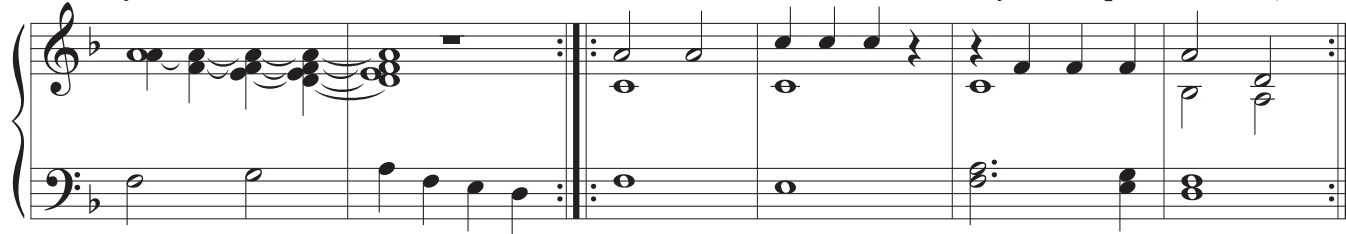

-jí?

A - le

u te - be

jest od-puš - tě - ní,

tak vzbu - zu - ješ bá - zeň,

tak vzbu-zu-ješ bá - zeň.

H: Ladislav Moravetz

164

Ž 130

1. Já k to - bě, k Ho - spo - di - nu, ze

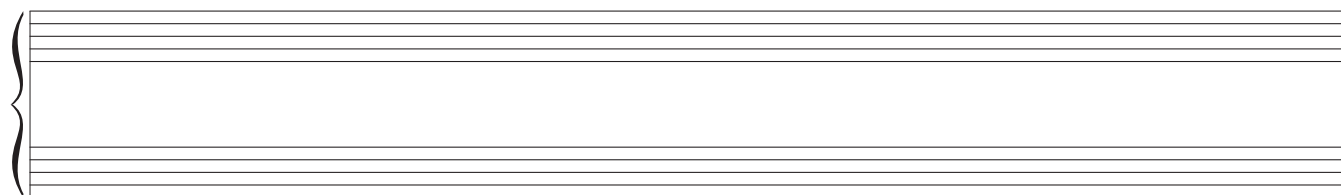
srd - ce hlou - bi lkám. Hle, v těž - kém nář - ku hy - nu, k to -

- bě se u - tí - kám. Rač sklo - ni - ti se

zno - va, slyš po - kor - ný můj hlas a lé - kem své - ho

slo - va mě u - zdrav již a spas. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

165

Ž 130

1. Tem - nou, div-nou ml-hou blou-dím sem a tam,

A musical score for the song 'The Rose Tree'. It is written for voice and piano. The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 4/4. The score consists of two systems. The first system shows the vocal melody and piano accompaniment. The second system continues the melody and accompaniment, ending with a final chord.

čer - ná s bí - lou smí - cha - ly se spo - lu.

Ne - vi - dím už, co je prav - da,

A musical score for the song 'The Rose Tree'. It features a treble and bass staff with a key signature of one sharp (F#). The melody is written in the treble staff, and the bass staff provides a simple harmonic accompaniment. The melody consists of a series of eighth and quarter notes, with a final measure containing a whole note. The bass staff accompaniment uses a simple pattern of quarter and eighth notes.

co je klam,

ne - vím, jdu - li na - ho - ru či do-lů.

A musical score for the song 'The Rose Tree'. The score is written for voice and piano. The voice part is in the treble clef, and the piano accompaniment is in the bass clef. The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 4/4. The score consists of three measures. In the first measure, the voice part has a quarter note G4, a quarter note A4, a quarter note B4, and a quarter rest. The piano part has a half note G3, a half note A3, and a half note B3. In the second measure, the voice part has a quarter note C5, a quarter note D5, a quarter note E5, and a quarter note F#5. The piano part has a half note C4, a half note D4, and a half note E4. In the third measure, the voice part has a quarter note G5, a quarter note A5, a quarter note B5, and a quarter note C6. The piano part has a half note G4, a half note A4, and a half note B4.

ref.

Řek-ni slo-vo, řek-ni slo-vo, Pa-ne,

ať po-mi-ne ta-hle še-dá tma,

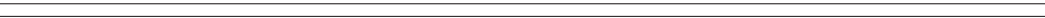
A musical score for the song 'The Rose Tree'. It features a treble and bass staff. The treble staff has a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). The melody is written in a simple, folk-like style. The bass staff provides a harmonic accompaniment. The score is divided into four measures. The first measure shows the beginning of the melody and accompaniment. The second measure continues the melody and accompaniment. The third measure shows the melody and accompaniment. The fourth measure shows the end of the melody and accompaniment.

řek-ni slo-vo a zá-zrak se sta-ne,

u-zdra-ve-na bu-de du-še má.

3 sloky

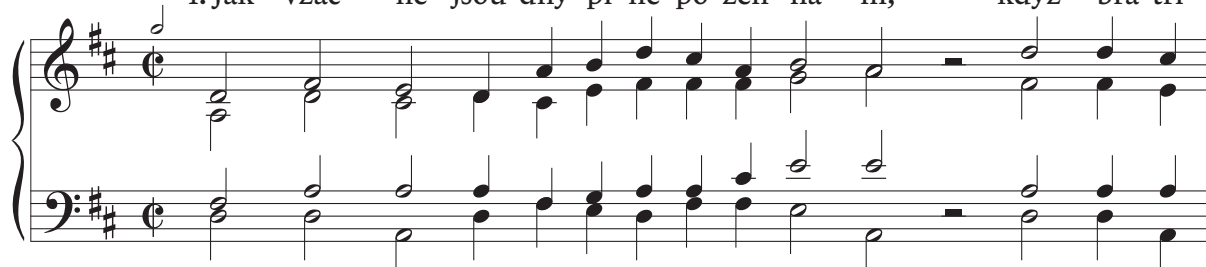
H: *autor neznámý*

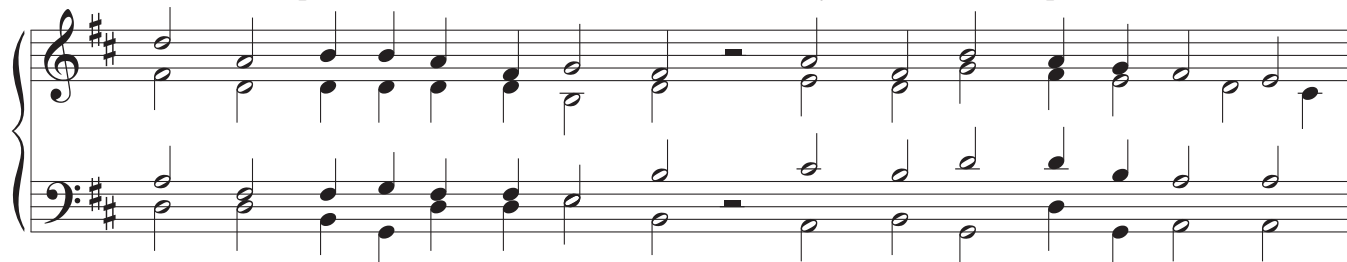
166

Ž 133

1. Jak vzác - né jsou dny pl - né po - žeh - ná - ní, když bra - tři

svor - ně před Pá - nem se sklá - ní, když tou - ží spo - lu vlás - ce

žít. Pán ro - sou shů - ry věr - né na - vští - ví, zní je - ho

hlas jak bal - zám ho - ji - vý, jenž zkrá - pí du - še po - kor - ných.

z sloky

H: podle Clauda Goudimela

167

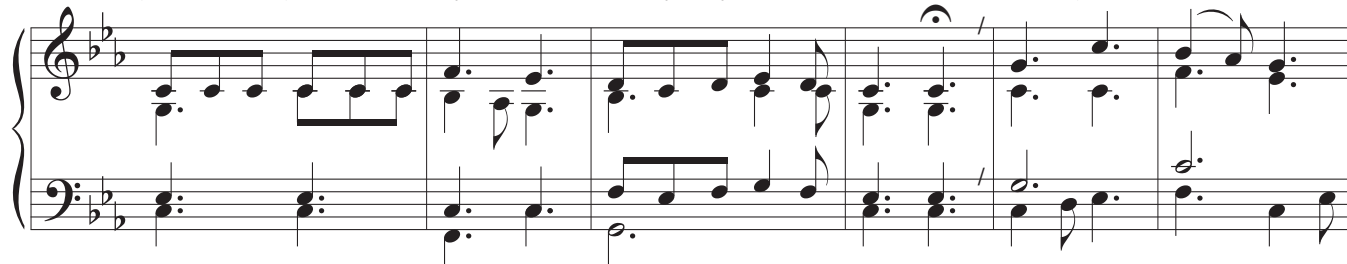
Ž 133

Kánon

Jak bla - ze, jak dob - ře bý - vá, bra - try když lá - ska chrá - ní,

jak bla - ze, jak dob - ře bý - vá, bra - try když ví - ra chrá - ní. Bůh jim dá — žít

v ra-do-sti s po-žeh - ná - ním, Bůh jim dá žít na vě-ky s po-žeh - ná - ním.

H: Daniela Eklová

168

Ž 133

1. Aj, jak jest mi - lé to a u - tě - še - né

a Du - chem sva - tým slav - ně vy - vý - še - né, 13 slok

H: Ladislav Moravetz

169

Ž 133

1. Jak roz - koš - né a mi - lé, když bra - tří s dru - hem

druh jsou svor - ni při svém dí - le a v srd - cích je - den

duch, jsou svor - ni při svém dí - le a v srd - cích je - den duch. 4 sloky

H: autor neznámý

170
Ž 133

ref.
Jak je to vzác - né, jak pří - jem - né
a Bo - hu mi - lé, u - tě - še - né,

1. když vla - há ro - sa z ne - be pa - dá v moc - ném Bo - žím slo - vu,

když spo - lu bra - tři svor - ně ži - jí, Bůh jim žeh - ná - vá. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

171
Ž 134

1. Vy všich - ni Pá - nu slou - ží - cí, za no - ci

v chrá - mu sto - jí - cí, nuž jmé - no Pá - ně

vzý - vej - te, žeh - ná - ním je - mu žeh - nej - te. 3 sloky

H: podle Clauda Goudimela

172/1
Ž 136

1. Vzdej-te Pá-nu slá-vu, čest, neb on do-bro-ti - vý jest.

Mi - lost je - ho pře - dra - há vě - ky vě - ků pře-sa - há. 23 slov

H: podle Clauda Goudimela

transponovaná verze

172/2
Ž 136

1. Vzdej-te Pá-nu slá-vu, čest, neb on do-bro-ti - vý jest.

Mi - lost je - ho pře - dra - há vě - ky vě - ků pře-sa - há. 23 slov

H: podle Clauda Goudimela

173
Ž 136

Kánon
Vzdej-te Pá-nu slá-vu, čest, neb on do-bro-ti - vý jest.

Mi - lost je - ho pře - dra - há vě - ky vě - ků pře-sa - há.

repetice se opakuje až
do zakončení kánonu

H: Ladislav Moravetz

174
Ž 136

1. Chval-te Pá - na, chval-te Pá - na, vždyť je do-bro-ti - vý, tvůr-čí

mo-cí ko-ná vel-ké di - vy. Je-ho lá-ska je věč-ná, ni-kdy ne - pře-stá - vá. 6 slok

H: Petr Eben

175
Ž 136

Kánon Chvá - lu svou já - sa - vou vzdej do - bré - mu Pá -

- nu. Mi - lost je - ho s ná - mi věč - ně zů - stá - vá.

repetice se opakuje až do zakončení kánonu

H: Andreas Marti

176
Ž 137

U ba - by - lón - ských vod jsme se - dá - va - li

a nad Si - ó - nem pla - ka - li a lka - li, když ci - te -

- ry své, zmlk-lé ve stru - nách, roz - vě - si - li jsme mlč-ky

po vr - bách. Teh - dy si ti, kdo za - ja - li nás, přá - li

u - sly - šet pís - ně, jež jsme před - tím hrá - li. 3 sloky

H: podle Clauda Goudimela

177
Ž 137

1. Když jsme u vod se-dá - va - li tam u ba - by - lón-ských

řek, har-fy do vrb za-vě - si - li, zmlk-ly pí - sně, zti-chl zpěv. 4 sloky

H: Geoff Weaver

1. Srd - cem ce - lým te - be, Pa - ne,

178/1
Ž 138

bu - du ctí - ti slav - ně s vděč - no - stí, pře - de vše - mi chci

zpí - va - ti, tě zvy - šo - va - ti so - chot - no - stí.

V chrá - mě sva - tém tvé jas - no - sti tě s ra - do -

- stí bu - du vzý - va - ti a tvé - ho mi - lo - sr -

- den - ství, též i množ - ství prav - dy hlá - sa - ti, 4 sloky

H: podle Clauda Goudimela

transponovaná verze

178/2

Ž 138

1. Srd - cem ce - lým te - be, Pa - ne,

bu - du ctí - ti slav - ně s vděč - no - stí, pře - de vše - mi chci

zpí - va - ti, tě zvy - šo - va - ti so - chot - no - stí.

V chrá - mě sva - tém tvé jas - no - stí tě s ra - do -

- stí bu - du vzý - va - ti a tvé - ho mi - lo - sr -

- den - ství, též i množ - ství prav - dy hlá - sa - ti,

4 sloky

H: podle Clauda Goudimela

Když u - lé - hám, když vstá - vám, ty zkou - máš mne a znáš,
ú - my - sl můj, mé přá - ní sám zdáv - na před - ví - dáš.

179
Ž 139

Kam pů - jdu, kde chci zů - stat, má slo - va dřív než za - zní,

vše, Bo - že, po - zná - váš.

3 sloky

H: Heinrich Schütz

180
Ž 139

předehra

ref.

Kdy - bych se na kříd - lech jitř - ní

zá - ře vznes, za - le - těl za mo - ře, k bře - hům vzdá - le - ným, i

tam by mne ved - la ru - ka tvá a pra - vi - ce tvá dr - že - la.

I řek-nu pak, ať tma mne skry - je, snad ztra-tím se ti v tem - no -

- tě. I tma - vá noc však zá - ří svět - lem jak

ne-be za ja-sné - ho dne.

mezihra

2 sloky

H: Petr Hruška

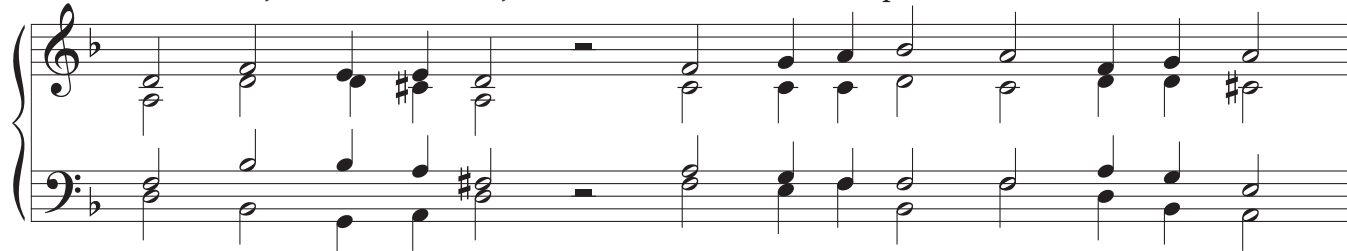
182

Ž 141

1. S ú - ctou tě vzý - vám, Ho - spo - di - ne, slyš hlas mých

dí - ků, chvá - le - ní, v dů - vě - ře pro - seb ve - čer - ních

mám ru - ce k to - bě po - zdvi - že - né.

5 slok

H: Lukáš Vendl

antifona:

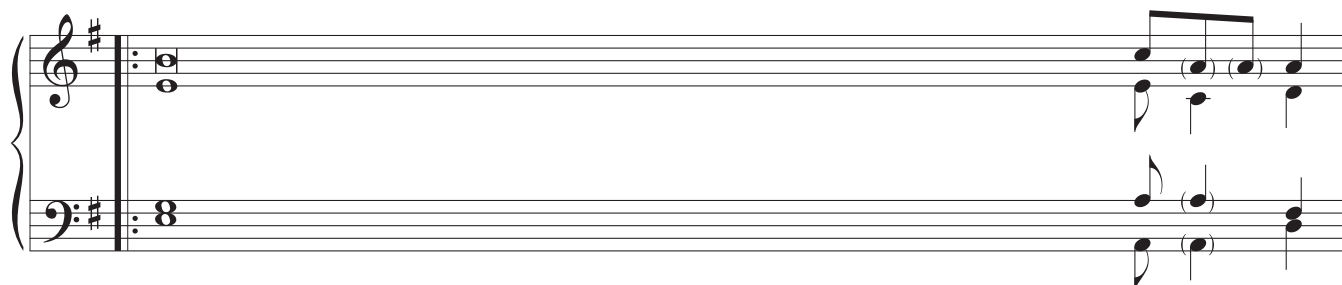
Hos - po - di - ne, slyš mod - lit - bu — mou!

183

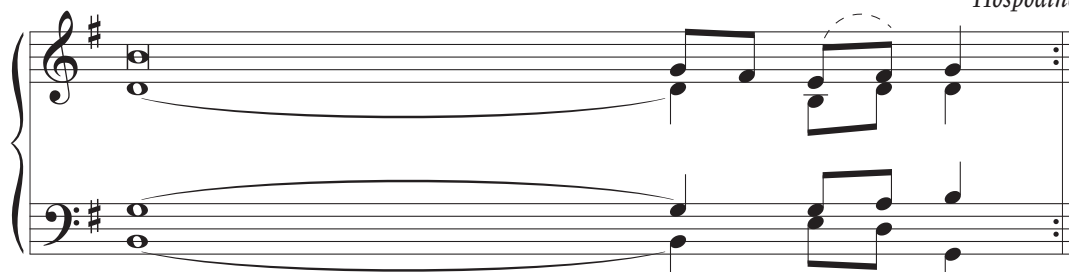
Ž 143

verš:

1. Hospodine, slyš moji modlitbu, pro svou věrnost popřej sluchu mé úpěnlivé pro - sbě,
Nepoháněj na soud svého slu-žeb-ní-ka,
2. Vzpomínám si na dávné dny, uvažuji o všech tvých či - nech,
Rozpínám k tobě své ru - ce,
3. Rychle mě vyslyš,
Dej, ať záhy dojdou tvé Ho-spo-di-ne,
mi-lo - sti,
4. Pouč mě, abych konal tvou vů - li,
Dobrotivý je tvůj Duch,

1. vyslyš mě pro svou spra - ve - dl - nost.
nikdo z živých není před tebou spra - ve - dli - vý.
Hospodine...
2. myslím na skut - - - ky tvých ru - kou.
má duše po tobě žízní jak vy - - - prah - lá ze - mě.
Hospodine...
3. neboť můj duch má-lát - ní.
vždyť v te - be dou - fám.
Hospodine...
4. vždyť ty jsi můj — Bůh!
ať mě vede rov-ným kra - jem.
Hospodine...

H: Bohuslav Korejs

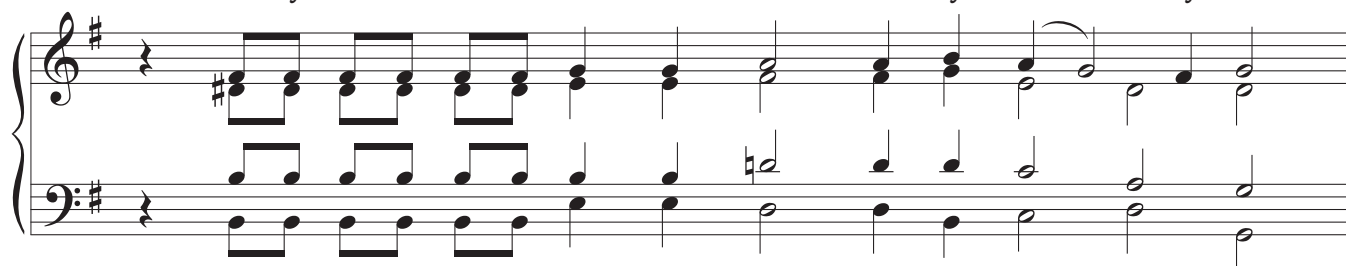
184

Ž 145

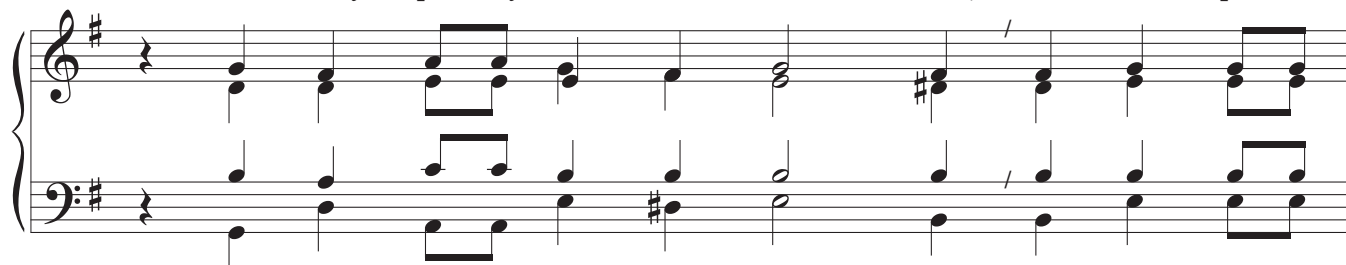
1. K to - bě s dů - vě - rou o - či všech vzhlí - ží

a ty o - te - ví - ráš ru - ku svou s da - ry vzác - ný - mi.

Všem svůj po - koj dá - váš s lá - skou, v čas trá - pe - ní

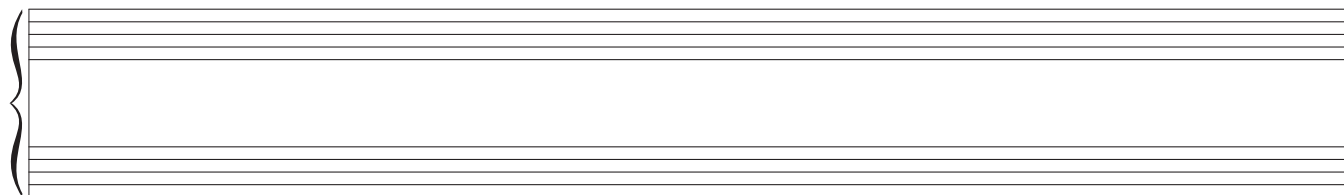
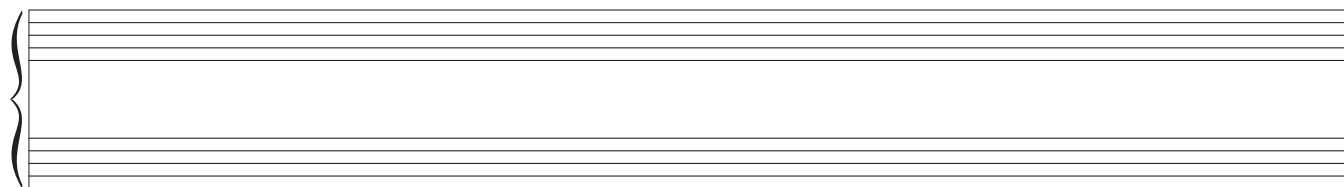

za - hr - nu - ješ své stvo - ře - ní svou příz - ní.

z sloky

H: Heinrich Schütz

185
Ž 145

antifona:
Krá - lov - ství tvé jest krá - lov - ství všech vě - ků. _____

verš:

1. Rodina rodině vychvalovati bude skutky tvé, a předivnou moc tvou zvě - sto - va - ti.

2. Milostivý a lítostivý jest Hospodin, dlohoshovívající a velikého mi - lo - sr - den - ství.

3. Zdržujeť Hospodin všechny padající, a pozdvihuje všechněch sklí - če - ných

1. O slávě a kráse velebnosti tvé, i o věcech tvých předivných mlu - vi - ti bu - du.

Království...

2. Dobrotivý Hospodin všechněm, a slitování jeho nade vše - cky skut - ky je - ho.

Království...

3. Blízký jest Hospodin všechněm, kteříž ho vzý - va - jí v prav - dě.

Království...

H: Miloš Rejchrt

186
Ž 146

1. Chval, má du - še, Ho - spo - di - na, do - kud živ jsem, chvá - lit chci.

Zpí - vat žal - my u - po - mí - ná sám dech je - ště ži - vou - cí.

V sy - ny lid - ské ne - dou - fám, je - jich my - šle - ní je klam. 4 sloky

H: podle Claudi Goudimela

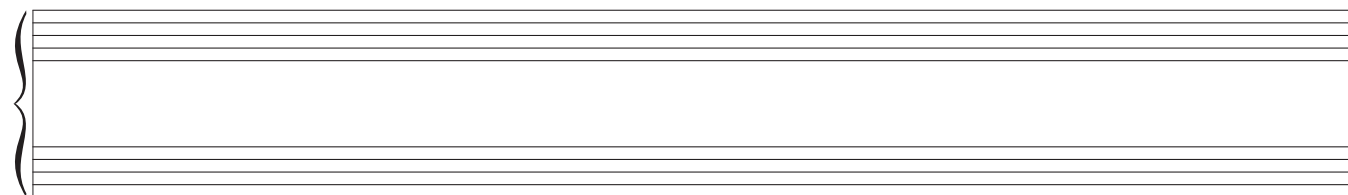
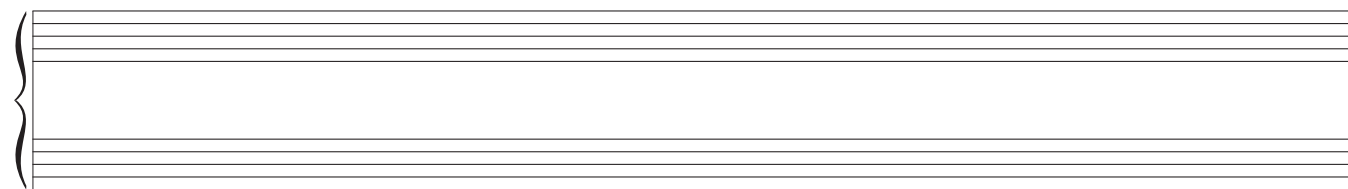
187
Ž 146

1. Svou o - slav Pá - na pí - sní, jak nej - líp do - ve - deš,
a co tě v srd - ci tí - sní, sám vy - znej je - ště dnes.

A o - slav Pá - na pí - sní, ač zem ti do - mo - vem, svou

pí - seň k ně - mu po - vznes, do - kud tvůj tr - vá den. 6 slok

H: Johann Georg Ebeling

188/1
Ž 146

1. Ne - sklá - dej - te v moc - ných na - dě - ji, v sí - le je - jich,

kte - rá ská - ly lá - me, o - chab - ne dřív ne - bo poz - dě - ji,

ne - dou - fej - te vzdá - ní, kte - ré kla - me.

ref.
Ty jsi ho - den žeh - ná - ní a chvá - ly, tvo - ji moc a sí - lu sla - ví -

- me. Před te - bou se, Pa - ne Kri - ste, krá - ľů Krá - li,

1. do - bro - vol - ně sklá - ní - me. 2. do - bro - vol - ně sklá - ní - me. 4 sloky

188/2
Ž 146

1. Ne - sklá - dej - te v moc - ných na - dě - ji, v sí - le je - jich,

kte - rá ská - ly lá - me, o - chab - ne dřív ne - bo poz - dě - ji,

ne - dou - fej - te v zdá - ní, kte - ré kla - me. Ty jsi ho - den žeh - ná - ní a

chvá - ly, tvo - ji moc a sí - lu sla - ví - me.

ref.
Před te - bou se, Pa - ne Kri - ste, krá - ľů Krá - li, 1. do - bro - vol - ně sklá - ní -

- me. 2. do - bro - vol - ně sklá - ní - me. *Fine* 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

Předehra / mezihra

189

Ž 148

1. Chvá-lu, čest Bo - hu vzdá-vej - te,

na vý - ši-nách ho vzý-vej - te,

o - sla - vuj - te jej, an - dě - lé,

zá - stu - py svět-lem o - dě - né.

Slun-ce ho chval i ty, mě - sí - ci,

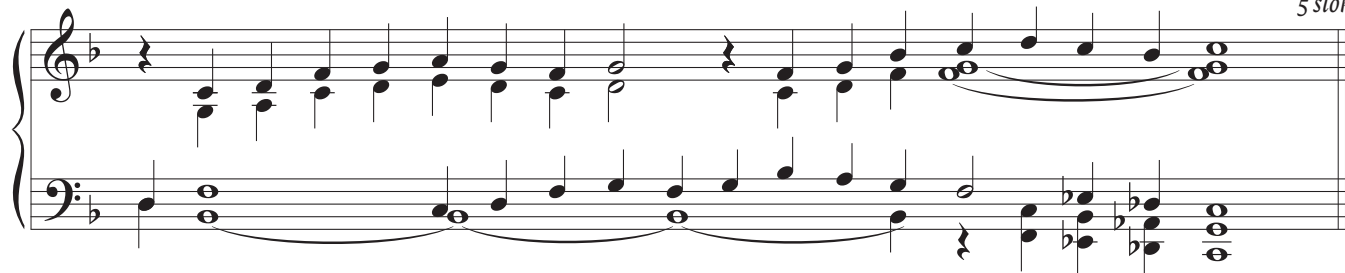
chval-te ho, vy hvěz-dy zá - ří - cí,

ne - be, vo - dy nad o - blo-hou,

chvá-lu mu vzdá-vej - te mno-hou!

5 slok

Tempo rubato

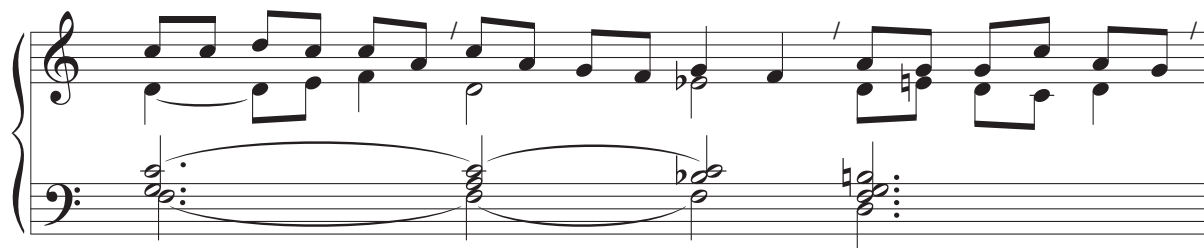
H: Ladislav Moravetz

Zá-stu-po-vé Bo - ží, du - še šťast-né, čis - té,

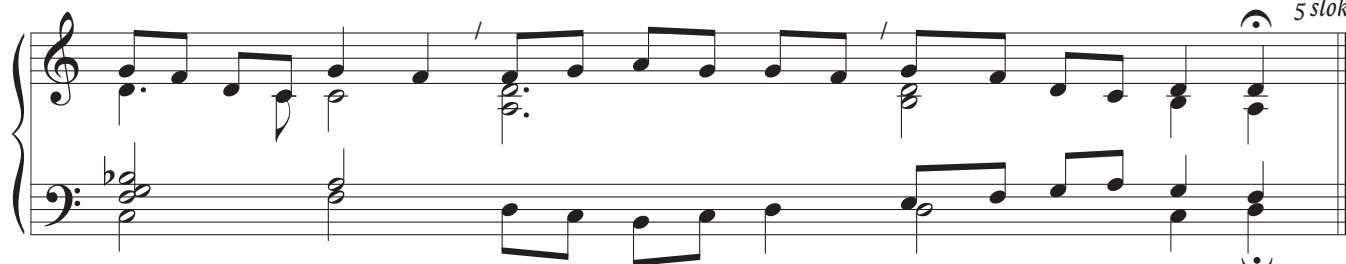
Bo-ha ne - bes - ké - ho

190

Ž 148

kte-ří stá-le zří - te, z ce-lé - ho jej srd - ce vždy - cky o - sla - vuj - te. 5 slok

Předehra

H: Ladislav Moravetz

191

Ž 150

$\text{♩} = 69$

ref. (sbor + shromáždění)

Všech-no, co dý-chá, chval Hos-po-di - na, v sí-le a sva-to-sti je-ho jmé - na.

Sbor (senza misura, volná recitace):

1. Pro mno-há svě - dec - tví slá - vy, pro je - ho dů - stoj-nost moc-nou,
2. Chval-te jej bub-nem i tan-cem, flét - nou, hrou var - han i hou - slí.

chval-te jej trou - be - ním zvuč-ným, chval-te jej har - fou i lout - nou. 2 sloky
Ze - mě i ne - be chval Bo - ha. Ve - le - ben buď, ha - le - lu - ja!

poco rit.

H: Antoine Oomen

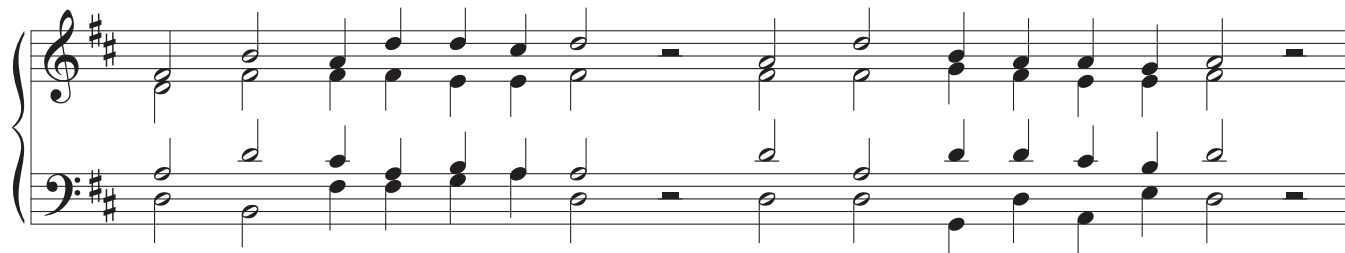
192

Ž 150

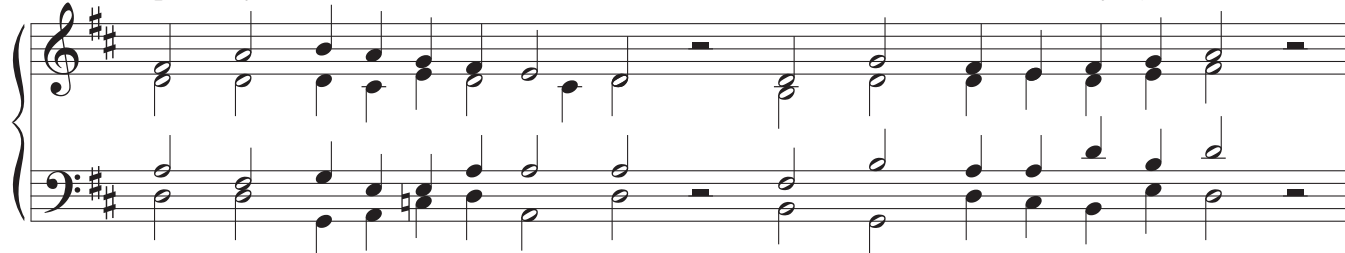
1. Chval - te Nej - moc - něj - ší - ho, chval - te Nej - svě - těj - ší - ho,

jenž na vý - so - stech se - dí, na všech - no ja - sně hle - dí,

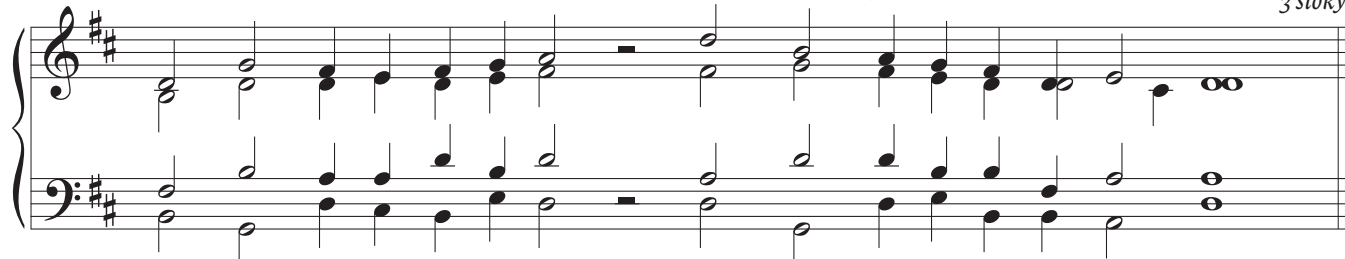

pl - ný cti a ve - leb - no - sti. Pro moc - né skut - ky je - ho

ko - na - né dne kaž - dé - ho, chval - te jej se vši vděč - nos - tí.

3 sloky

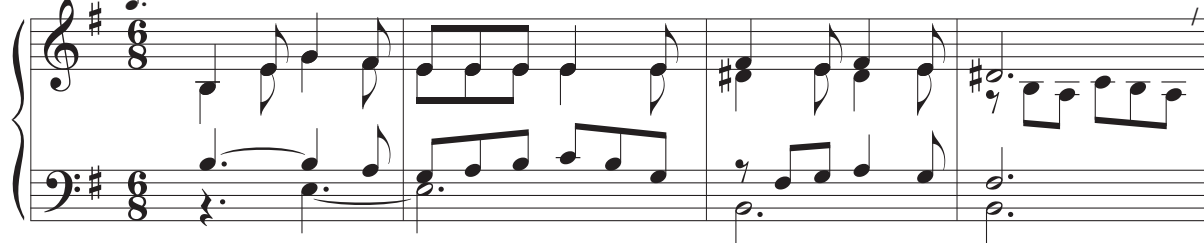

H: podle Clauda Goudimela

193

Ž 150

Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja, vzdej chvá - lu já - sa - vou,

ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja, moc Pá - ně znáš ve - li - kou.

Kaž - dý ať ho chvá - lí hla - ho - lem svým, ha - le - lu - ja, ha-le-lu-ja, —

kaž - dý ať ho chvá - lí, kdo dý-chat smí, ha - le - lu - ja.

H: Ladislav Moravetz

194 1. Za - zpí-vám Pá - nu své-mu o je - ho vi - ni - ci,

ně - kdy slav - ně mi - lé - mu své - mu do - bro - din - ci,

kte - rouž - to z lá - sky své so - bě vzdě - lal byl k o - zdo - bě:

hod - né o tom zpí - va - ti, pří - klad so - bě brá - ti. 8 slok

H: Jaroslav Krček

1. Vzdá-vám ti, Bo-že, chvá - lu svou, zpí-vat chci pí-seň já - sa-vou, mou

195

zá - chra-nou se stá - váš sám, chceš vzdá - lit mne všem ná - stra-hám.

4 sloky

H: Georg Friedrich Händel

1. Nuž všech - ni, kdo jste žíz - ni - ví a v svě - do - mích

197

svých truch - li - ví, pojd' - te ke mně k roz - vla - že - ní.

16 slok

H: Ladislav Moravetz

Je dob-ré v tichosti če-kat na spá-su od Hospodi-na.

Je dobré, když člověk v tichosti če-ká na spá-su od Hospodi-na.

198

H: Daniel Heller

199 *ref.*
Blou-di - li jsme na ce - stách ja - ko ov - ce po ho - rách,

po pa - hor - cích kde - ja - kých, roz - ptý - le - ni po ze - mi.

1. Ni - kdo nás tam ne - hle - dal, ne - chy - bě - li jsme jim víc,

pa - da - li jsme ú - na - vou, vo - du pi - li zka - le - nou. *2 sloky*

Coda
Ny - ní o - brá - ce - ni by - li jsme k pa - stý - ři do - bré - mu

a stráž - ci du - ší svých. *2 sloky*

Coda se opakuje několikrát než dozní recitativ.

H: Ladislav Moravetz

antifona:

200

Všech-no, co ži - je, ať chvá - lí Ho - spo - di - na.

verš:

1. Po - žeh - naný jsi, Pane, Bože	na - šich ot - ců,
2. Po - žeh - nané je tvé slavné	sva - té jmé - no,
3. Po - žeh - naný jsi ty ve svém svatém	slav - ném chrá - mě
4. Po - žeh - naný jsi ty na svém krá - - -	lov - ském trů - ně
5. Po - žeh - naný jsi ty, který shlížíš na hlubiny a trůníš	na che - ru - bech
6. Po - žeh - naný jsi ty na	klen - bě ne - bes

1. chvályhodný a svrchovaně velebený	na vě - ky	Všechno...
2. a svrchovaně chvályhodné a velebené	na vě - ky	Všechno...
3. a svrchovaně chvályhodný a slavný	na vě - ky	Všechno...
4. a svrchovaně chvályhodný a velebený	na vě - ky	Všechno...
5. a svrchovaně chvályhodný a velebený	na vě - ky	Všechno...
6. a velebený a plný slávy	na vě - ky	Všechno...

H: Bohuslav Korejs

Kánon

202

Be - ne-di-ctus qui ve - nit, Be - ne-di-ctus qui ve - nit, in

no - mi-ne, in no - mi-ne, in no-mi-ne Do - mi-ni.

H: Jiřina Dvořáková Marešová

203 *Předehra:*

sloky:
1. A - ve, — Ma-ri-a, Pán buď s te-bou, a - ve, — Bůh má tě rád, —

to - bě — ne-bu-de dí - tě klet-bou, dív - ko, přes-taň se bát.

ref.
Slu - žeb - ni - ce své - ho Pá - na po - žeh - na - ná,

a - ve, — a - ve, — a - ve, Ma - ri - a. *z sloky*

H: Jiří Schneider

204/1

ref.
Má du-še Bo-ha ve-le - bí, chvá-lu vzdá-vá, Pá-nem je ne-jen na ne-

- bi, buď mu slá - va! *Fine* 1. O - pu - ště - ní bu - dou

slou - ti li-dem tvým, po - ní - že - ným dá - váš vlád-nout krá - lov -

- stvím, po - ní - že - ným dá - váš vlád-nout krá - lov - stvím. 4 sloky

H: autor neznámý

204/2

ref.
Má du-še Bo-ha ve-le - bí, chvá-lu vzdá-vá,

Pá - nem je ne-jen na ne - bi, buď mu slá - va! *Fine*

1. O - pu - ště - ní bu - dou slou - ti li - dem tvým,

po - ní - že - ným dá - váš vlád - nout krá - lov - stvím,

po - ní - že - ným dá - váš vlád - nout krá - lov - stvím. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

206

Kánon

1. G C D7 G 2.

3. 4.

H: Ladislav Moravetz

207/1

1. Ve - le - bí má du - še Ho - spo - di - na, ple - sá duch můj

v Bo - hu Spa - si - te - li, kte - rý shlé - dl k slu - žeb - ni - ci své. Coda
A - men
6 slok

H: Zdeněk Pololánik

transponovaná verze

207/2

1. Ve - le - bí má du - še Ho - spo - di - na, ple - sá duch můj

v Bo - hu Spa - si - te - li, kte - rý shlé - dl k slu - žeb - ni - ci své. Coda
A - men
6 slok

H: Zdeněk Pololánik

Kánon

209

1.

2.

3.

4.

H: Ladislav Moravetz

Kánon

210

Glo - ri - a, glo - ri - a in ex-cel - sis De - o!

Glo - ri - a, glo - ri - a, al - le - lu - ia, al - le - lu - ia.

H: Ladislav Moravetz

211

Nunc di - mit - tis ser-vum tu - um Do-mi - ne,

se - cun - dum ver-bum tu - um in pa - ce. Nunc di

H: Taizé

212

Zů-staň - te a bdě-te se mnou. Bdě - te a pros - te,

bdě - te a pros - te.

H: Jacques Berthier

214/1

Po - zdra - ve-no bu-diž Svět - lo, _____

_____ po - zdra - ve-no bu-diž Svět - lo. _____ Svět-lo ve tmě

sví - tí, tma jej ne-po - hl - tí. _____ To Svět-lo o-svě - cu - je kaž-

- dé - ho _____ člo - vě - ka. _____ Po - zdra - ve-no bu-diž Svět -

- lo. _____ Po - zdra - ve-no bu-diž Svět - lo. _____

H: Jiří Pavlica

214/2

Zpěv Po - zdra - ve-no bu-diž Svět - lo, _____

Klavír

po - zdra - ve - no bu - diž Svět - lo.

Svět-lo ve tmě sví - tí, tma jej ne - po - hl - tí. To

Svět - lo o - svě - cu - je kaž - dé - ho člo - vě -

- ka. Po - zdra - ve - no bu - diž Svět - lo.

Po - zdra - ve - no bu - diž Svět - lo.

Fine

H: Jiří Pavlica, podle originálu zapsal Ladislav Moravetz

216

1. Kdy-bych znal množ - ství ja - zy - ků, _____

kdy-bych znal zpě-vy an-dě - lů, _____ lá - sku já _____ kdy-bych

ne - měl, _____ hlu-ché bu - de mé zpí - vá - ní. _____ 7 slok

H: Jiří Schneider

217

1. Mi - lost Pá - na na - še - ho Je - zu Kri - sta

a lás - ka Bo - ží a ú - čas - ten - ství Du - cha sva - té - ho

se všech - ně - mi ná - mi, se všech - ně - mi ná - mi! A - men

H: autor neznámý

218

1. Po - žeh-nal nám Bůh v Kristu Pá-nu Je-ží-ši po-žeh-ná-ním

z Du - cha své - ho v mno - hých da - rech ne - bes - kých. 7 slok

H: Ladislav Moravetz

221

Ač - ko - li po - dsta-tou rov - ný byl Bo - hu,

slá - vy se ú - pl - ně bez vý - hrad vzdal.

Sám se - be po - ní - žil v po - do - bě slu - hy,

z nez - měr - né lá - sky se člo - vě - kem stal. 4 sloky

H: podle Johanna Sebastiana Bacha

222

1. Ra-duj-te se v Pá-nu vždy, ra-duj-te se ny - ní. Na kří-ži on

do-ko-nal, a - by tri-umf smr-ti vzal pro na - še do - bro - di - ní. 5 slok

© by Bärenreiter-Verlag, Kassel

H: Christian Lahusen

antifona:

224

Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja!

verš:

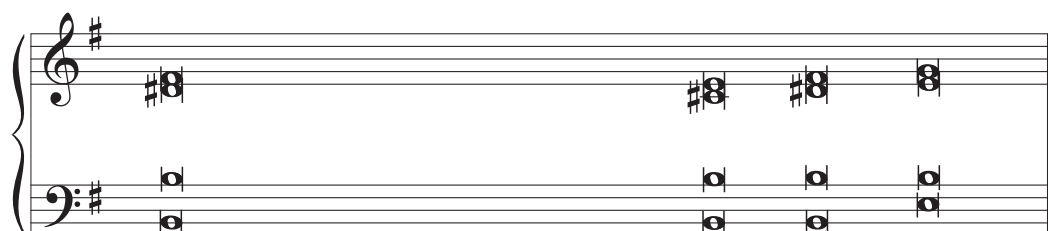
1. On je obraz Boha neviditelné - - - ho
2. ne - boť v něm bylo stvořeno všechno na nebi i na ze - - mi
3. jak nebes - ké trůny, tak i panstva, vlády a mocnos - - ti
4. On před - chází všech - - - no
5. On jest hlavou těla, totiž círk - - - ve
6. On má prvenství ve všem
7. A - by skrze něho a v něm bylo smířeno všechno, co jest,
jak na zemi, tak v nebe - sích

1. prvorozený všech stvo - ře - ní,
 2. svět viditelný i nevi - - - di - tel - ný;
 3. a všechno je stvořeno skrze něho a pro ně - ho.
 4. všechno v něm spo - čí - vá,

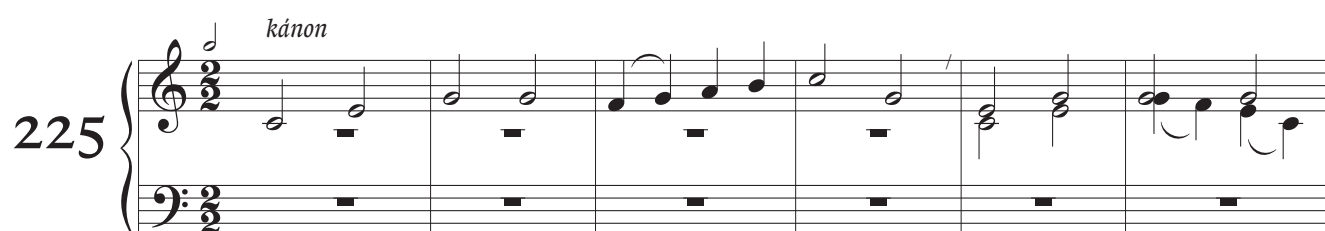
Haleluja...

5. On je počátek, prvorozce - - - ný z mr - tvých.
 6. Plnost sama se rozhodla v něm pře - bý - vat,
 7. protože smíření přinesla jeho oběť na kří - ži.

Haleluja...

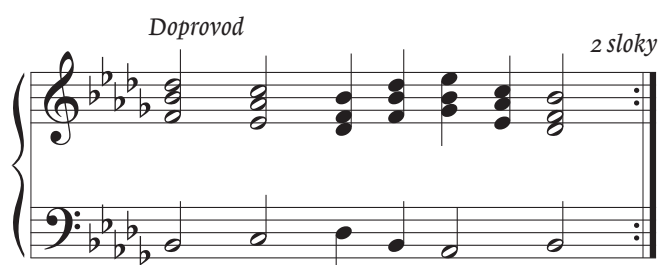

H: tradiční harmonizace

Pozn.: repetice se opakuje až do zakončení kánonu.

H: Ladislav Moravetz

Doprovod se opakuje po celou dobu kánonu.

H: Ladislav Moravetz

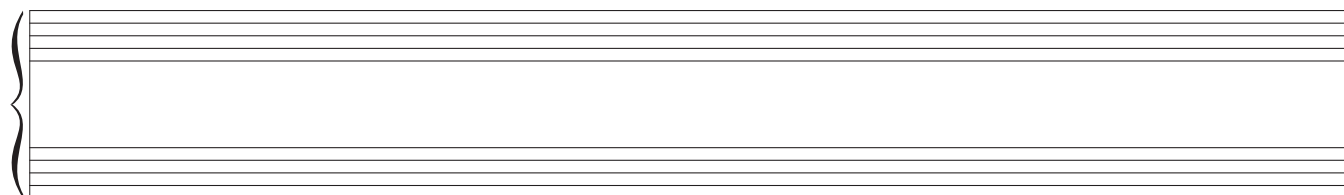
227 Pán ři - ká: Já jsem prv - ní i po - sled - ní,

já jsem po - čát - kem i kon - cem vše - ho. Kdo žíz - ní, dám mu

na - pít vo - dy ži - vé, v pra - me - ni mém mů - že zti - šit

ží - zeň. Kdo chce, ten smí se u mne zdar - ma

na - pít. Já s vá - mi jsem.

228

1. Měl by si kaž-dý vzpo-me-nout, když v mra-cích du-hu vi - dí, že

Sólo

za No - é - ho při - šel soud: Bůh ztre-stal vzpur-né li - di, že za No -

sbor

- é - ho při - šel soud: Bůh ztre-stal vzpur - né li - di. 13 slok

H: autor neznámý

229

1. Jen pro-jít su-chou pou - ští, snad nás Bůh je - nom zkou - ší,

ze sli-bu ví-ra pra-me-ní, vý-hle-dy no-vé o-te-ví - rá, tak-hle ros-te ví-ra.

ref.
Ša-lom! Ša-lom! Bůh je s ná - mi! Ne-jsme sa - mi! 3 sloky

H: Lukáš Vendl

1. Kdo chce k Bo - hu při - jí - ti, pl - niž je - ho vů - li,
ta chce ži - vo - tu přá - ti, věř v tom Spa - si - te - li.

230

Neb když mlá - de - nec se ptal na ce - stu spa - se - ní,

tu je - mu od - po - věď dal: Na - plň při - cá - zá - ní.

7 slok

H: Ladislav Moravetz

Ten ob - raz zla - tý, ob - raz se k ne - bi ty - cí, zář o - či o - sle - pí,

231

zář je - ho o - či ni - cí, do snů se vkrá - dá, vrý - vá se do pa - mě - ti,

Ba - by - lon hold si vzdá - vá, svě - tí.

ref.

Ač z pe - ce o - hni - vé

žár stou-pá žha-vý a ob-raz zla-tý do - tý - ká se hvězd, Hos - po - din

zá-stu-pů je krá-lem slá - vy, jen Bo-hu sa-mé-mu vzdá-vá-me čest. 3 sloky

H: Jakub Dvořáček

232 1. Já ztra - ce - ný a chu - dý tě hle - dám na pí -

-sku a ne - vím jak a ku - dy jít k tvé - mu ska - li -

-sku. Jen je - di - ný dům sto - jí tam na ska - li - sku

tvém, tam za - ved' ces - tu mo - ji a nech mne by - dlet v něm. 4 sloky

H: Miroslav Matouš

Andantino

Předehra/ mezihra/ dohra

233

poco rit.

1. Ej, vo-nen dáv-ný čas, ej, vo-nen dáv-ný čas Je - žíš, Spa - si-tel náš

10 slok

H: Ladislav Moravetz

234

sto-jí, ří-kám vám, to ně-co sto-jí, to ně-co sto-jí, když

moc-né či-ny při nás ko-ná Pán.

1. Jen hrob mu byl do-mo-vem,

4 sloky

ne-znal svět-lo dne, přes-to vo-lal: Ne-choď sem, jdi pryč, ne-trap mne. To ně-co

ref.

H: Jakub Dvořáček

235 Bá-ječ-nej bál

u-spo-řá - dal krá - lů Král, všechny po-zval dál.

Ten nej-vět-ší sál na to ob-sta-ral, ne-boť se bál,

a-by všem moh říct: Pojd' - te dál, za - cí - ná

bál, bá-lů bál. Fine 3 sloky

H: Jiří Schneider

236 1. Sto by-lo ov-cí stá - da, když rá-no šly se pást. Teď jed-na ně-kde

strá - dá: čím ne-cha-la se zmást, že ne - ví ce-stu zpát - ky? Snad

blou-dí pu-sti - nou. Den je teď ná-hle krát - ký, ach, jak ji na-lez - nou? 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

237 1. Vra-cím se sám, ja-ko ztra-ce-nej syn, vra-cím se sám, ja-ko

ztra-ce-nej syn, vra-cím se sám, ja-ko ztra-ce-nej syn, ty víš, — hle-dám tvůj

stín — ty víš, — hle-dám tvůj stín v báz - ni s ví - rou, ty

víš, — hle-dám tvůj stín — ty víš, — hle-dám tvůj stín.

4 sloky

H: Jakub Dvořáček

238/1

1. Šly zrá - na ke hro - bu Ma - ri - e Mag - da - le - na

a mat-ka Ja - ku - ba a je - ště jed - na že - na so - bě pro ú - tě - chu,

mrt - vé - mu na pa - mát - ku, šly zrá - na ke hro - bu dva dny po Vel - kém pát - ku.

varianta pro některou sloku

6 slok

H: Jakub Dvořáček

transponovaná verze

238/2

1. Šly zrá - na ke hro - bu Ma - ri - e Mag - da - le - na

a mat - ka Ja - ku - ba a je - ště jed - na že - na so - bě pro ú - tě - chu,

mrt - vé - mu na pa - mát - ku, šly zrá - na ke hro - bu dva dny po Vel - kém pát - ku. 6 slok

H: Jakub Dvořáček

239

1. V nás srd - ce ho - ře - lo, když při - šel

Pán a smut - ku tem - ná noc by - la ta tam. 7 slok

H: autor neznámý

240

1. Když Je - žíš šel přes tu Juds - kou zem, dru - hům

svým věr - ným řek, pojd'-te, jdem.

Dnes-ka v Ká-ni je svat - ba, bu-de

tam i má-ti má, dnes je v Ká - ni svat-ba, tak tam jdem. 8 slok

H: Jiří Schneider

241

ref.
Kdo mě z pout mých ven vy - vo - dí,

kdo ta pou - ta od - stra - ní,

je - nom lá - ska vy - svo - bo - dí,

lá - ska bá - zeň vy - há - ní. 4 sloky

H: Jiřina Dvořáková Marešová

242 1. Za - svit - la sva - tá ne - dě - le. V my - sl so -

- bě be - ru ce - le ji - né - ho ne - dě - la - ti v ní,

než k če - mu Bůh za - svě - til ji: pu - stit z my -

- sli vě - ci ča - sné, roz - jí - mat ne - be - ské krá - sné. 4 sloky

H: Michael Praetorius

243 1. Přijď k nám, Je - ží - ši, v Du - chu svém, buď ú - tě - chou i

do-mo-vem. Svou mou-dro-stí a do-bro-tou při - vá - děj nás na ces-tu svou. 4 sloky

H: autor neznámý

1. Pán Bůh je pří - to - men, kla - něj-me se je - mu, při-stu-puj-me
Bůh je me-zi ná - mi! Ztiš se s u-cti - vo - stí, srd - ce, s čistou

244

1. s bá - ní k ně - mu!

2. u - přím - no - stí!

On buď jen

ve - le - ben, v Bo - hu ži - vot má - me, je - mu čest vzdá - vá - me.

4 sloky

H: Zdeněk Čep

1. Sva - tá do - ba, Pá - ně - den, Ho - spo - din buď ve - le - ben! —

245

On sám ten den od - dě - lil, — po - žeh - nal a — po - svě - til.

I já prá - ci — od - klá - dám, du - ši Pá - nu — od - dá - vám.

4 sloky

H: Henri Abraham César Malan

246 1. Pa-ne, dne-šek je den chvá - ly, dnes ti chce-me dě - ko -

- vat. Rá - di by-chom vy - zpí - va - li dík za to, že nás máš rád. 6 slok

H: autor neznámý

247 Ve tvém jmé-nu, Pa-ne náš, jsme se shro-máž - di - li

ve ví - ře, že po - žeh - náš nám všem v tu - to chví - li.

Dej nám mír a po - koj pra - vý, kte - rý z te - be pra - me - ní,

dej, ať kaž - dý z nás tě sla - ví za dar tvé - ho spa - se - ní.

H: Zdeněk Čep

249

Náš Ot-če a Krá - li náš, _____ dnes skloň se k nám, buď _____ při

nás. _____ Jen na te-be če-ká-me, na tvé mi-lo-sr-den-ství, smi-luj se pro jmé-no

své. _____ S čím sta - nu před te - bou? _____ Mé ru - ce prázd - né jsou. _____ Náš

svět ať pro-mě - ní spra-ve - dl - nost tvá, mi - lo - stí za - chraň nás. _____

H: Ladislav Moravetz

250

1. Jsem tu, prázd - né ru - ce mám, při - jmi mne a veď mě

dál, ob - raz, kte-rýs do mne vlo - žil, ob - živ sám.

251

Con-fi - te - mi - ni Do-mi - no, quo - ni - am bo - nus.

Con - fi - te - mi - ni Do - mi - no, al - le - lu - ia.

H: Jacques Berthier

Allegro $\text{♩} = 96$

Zpěv

Sopránová
zobcová
flétna

252/1

Varhany/
klavír/
kytara

Dm C B^b Am B^bm

mf

1 *mf*

Če - cá mne den, a když tě pot-kám,

F Gm A % Dm Am B^b

Pa - ne, po - ne - su lehč - ej je - ho žár,

2
če - ká mne noc, a co - ko - liv se sta - ne, ne - stih - ne mo - ji

du - ši zmar. (☹) *p* ^{sbor} 3 Už spo - ji - ly se na - še ce - sty,
vokál m (☹)

tys nám dal pro - hléd - nout, už spo - ji - ly se na - še ces - ty,

tys nám dal pro - hléd - nout, 1. a brat - ru pla - tí od - pu - ště - ní,
2. a to - bě pla - tí na - še pro - sby,
3. a ④ u - přím - né jsou na - še pro - sby,

ú - směv můj a po - zdra - ve - ní, k bra - tru chci teď *f* u - sed - nout.
by - chom by - li spo - le - čen - ství, kte - ré - mu dáš po - moc svou.
a - bys nám dal od - pu - ště - ní, my - sl vždy - cky po - kor - nou. %

Dal Segno al Fine
H: Petr Eben

252/2

ref.
Če - ká mne den, a když tě potkám, Pa - ne, po - ne-su lehč-ej

je - ho žár, — če - ká mne noc, a co - ko - liv se sta - ne, ne - stih - ne mo - ji

du - ši zmar. Už spo - ji - ly se na - še ce - sty, tys nám dal pro - hléd - nout, už

spo - ji - ly se na - še ces - ty, tys nám dal pro - hléd - nout, 1. a brat - ru pla - tí
2. a to - bě pla - tí
3. a u - přím - né jsou

od - pu - ště - ní, ú - směv můj a po - zdra - ve - ní, k bra - tru chci teď u - sed - nout.
na - še pro - sby, by - chom by - li spo - le - čen - ství, kte - ré - mu dáš po - moc svou.
na - še pro - sby, a - bys nám dal od - pu - ště - ní, my - sl vždy - cky po - kor - nou.

ref.

H: Ladislav Moravetz, podle Petra Ebena

Slun-ce sví - tí, tak se dob - ře dí - vej a buď

253

blíz - ko to - mu, kdo je sám. Dob - rou zprá - vu dál li - dem

zpí - vej: „Bo - ží lás - ka sklo - ni - la se k nám.“

H: Jiřina Dvořáková Marešová

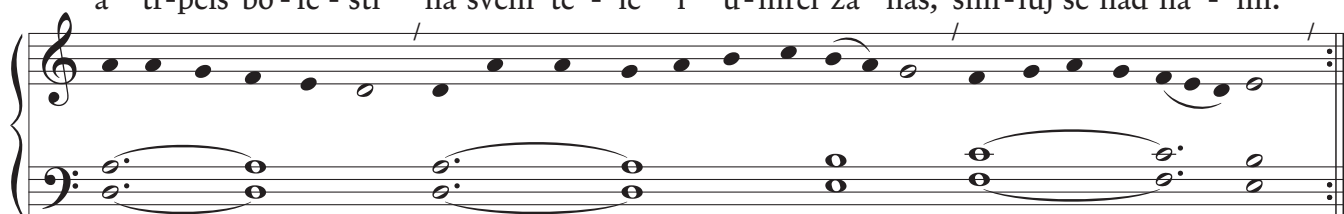
Ho - spo - di - ne, stud - ni - ce do - bro - ty, Ot - če ne - ro - ze - ný,
Ho - spo - di - ne, Bo - že vše - mo - hou - cí, kte - rýžs nám z své mo - ci
Ho - spo - di - ne, jenžs ze - mi i ne - be stvo - řil sám od se - be,

254

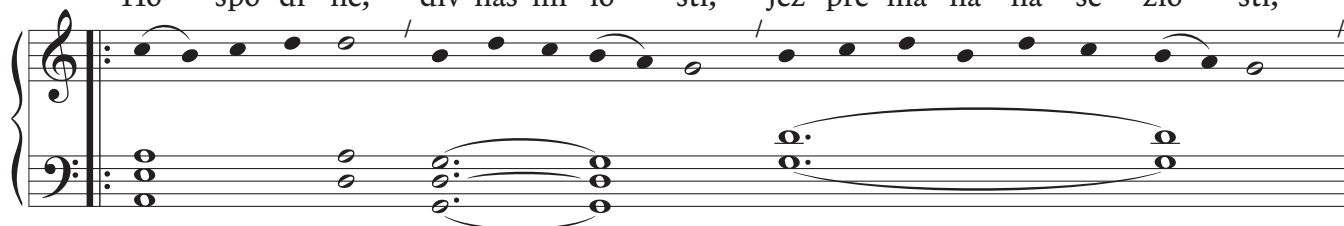
od te - be vše dob - ré po - chá - zí, smi - luj se nad ná - mi.
dal Sy - na jed - no - ro - ze - né - ho, smi - luj se nad ná - mi.
mi - lo - sti žá - dá - me od te - be, smi - luj se nad ná - mi.

Kri - ste je - di - ný, z Bo - ha Ot - ce ro - ze - ný, te - be z Pan - ny na - ro - ze - né - ho,
Kri - ste nám mi - lý, Pan - ny Sy - nu je - di - ný, zdáv - na žá - da - ný od krá - ľů ctných,
Kri - ste, ne - bes - ké svět - lo, ta - ké i zem - ské, ty jsi pro nás sstou - pil z vý - so - sti,

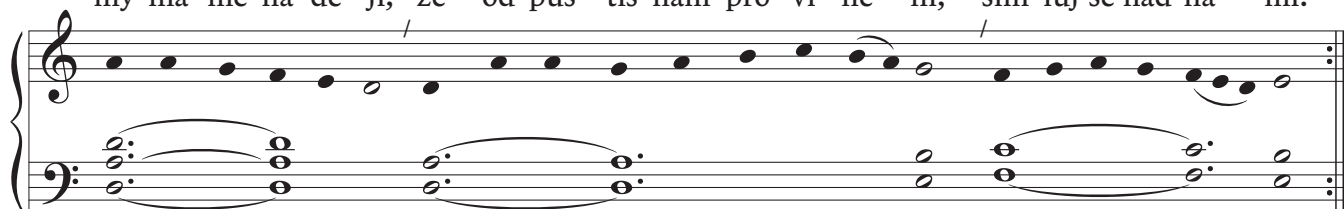
svě-tu po-třeb-né-ho, pro-ro - ko - va - li jsou pro-ro - ci, smi-luj se nad ná - mi.
od pro-ro - ků věr-ných, a - by sstou-pil a nás vy-kou-pil, smi-luj se nad ná - mi.
a tr-pěls bo - le - stí na svém tě - le i u-mřel za nás, smi-luj se nad ná - mi.

Ho - spo-di - ne, Oh - ni ne-be - ský, srd - ce na - še k so - bě zaž - ži,
Ho - spo-di - ne, U - tě - ši - te - li, Pa - ne mi - lý, Du - chu sva - tý,
Ho - spo-di - ne, div nás mi - lo - stí, jež pře-má - há na - še zlo - sti,

by-chom spo-lu hod-ně vo - la - ti moh-li vždyc-ky k to - bě, smi-luj se nad ná - mi.
ty dá - váš své da - ry všem věr-ným, již te - be žá - da - jí, smi-luj se nad ná - mi.
my má-me na-dě - ji, že od-pus - tíš nám pro-vi - ně - ní, smi-luj se nad ná - mi.

H: Ladislav Moravetz

1. Je-zu Kri-ste, Sy-nu Bo - ží, pl-ný ne-bes-ké - ho zbo - ží,

rač pří - to - men bý - ti, svý - mi da - ry nás da - ři - ti,

slo - vo své nám před-klá - da - je, jím nás na - sy - cu - je.

H: Ladislav Moravetz

transponovaná verze

255/2

1. Je-zu Kri-ste, Sy-nu Bo - ží, pl-ný ne-bes-ké - ho zbo - ží,
 rač pří - to - men bý - ti, svý - mi da - ry nás da - ři - ti,
 slo - vo své nám před - klá - da - je, jím nás na - sy - cu - je. 9 slok

H: Ladislav Moravetz

256

1. Je - ží - ší, Pa - ne nej-vyš - ší, nad tě žád - ný lep - ší,
 u - slyš lid svůj žá - do - sti - vý, krá - li mi - lo - sti - vý! 6 slok

H: Ladislav Moravetz

257

1. Bo - že věr - ný od vě - ků, Pa - ne Je - zu Kris - te,

ty svou mi - lost ne-smír-nou za - cho-váš nám ji - stě.

11 slok

H: Ladislav Moravetz

1. Pa - ne Je - ží - ši Kri - ste, tys Syn Bo - ží za - ji - sté,

258

v te - be srd - cem vě - ří - me, s Ot - cem, s Du - chem tě - ctí - me.

8 slok

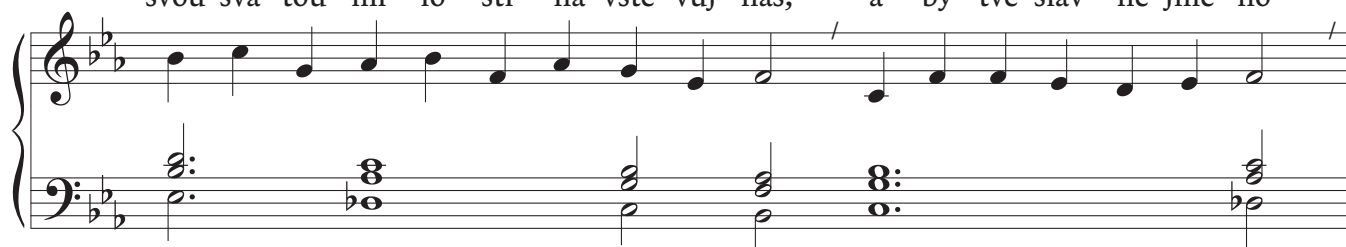
H: Ladislav Moravetz

1. Ó Je - zu Kris - te, Sy - nu Pan - ny či - sté, vzhléd - ni na nás,

259

svou sva - tou mi - lo - stí na - vště - vuj nás, a - by tvé slav - né jmé - no

v nás i v cír - kvi tvé vždy by - lo chvá - le - no i ve - le - be - no.

6 slok

H: Ladislav Moravetz

260

1. Sa - mé - mu Bo - hu slá - va, čest bu - diž za mi - lost
kte - rá nám v Kri - stu dá - na jest, již se ne - boj - me

je - ho,
zlé - ho: Bůh ho - tov jest nás spa - si - ti, nám

vždyc - ky do - bře či - ni - ti. Ve - leb - me jej s ra - do - stí! 4 sloky

H: autor neznámý

261

1. Buď chvá - len, mi - lý Je - ží - ši, ty po - kla -

- de náš nej - vyš - ší, za všec - ky moc - né mi - lo -

- sti, jichž u - dí - líš nám v hoj - no - sti. 8 slok

H: Johann Hermann Schein

262 1. Můj kle - no - te ze všech nej - krás - něj - ší, můj do - brý Pa - ne

Je - ží - ši, jak do - brá je tvá vlá - da! I tí - ha

dní se pro - mě - ní, když dlaň se ve tvou vklá - dá. 3 sloky

H: Sethus Calvisius a Michael Praetorius

263 Kánon

H: Ladislav Moravetz

♩ = 80
zobcová flétna altová

264 1. Smi - luj se, Bo - že, smi - luj nad ná - mi,

Fl. 3 sloky

lás - ka tvá věč - ná zů - stá - vej s ná - mi.

Tuto úpravu lze hrát na klávesový nástroj bez vrchního hlasu flétny, nebo na varhany s pedálem (I. man. doprovod, II man. flétnový rejstřík).

H: Ladislav Moravetz dle Petra Ebena (Cantica Comeniana)

265 Ky - ri - e e - lei - son, Ky - ri - e e - lei - son,

Ky - ri - e e - le - - - i - son.

H: autor neznámý

266 Kánon

repetice se opakuje až do ukončení kánonu

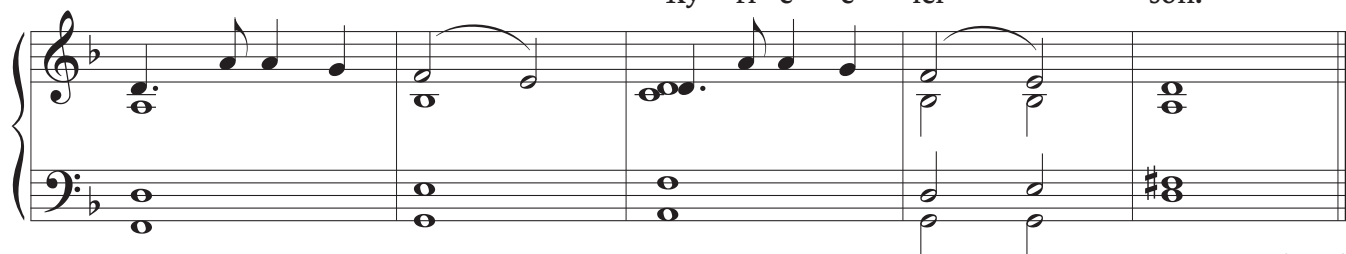
H: Ladislav Moravetz

267 Ky - ri - e e - lei - son. Ky - ri - e e - lei - son.

Chri - ste e - lei - son. Chri - ste e - lei - son.

Ky - ri - e e - lei - son.

Ky - ri - e e - lei - son.

H: John Bell

268

A - do - ra - mus te, Chri - ste, be - ne - di - ci - mus ti - bi,

qui - a per cru - cem tu - am re - de - mi - sti mun - dum,

qui - a per cru - cem tu - am re - de - mi - sti mun - dum.

H: Jacques Berthier

269

Pá - nu chvá - lu vzdej a jmé - no je - ho chval.

Pá - nu chvá - lu vzdej, jen on ti ži - vot dá.

H: Jacques Berthier

270 *ref.* Chvá - lí - me tě, — ve - le - bí - me tě a s dů - vě - rou se

sklá - ní - me před te - bou. *závěr* A - men. *5 slok*

H: Ladislav Moravetz

271 *sólo* Pa - ne, smi - luj se, *sbor* Pa - ne, smi - luj se. *sólo* Kri - ste, smi - luj se,

sbor Kri - ste, smi - luj se. *sólo* Pa - ne, smi - luj se, *sbor* Pa - ne, smi - luj se. —

H: Petr Eben

272 *sólo* Slá - va na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vů - le. *sbor* Chvá - lí - me tě.

Ve - le - bí - me tě. Kla - ní - me se ti. *sólo* O - sla - vu - je - me tě. Vzdá - vá - me ti dí - ky

pro tvou ve-li-kou slá-vu. *sbor* Pa-ne a Bo-že, ne-bes-ký Krá-li, Bo-že, Ot-če všemohou-cí.

sólo Pa-ne, jed-no-ro-ze-ný Sy-nu, Je-ží-ši Kri-ste. *sbor* Pa-ne a Bo-že, Beránku Bo-ží, Sy-nu Ot-ce.

sólo Ty, jenž sní-máš hří-chy svě-ta, smi-luj se nad ná - mi, *sbor* ty, jenž sní-máš hří-chy svě-ta,

přij-mi na-še pros-by. Ty, jenž se-díš po pra-vi-ci Ot-ce, smi-luj se nad ná - mi.

sólo Ne-boť ty je-di-ný jsi sva-tý, ty je-di-ný jsi Pán, ty je-di-ný jsi svr-cho-va-ný,

Je-ží - ši Kri-ste, *sbor* se sva-tým Du-chem, ve slá-vě Bo-ha Ot - ce. A - men.

H: Petr Eben

Moderato $\text{♩} = 40$ Sopránová
zobcová
flétna

273

Varhany/
klavír/
kytara

Dm Am Gm7 C Am Dm7 G Gm

p

Zpěv

Solo *p* 1. Ná-m ra-do - stí — jsi, Pa-ne, ty, — a já to dlou - ho ne-vě -

smíšený sbor *m*

Fine

Dm Gm Am C Am F Gm C

- děl, snad pro-to, že — jsem ne-vi - děl, jak sl-za v slun-ci roz-tá - va - la.

mp

- děl, snad pro-to, že — jsem ne-vi - děl, jak sl-za v slun-ci roz-tá - va - la.

Dm Gm B^b C Am Dm E Dm G Am

Nám ra - do - stí _____ jsi, Pa - ne, ty, _____ jsi, Pa - ne, _____ ty.

f *mf* *rit.* *p*

Nám ra - do - stí _____ jsi, Pa - ne, ty, _____ m _____

f *p*

Dm Gm Am C Am F B^b C₃ Dm 3 sloky

mf *p*

H: Petr Eben

274 Slá - va bu - diž Bo - hu Ot - ci i Sy - nu

i Du - chu sva - té - mu, ja - kož by - la na po - čá - tku,

tak i ny - ní i vždyc - ky, až na vě - ky vě - ků. A - men.

H: Ladislav Moravetz

275 1. Přijď, Krá - li věč - ný náš, jenž vše v své mo - ci

máš, a žeh - nej nám! Uč nás dle prav - dy cest ti o - běť

chvá - ly nést, a jak ti li - bé jest, v nás kra - luj sám! 4 sloky

H: autor neznámý

swing 276 1. Kdo je moc - ný — jak ty, Ho - spo - di - ne,

tvo - je sva - tost — nik - dy ne - po - mi - ne, vel - ký jsi v skut - cích

hod - ných chval, svou moc jsi v di - vech do - ko - nal. 5 slok

H: Ladislav Moravetz

277

1. Chval Pá - na své - ho pís - ní a já - sej s ra - do - stí,
že z trá - pe - ní a tís - ní své stád - ce vy - pro - stí.

Když vo - láš k ně - mu v bí - dě a v pro - ti - ven - ství čas, on

na po - moc ti při - jde a sí - lu dá ti zas. 3 sloky

H: autor neznámý

278/1

1. Te - be, Bo - ha, ctí - me, Pá - na ve - le - bí - me,

nám Ot - ce věč - né - ho, cír - kev li - du tvé - ho

ve - se - le vy - zná - vá, chvá - lu to - bě vzdá - vá. 7 slok

H: Ladislav Moravetz

278/2

1. Te - be, Bo - ha, ctí - me, Pá - na ve - le - bí - me,

nám Ot - ce věč - né - ho, cír - kev li - du tvé - ho

ve - se - le vy - zná - vá, chvá - lu to - bě vzdá - vá. 7 slok

H: Ladislav Moravetz

279

1. K chvá - le Pá - na Bo - ha své - ho, v do - bro - tě

k nám ve - li - ké - ho, vstaň kaž - dá du - še vě - ří - cí

a je - ho do - bré zna - jí - cí; ha - le - lu - ja. 9 slok

H: Petr Eben

280

Má du - še, Pá - na své - ho chval, vzdej

je - mu dě - ko - vá - ní, svou pé - či všech - nu naň

u - val, v něm slož ce - lé dou - fá - ní.

Onť má dost cest, pl - ný svět jest div -

- né je - ho mou - dro - sti, jak on rá - cí, tak

vše krá - cí k vů - li je - ho moc - no - sti. 4 sloky

H: Cor de Jong

281

1. Chvaltež Bo - ha! Necht' slá - va, čest na - še - mu Bo - hu vzdá - na
On od věč - no - sti pa - nu - je, mou - dře a div - ně spra - vu -

jest za vše - ky skut - ky je - ho.
- je vše - cko, co jest od ně - ho. Slav - te, prav - te: Bůh náš sva - tý,

sva - tý, sva - tý, zve - le - be - ný, ne - smír - ně bla - ho - sla - ve - ný! 3 sloky

H: podle Michaela Praetoriuse

282

1. Kéž by - chom to u - mě - li zpí - vat pí - sně chvá - ly,
i když se nám ne - da - ří vše, jak jsme si přá - li.

Kéž by - chom svou pí - snič - kou moh - li bliž - ním ří - ci,

že je mů - že po - tě - šit Pán Bůh mi - lu - jí - cí. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

283

1. Ho - spo - din sám ná - ro - dů Bůh, chvá - lu mu
pro - vo - lej dík kaž - dič - ký duch Pá - nu všem

vzdej sa - mé - mu,
vám do - bré - mu, že on vás z lá - sky vy - vo - lil, mi - lo - stí

svou vás ob - da - řil v Je - ží - ši Kris - tu, Sy - nu. 2 sloky

H: Melchior Vulpus

284

1. Nuž Bo - hu dě - kuj - me ús - ty i srd - ci
kte - rýž kaž - do - den - ně nám i všem dob - ře

svý - mi,
či - ní. Ten, kte - rý v lás - ce své při mat - kách na - šich

stál, chce věr - nou strá - ží být v mi - lo - sti své i dál. 3 sloky

H: podle Johanna Crügera

286 1. Můj Pa-ne, pí-seň vděč-no-sti ti zpí-vat ho-tov jsem

a svěd-čit o tvé do-bro - ty bo - hat-ství ve - li - kém. 7 slok

H: Johann Crüger

287 1. Zpí-vej - te, čest vzdej - te Ho-spo - di - nu ze všech stran!

Sta-ré vě-ci pře-sta - ly a no-vé se za-ča - ly. Ob-no - ve - ní

smy-slo - vé, zač-ně - te pí - sně no - vé. Ne - chať mno - ží chvá - ly Bo - ží,

což má dchnu - tí, s vnitř - ní chu - tí po všem svě - tě! On jest Pán! 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

1. Chva-liž Ho - spo - di - na, slá - vy vždy Krá - le moc - né - ho,
ó du - še má, ne-boť tuž - ba to srd - ce je mé - ho.

288

Shro-mažd'-te se, har-fy ať tón o-zve se, zpí-vej - te chva-lo-zpěv je - ho! 5 slok

H: Ladislav Moravetz

1. Te - be, Bo - že, chvá - lí - me, Pa - ne,
před te - bou se sklá - ní - me, tvé - mu

289

tvo - ji ctí - me sí - lu,
di - ví - ce se dí - lu. Tys od vě - ků

na vě - ky, Bo - že moc - ný, ve - li - ký! 4 sloky

H: Peter Planyavsky

290 1. Pa - ne Bo - že, bu - diž chvá - la od nás křes - ta - nů vzdá - vá - na

to - bě i Sy - nu mi - lé - mu i ta - ké Du - chu sva - té - mu. 5 slok

H: autor neznámý

291 *sólo* 1. Buď Pá - nu čest! Ó pěj - te pí - seň chvá - ly, ať slá - vu jmé - na

je - ho sly - ší svět. On dob - rý jest, to do blíz - ka i dá - li

po ze - mě tvá - ři má se ro - ze - znět. *sbor* *ref.* A - no, chce - me

ko - sla - ve - ní Krá - le své - ho slou - žit — dál,

chcem být svěd - ky o spa - se - ní, jak on nám to při - cá - zal.

3 sloky

H: Jane H. Hallová

Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja!

292

H: Ladislav Moravetz

Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja,

293

ha - le - lu - ja.

H: autor neznámý, pravoslavná liturgie Kiev

Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja!

294

H: Bohuslav Korejs

Solenne $\text{♩} = 80$

295

Zpěv

1. Za to, že v stro - mech pře - čtu
2. Za to, že mno - ho vě - no -
3. Za to, že do - ved jsi mě

Sopránová
zobcová
flétna

Varhany/
klavír/
kytara

mf

D D F#m

ži - vot a ja - ro v pev - né zá - vě - ji,
- vals mi, chvá - lit tě mo - hu vrouc - ně - ji,
blíz - ko, s brat - ry i já tě mi - lu - ji,

Hm F C Dm G

simile

1 *poco f*

že pot - kal jsem tě dnes - ka rá - no, za to ti,
že vzal sis, co by tí - ži - lo mě, za to ti,
že pot - kal jsem tě ta - ké ve - čer, za to ti,

D F#m Hm F

poco f

Pozn.: Noty zapsané malým písmem nejsou v původní partituru, slouží pro podporu melodie.

Pa - ne, dě - ku - ji.
Pa - ne, dě - ku - ji.
Pa - ne, dě - ku - ji.

C Am D

H: Petr Eben

296

1. Čis - té srd - ce dá - vej všem, kdo tě, Bo - že, chvá - lí,

dík ať vzdá - vá den co den tvůj lid v Du - chu u - přím - ném. V mi - lo - sti jsi

stá - lý, proč by - chom se bá - li, slá - va to - bě, Krá - li. *3 sloky*

H: Renatus Schiller

297 1. Dě - ku - jem ti, Pa - ne Bo - že, že nás máš tak rád,

že jsme moh - li dnes - ka rá - no zdra - ví vstát. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

298 1. Pa - ne Bo - že náš, vše v své ru - ce máš. Slun - ce ve dne,

mě - síc v no - ci vy - jdou, když je ve své mo - ci za - vo - láš. 3 sloky

H: Luděk Rejchrt

Swing!

299 Chvá - lu, dík — všich - ni vzdej - me Pá - nu, on je ce - stou ži - vo -

- ta, pro všech - ny má mí - sto ve svém plá - nu

je - ho lá - ska, do - bro - ta. 1. Chvá - lu, dík, —

je - ho jmé - nu slá - va pro - vo - lej - me s ra - do - stí.

Na kaž - dý den — své slo - vo nám dá - vá pro - vá - ze - né mi - lo -

- stí. *Fine* *ref.* Ha - le - lu - ja zpí - vej, ha - le - lu - ja zpí - vej

Bo - hu Ot - ci, je - ho Du - chu sva - té - mu. Ha - le - lu - ja zpí - vej,

ha - le - lu - ja zpí - vej je - ho Sy - nu za nás vo - běť da - né - mu.

H: Alena Jelínková

300

Ho - sa - na, ho - sa - na, ho - sa - na Bo - hu na ne -

- bi. Ho - sa - na, ho - sa - na, ho -

- sa - na Bo - hu na ne - bi. Jmé - no sla - ví - me tvé, —

chvá - lí tě srd - ce mé, — vy - vý - šen buď, ó —

Bo - že náš, ho - sa - na Bo - hu na ne - bi. 3 sloky

H: Ondřej Maňák

301

Kánon

V místech, kde jsou korunky, lze kánon zastavit.

H: Ladislav Moravetz

302 1. Moc - ný Bo - že, při Kri - sto - vu za - cho - vej nás spá - sy slo - vu,

at tvé prav - dy jas - ná sví - ce zmá - há blu - dy víc a ví - ce. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

303 1. Mou - dro - sti po - klad z ne - be je slo - vo Bo - ží nám,
v něm po - zná - ní nám se - be o - tví - rá Pán Bůh sám.

K své tvá - ře zje - ve - ní všem v Kri - stu svět - lo dá - vá pro věč - né

spa - se - ní. Po - tě - še - ním se stá - vá, po - si - lou v ze - mde - ní. 5 slok

H: Ladislav Moravetz

305 1. To - bě, Bo - že, dě - ku - je - me a slo - vo tvé mi - lu - je - me;

ó ra - čiž mu prů - chod dá - ti, svým slu - hům v ús - ta vklá - da - ti

a z tvé - ho slo - va ká - zá - ní nám všem dej své po - žeh - ná - ní, 2 sloky

H: Manfred Schlenker

306 1. Ko - mu mi - lo spa - se - ní ča - su ny - něj - ší - ho,

z Bo - ží - ho smi - lo - vá - ní mů - že do - jít je - ho. 12 slok

H: Ladislav Moravetz

307 1. Slá - va Bo - hu na vý - so - sti,
kte - rý jest vždy od věč - no - sti, jenž vše - ko slo - vem u - či - nil,

v ne - bi, v ze - mi mou - dře zří - dil. 10 slok

H: Ladislav Moravetz

309 1. Za - cho - vej nás při svém slo - vu a dej kně - mu ví - ru ži - vou,

ty sám, Je - ží - ši, Pa - ne náš, kte - rýž - to mdlo - bu nás všech znáš. 7 slok

H: Ladislav Moravetz

310 1. Po - chvá - len bu - diž Pán Bůh náš, kte - rýž ny - ní na -

- sy - til nás slo - vem sva - tým, jenž jest po - krm du - ším na - ším. Chval -

- mež Bo - ha, chval - mež Bo - ha za do - bro - di - ní je - ho mno - há! 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

311 1. Bůh je můj hrad a já smím brát z je-ho slov po-vzbu-ze - ní.

Před tvá - ří tvou jdu ce - stou svou ve ví - ře, bez vi - dě - ní. 7 slok

H: podle Johannese Zahna

312 1. Při - šli jsme, ó Je - ží - ši, slo - vo tvo-je po-slou-cha - ti.
U - čin srd - ce schopněj - ší slo - va sva-tá při - jí - ma - ti,

od zemských vě - cí od - vá-děj a ne-bes-ké hle-da - ti dej. 3 sloky

H: Johann Rudolf Ahle a Georg Philipp Telemann

313 1. O - zvi se, Pa-ne můj! Já tou-žím znát tvou vů - li. K služ -

- bě mne při - pra - vuj, ať vy-dám se ti rád. O - zvi se, Pa-ne

můj, po pří-mé ces - tě jdu - li, i kdy-bych tá - pal snad. 4 sloky

H: autor neznámý

314

1. Za dar slo - va, Bo - že mi - lý, při - jmi srd - cí - na - šich dík.
Byl jsi s ná - mi v tu - to chví - li, buď dál kaž - dý o - ka - mžik.

Ha - le - lu - ja! Ke tvé chvá - le ží - ti chce - me, Bo - že náš.

Po - si - luj nás ne - u - stá - le, z mi - lo - sti tvé ži - vot náš. 2 sloky

H: autor neznámý

315

sólo/sbor 1. Nás za - vo - lal jsi, Pa - ne, my pro - to při - šli sem, sólo že tvý - mi jsme teď

ho - sty, ti dě - ku - jem, sbor že tvý - mi jsme teď ho - sty, ti dě - ku - jem. 3 sloky

H: autor neznámý

316 1. Dej od - va - hu včas sly - šet, co pro nás, Pa - ne,

máš, a při - jmi dík, že s ná-mi po - cí - táš. 5 slok

H: Ladislav Moravetz

317 1. Bůh prv-ní slo - vo má, z tmy svět-lo po - vo - lá - vá a

vše - mu ži - vot dá - vá, dnes do - sud pro - mlou - vá. 4 sloky

H: Gerard M. Kremer

318 1. Kdo na ko - le - nou kle - čí, ví - dá dál. Kdo

na ko - le - nou kle - čí, ví - dá dál.

ref.
Ži - vot svůj prý kdo ztra-tí, — jen ten ho za-chrá - ní.

— Dlou - hý, těž - ký je chá - pá - ní. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

319

1. Shro - máž - díl člo - věk prý mou-dro - sti své po-klad,
a kdo chce prav - du snad o ži - vo - tě po-znat,

u - lo - žil jej do svých pří - slo - ví
kto-mu ať ten po-klad pro-mlu - ví. Chce - te - li však tak-to do-jít

po - u - če - ní, ne-zů - staň - te v pů - li ces - ty stát, snaž - te se na - slou - chat

jen pl - né - mu zně - ní, půl - ka prav - dy mů - že ta - ky lhát. 2 sloky

H: Ladislav Moravetz

320 1. Já chtěl bych, Bo - že můj, mít srd-ce pl-né sí - ly, když

sly-ším po-zvá - ní, ať za te-bou se dám. Však bo-jím se, že hřích mi

bu-de pří-liš mi - lý a tou-hu po slá - vě že v so-bě ne-zdo - lám. 6 slok

H: autor neznámý

321 1. Je - zu, při-spěj ku po-mo - ci, sou-že-ní mne zbav svou mo - cí.

Pro můj žal a bo - lest ne - ní ni-kde jin - de u - tě - še - ní, ó Bo-že můj. 8 slok

H: Petr Eben

322/1 1. Tak - to vo - lá sám Syn Bo - ží: Pojd'-te ke mně pra-co-vi -

- tí, kdož pro hří-chy — truch-lí - te, mla-dí, sta-ří, mu-ži, že - ny, po-mo-hu

vám z od-sou-ze - ní, ve mně od - po-či - ne - te. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

Pop ballade 1. Tak - to vo - lá sám Syn Bo - ží: Pojd'te ke

322/2

mně pra - co - vi - tí, kdož pro hří - chy — truch-lí -

- te, mla-dí, sta - ří, mu-ži, že - ny, po-mo-hu vám z od-sou-ze -

- ní, ve mně od - po-či - ne - - - te. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

323 1. Vo-lá - me z hlu - bo - ko - sti, z ža - lá - ře tem - né - ho,

lka - jí - ce zde v úz - ko - sti v tom ú - do - lí plá - če truch - li - vé - ho, 8 slok

H: Ladislav Moravetz

324 1. Srd - ce mé já - sá, v to - bě je spá - sa. Ha - le - lu - ja, ha - le - lu -
Ra - dost sám brá - níš, v da - rech se sklá - níš. Ha - le - lu - ja, ha - le - lu -

-ja. ref. Ve - deš mě tmou ze straš - né mé nou - ze, ru - šíš moc
-ja. Směr byl mi dán a úz - ká je brá - na, znám už tvůj

zlou, když v lás - ce mě sou - díš, svo - bo - du dá - váš, ha - le - lu - ja.
hlas i pří - běh tvé spá - sy, Je - ží - ši Kris - te. Ha - le - lu - ja. 2 sloky

H: podle Giovanniho Giacoma Gastoldiho

325 1. Bo - že, Ot - če věč - no - sti, Stvo - ři - te - li moc - ný,

od-puť vi - ny, sla - bo - sti, — s mi - lu j se nad ná - mi! 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

1. Je - žíš hří - šné při - jí - má! Po - věz - te to všem, kdo blou - dí,
kdo pro pře - stou - pe - ní svá Bo - ha bo - jí se, jenž sou - dí.

326

Zde je ten, kdo spa - sit má: Je - žíš hří - šné při - jí - má. 4 sloky

H: podle Johanna Crügera

1. Ú - tě - cho du - še__ mé, Je - ží - ši__ můj, do - bro mé

327

nej - vyš - ší, při mně vždy stůj. Te - be__ jen sa - mé - ho

so - bě žá - dám, v tvé jmé - no na - dě - ji všech - nu sklá - dám. 4 sloky

H: autor neznámý

328 1. O - či jsi mi dal, vi - dět ne - u - mím;

sle - pých lé - ka - ři, smi - luj se na - de mnou. 6 slok

H: Ladislav Moravetz

329 Pa - ne, smi - luj se, ne - boť jsme zhře - ši - li pro - ti to - bě.

H: Bohuslav Korejs

330 1. Od - pust', že dnes tak ja - ko vče - ra jsem to - bě věr - nost sli - bo - val.

Od - pust', že z rá - na do ve - če - ra jsem te - be skut - kem zra - zo - val,

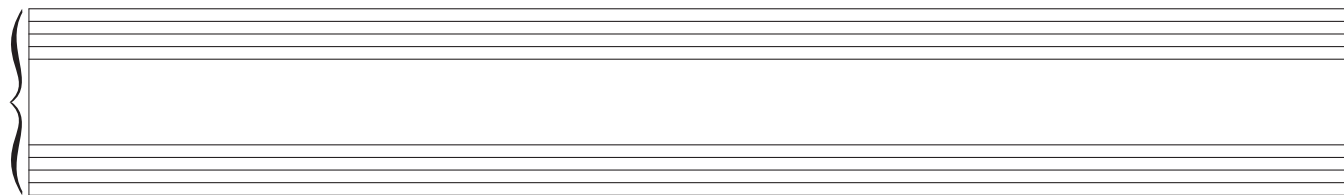
od - pust', že z rá - na do ve - če - ra jsem te - be skut - kem zra - zo - val. 4 sloky

H: autor neznámý

331

ref. Pá - na ví - tej, k nám se sklá - ní, slá - skou
o - tví - rá ná - ruč svou, Pá - na ví - tej, k nám se sklá - ní, svě - tu
při - ná - ší po - koj svůj. 1. Bůh mlu - ví stá - le k li - dem
svým hla - sem moc - ným i la - ska - vým: „Co svět ti
dá - vá, je jen klam.“ Slyš je - ho slo - va: „Po - koj vám.“ 3 sloky
ref.

H: Ladislav Moravetz

332

1. Pa-ne, víš, jak má - lo lás - ky mám pro bliž - ní

své, — be - ru rád, však má - lo dá - vám dál, ač mám vše

tvé. — Ne-vím sám, co víc už chtít, — přes-to tou - žím mít se

líp. — Srd-ce mé si ve své pro - mě-ňuj, uč vděč - ný být. — 2 sloky

H: Ladislav Moravetz

333

prolog
V Pís-mu sva-tém čte-me, že Je-žíš zved svůj hlas: „Pan-ství Bo-ží

blíz-ko, vrať se, teď je čas! Pan-ství Bo-ží blíz-ko, vrať se, teď je čas!“

ref. Před tvou tvá - ří, Pa - ne, ne-mám vů-bec nic, jen tvé slo-vo da - né:
1. Ja - ko Moj-žíš vá-hám, ne-mám vů-bec nic. Bůh však vo-du dá nám.

Jdi a nehřeš víc, jen tvé slo-vo da - né: Jdi a ne-hřeš víc.
Jdi a nehřeš víc, Bůh však vo-du dá nám. Jdi a ne-hřeš víc.

4 sloky

H: Daniela Eklová

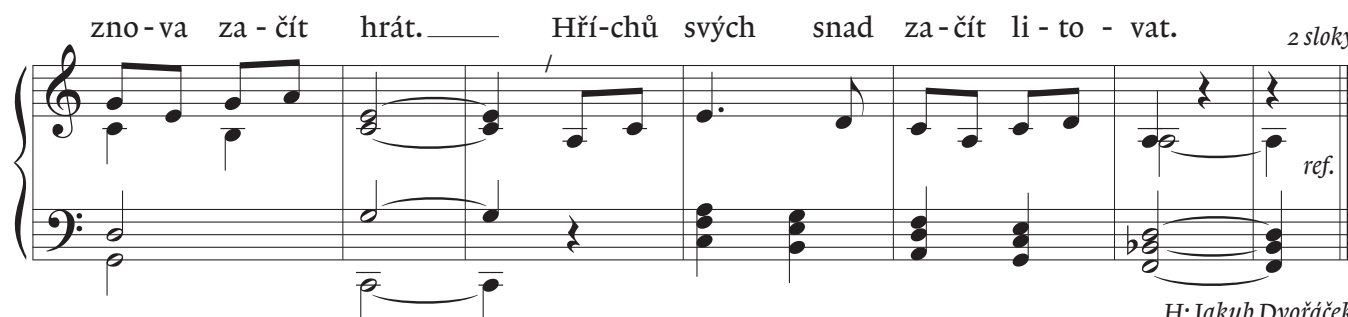
ref. Hří-chy tvý tě jed-nou do-že-nou, zkou-šíš spá-lit mos-ty za se-bou.

Všec-ko zlý v du-ši dál si vlá-číš tmou, hří-chy tvý tě jed-nou do - že -

-nou. 1. Vá - háš, jest-li má ce-nu se prát, vá - háš, jest-li

zno-va za - čít hrát. Hří-čů svých snad za - čít li - to - vat.

2 sloky

ref.

H: Jakub Dvořáček

rytmizovat dle textu

336

1. U - hni se stra - nou, ztra - tíš jen chví - li,

pedál, je-li k dispozici

ve-dlej-ší ces-tou spíš do-jdeš k cí - li, proč do zdi hla-vou,

proč ne - jít ko - lem, proč ma - nu če - kat

nad prázd-ným sto-lem. ^{ref.} Srd - ce či - sté stvoř mi, ó Bo - že, a

ob-nov ve mně du-cha pří-mé - ho. ^{1.} -ho. ^{2. rit.} -ho. 4 sloky

H: Alena Jelínková

337 *Rock* *ref.*
 Že - ne - me se sa - mi v so - bě mou - dří, —

před tvou tvá - ří ne - u - mí - me stát, o - de - dáv - na po - hr - dá - me

bou - ří, — ne - u - mí - me mi - lost při - jí - mat.

1. Tvá lás - ka do - pa - dá na ne - ú - rod - nou ze - mi,

pro - sí - me, o - te - vři jí ces - tu me - zi vše - mi. 3 sloky

H: Jakub Dvořáček

338

Slow swing *ref.*
Zní, zní, zní hlas tem-ný, ti-chý, zní, zní, zní v poušti vo-lá-ní.

Zní, zní, zní: zvaž-te své hří-chy, ješ - tě poz - dě ne - ní,

je čas po-ká-ní. 1. Už se zve-dá ví - tr, ple-vy ro - ze - že - ne,

ví - tr soud-ce, kte-rý skli-zeň pro - ví - vá. Se-ke-ra se za-tne

do su-ché-ho kme-ne, žá-rem sá - lá vý-heň, vý-heň oh - ni - vá. 2 sloky *ref.*

H: Jakub Dvořáček

339

1. Vě - ří - me sr - deč - ně v je - di - né - ho Bo - ha,

to - ho, kte - rý věč - ně živ jest, všec - ko mo - ha, v Ot - ce

ne - bes - ké - ho, Stvo - ři - te - le ne - be i ze - mě i vše - ho. 6 slok

H: Ladislav Moravetz

340

1. Ve jmé - no Kris - ta dou - fá - me, neb v něm své

spa - se - ní má - me. Z to - ho nás žád - ný ne - sve - de, snáz ne - be,

ze - mě o - de - jde, než nás kdo z to - ho vy - ve - de. 11 slok

H: Ladislav Moravetz

341

1. Věř - me v Bo - ha jed - no - ho, Pá - na stvo - ře - ní vše - ho,
v Ot - ce vše - mo - hou - cí - ho, Sy - na, Du - cha sva - té - ho,

v ně - ho měj - me ví - ru,
všich - ni bez roz - dí - lu. Syn se rá - čil vtě - li - ti mo -

- cí Du - cha sva - té - ho, z Pan - ny se na - ro - di - ti pro

člo - vě - ka hříš - né - ho, pro člo - vě - ka hříš - né - ho. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

342

1. Kris - tus je má sí - la i spa - se - ní, po - tě -

- še - ní ve všem mém za - rmou - ce - ní; já v je - ho

mo - ci ve dne, ta - ké v no - ci žá - dám po - mo - ci. 5 slok

H: Ladislav Moravetz

343 1. Svou ví - ru s na - dě - jí spo - lu vy - zná - vej - me

v Bo - ha Ot - ce moc - né - ho, Tvůr - ce ne - be i ze - mě. 8 slok

H: Ladislav Moravetz

344 1. Vě - ří - me, vlád - ne Ho - spo - din, vě - ří - me, Kris - tus,

Bo - ží Syn, z věč - né - ho Bo - ha zro - ze - ný, je moc - ný, bla - ho -

- sla - ve - ný. 5 slok

(Po páté sloce)
A - - - men.

H: autor neznámý

346

sólo
Věřím v jednoho Bo - ha,

sbor
všemohoucího Ot - ce, Stvořitele nebe i ze - mě,

všeho viditelného i neviditel - né - ho.

sólo
Věřím v jednoho Pá - na Ježíše Kris - ta,

jednorozeného Božího Sy - na,

který se zrodil z Otce přede všemi vě - ky.

sbor
Bůh z Bo - ha, Svět - lo ze Svět - la, pravý Bůh z pravého Bo - ha, zrozený, nestvo - ře - ný,

jedné podstaty s Ot - cem, skrze něho všechno je stvo - ře - no.

sólo
On pro nás li - di

a pro na - ši spá - su se - stou - pil z ne - be.

sbor
Skr - ze Du - cha sva - té - ho při - jal tě - lo

z Ma - ri - e Pan - ny a stal se člo - vě - kem. *sólo* Byl za nás u - kři - žo - ván,

za dnů — Pon - ci - a Pi - lá - ta byl u - mu - čen a po - hřben.

sbor Tře - tí - ho dne — vstal z mrt - vých pod - le Pís - ma. Vstou - pil do

ne - be, se - dí po pra - vi - ci Ot - ce. *sólo* A

zno - vu přij - de, ve slá - vě, sou - dit ži - vé i mrt - vé

a — je - ho krá - lov - ství — bu - de bez kon - ce.

sbor

Věřím v Ducha sva-té-ho, Pána a dárce ži-vo-ta, který z Otce i Syna vy - chá - zí,

s Ot-cem i Sy-nem je zá-ro-veň u - ctí-ván a o - sla-vo-ván a mluvil ústy pro-ro-ků.

sólo

Vě-řím v jed-nu, sva-tou, všeobecnou, apoštolskou cír - kev.

sbor

Vyznávám je-den křest

na odpuštění hří-chů. Očekávám vzkříšení mrtvých a život budoucího vě-ku. A - men.

H: Petr Eben

Plynule, s rytmickou volností

348

Vě-řím v jed-no-ho Bo-ha, Ot-ce vše-mo-hou-cí-ho, Stvo-ři-te-le

ne-be i ze-mě, vše-ho vi-di-tel-né-ho i ne-vi-di-tel-né-ho.

Vě-řím v jed-no-ho Pá-na Je-ží-še Kri-sta, jed-no-ro-ze-né-ho

Sy-na Bo-ží-ho, kte-rý se zro-dil z Ot-ce pře-de vše-mi vě-ky: Bůh z Bo-ha,

Svět-lo ze Svět-la, pra-vý Bůh z pra-vé-ho Bo-ha, zro-ze-ný, ne-stvo-ře-ný,

jed-né pod-sta-ty s Ot-cem: skr-ze ně-ho všech-no je stvo-ře-no.

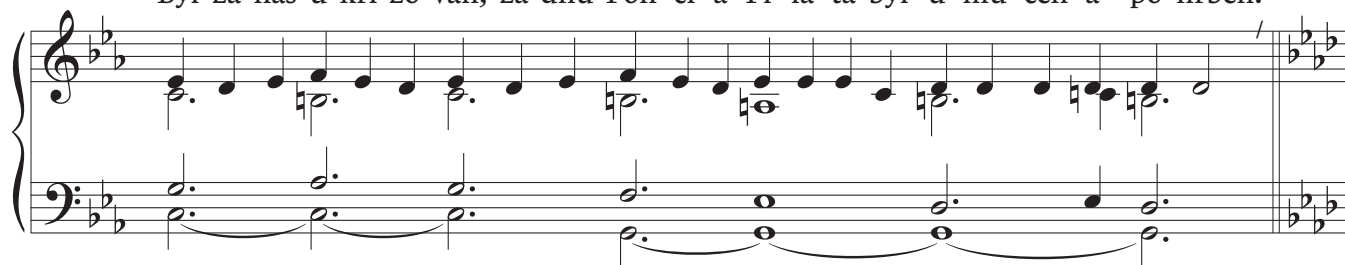
On pro nás li - di a pro na - ši spá - su se - stou - pil z ne - be.

Skr - ze Du - cha sva - té - ho při - jal tě - lo z Ma - ri - e Pan - ny a stal se člo - vě - kem.

Byl za nás u - kři - žo - ván, za dnů Pon - ci - a Pi - lá - ta byl u - mu - čen a po - hřben.

Tře - tí - ho dne vstal z mrt - vých po - dle Pís - ma. Vstou - pil do ne - be,

se - dí po pra - vi - ci Ot - ce. A zno - vu při - jde, ve slá - vě

sou - dit ži - vé i mrt - vé a je - ho krá - lov - ství bu - de bez kon - ce.

Vě - řím v Du-cha sva-té-ho, Pá-na a dár - ce ži-vo-ta, kte-rý z Ot-ce

i Sy-na vy-chá-zí, s Ot-cem i Sy-nem je zá-ro-veň u-ctí-ván a o-sla-vo-ván

a mlu-vil ús - ty pro - ro - ků. Vě - řím v jed - nu, sva - tou,

vše - o - bec-nou, a - po-štol-skou cír-kev. Vy - zná - vám je - den křest na

od-puš - tě - ní hří - chů. O - če - ká - vám vzkří - še - ní z mrt-vých

a ži - vot bu-dou-cí - ho vě - ku. A - men, a - men, a - men.

H: Ladislav Moravetz

350 1. Ó Pa - ne Je - ží - ši nej - mi - lo - sti - věj - ší,

byls u - či - něn člo - vě - kem i ma - lým dě - tá - tem. 6 slok

H: Petr Eben

351 1. Vy v Bo - ží jmé - no po - křtě - ní a všech - ni zno - vu zro - ze -

- ní z vo - dy a z Du - cha sva - té - ho, chval - te mi - le Bo - ha své - ho! 7 slok

H: Ladislav Moravetz

352 1. Buď Bo - hu chvá - la, dík a čes - ta po - zdra - ve - ní, že vze - šla no - vá

ra - to - lest na vin - ném kme - ni. Z mi - lo - sr - den - ství Ot - co - va jsme

dě - ti tě - la Kris - to - va a pu - tu - je - me s ním za Bo - žím krá - lov - stvím. *2 sloky*

H: Adam Michna z Otradovic

1. Nej - mi - lej - ší Je - ží - ši, dí - tě ne - sem ke křtu tvé - mu,
a - bys ja - ko nej - vyš - ší vdech - nul ži - vot zro - ze - né - mu.

353

Při - ja - li jsme věr - nou zprá - vu, že mu dáš i věč - nou slá - vu. *5 slok*

H: Johann Rudolf Ahle a Georg Philipp Telemann

1. Bo - že náš, Ot - če náš, do ru - ky tvé s dů - vě - rou kla - de - me teď ště - stí své:

354

dí - tě, jež z lás - ky své i nám jsi přál, od te - be ži - vot má, veď je i dál,

dí - tě, jež z lás - ky své i nám jsi přál, od te - be ži - vot má, veď je i dál. *3 sloky*

H: autor neznámý

355 *předehra*

1. Pa - ne, ty jsi vin - ný kmen, z te - be vět - ve mí - zu ma - jí.

Pa - ne, ty jsi vin - ný kmen, tak vy - zná - vá - me.

Pro - to mů - že žít a kvést kaž - dá tvo - je ra - to - lest.

Když ty Du - cha své - ho dáš, z te - be ži - vot

1. má - me.	2. má - me.
-------------	-------------

3 sloky

356 1. Bo - hu zpí - vat, je - ho vzý - vat, pojd' - me, ra - dost - ně a

s ví - rou, že nás k so - bě po - zve - dá. Z lás - ky své nás za lid

zvo - lil, vy-svo-bo - dil ze vší vi - ny, k ži - vo - tu nás po - vo - lal. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

357 1. Ra - dost, ú - žas z dí - la tvo - jí lás - ky v ru - kou

má - me dí - tě, nám je dá - váš. Pro tvůj zá - zrak kéž se my - sl

sklá - ní. 6 slok

H: Ladislav Moravetz

358 1. Dnes k své-mu sto - lu zve nás Pán, i hří - šník bu - de u - ví -

-tán. Jak vzác - né je, když sto - lu - je dár - ce spá - sy s ná - mi. — 5 slok

H: Ladislav Moravetz

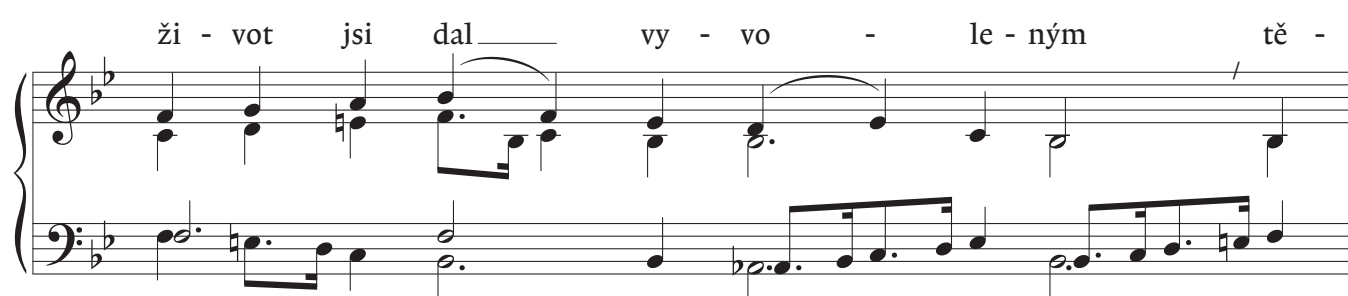
359 1. Ví - tej, mi - lý Je - zu Kris - te, ví - tej Sy - nu —

Pan - ny — či - sté, když tě ny - ní — ví - rou vi - dí - m,

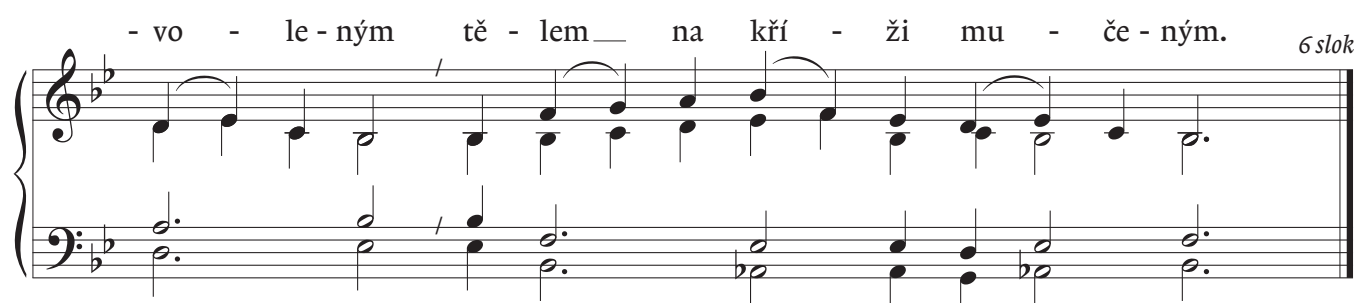
zno - vu pev - ně to - mu — vě - řím: 5 slok

H: Ladislav Moravetz

360/1 předejhra/mezihra

H: Ladislav Moravetz

H: Ladislav Moravetz

361

předehra

1. Všich-ni hříš - ní k vo-dám pojd'- te, ke Kris-tu blíž při - stu-puj - te,

a - by - ste v něm na - chá - ze - li a ví - rou při - ja - li

po-krm, ná - poj k na - sy - ce - ní, k du-še o - či - ště - ní.

Vše smí - te z pou - hé mi - lo - sti při - jí - mat s ra - do - stí. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

362

1. Ej nuž, lač - ní, žíz-ni - ví, po - kr-mu Pá - ně žá - do-sti - ví,

pojď - te k sto - lu Krá - le slav - né - ho, Kri - sta, Sy - na Bo - ží - ho, 12 slok

H: Ladislav Moravetz

363 1. Tys, Kris - te, pro - sil, když jsi lá - mal chléb, a - by - chom

jed - no by - li v cír - kvi tvé. Způ - sob to sám, tvá

vů - le v tom se staň, ať tou - ží - me ji pl - nit s ra - do - stí!

Dej v prav - dě nám všem jed - ním tě - lem být

v po - žeh - na - né svá - to - sti jed - no - ty. 4 sloky

H: autor neznámý

364

1. Pán k pro-stře - né - mu sto - lu zve li - di ze všech stran,
ať jí a pi - jí spo - lu, ať nik - do ne - ní sám.

Kdo hle - dá no - vou sí - lu, ať při - jme po - zvá - ní, zde

ob - čer - ství svou ví - ru. Nic při - jít ne - brá - ní! 11 slok

H: podle Bartholomäuse Heldera

365

1. V tu noc, kdy mi - lý Spa - si - tel, Pán Je - žíš zra - zen bý - ti

měl, vzal chléb a s dí - ků či - ně - ním jej lá - mal u - čed - ní - kům svým. 5 slok

H: Edward Miller

Sopránová
zobcová
flétna

366

Varhany/
klavír/
kytara

Dm Am Dm Am Dm Gm C Gm6 Dm Gm

1 *mf*

Zpěv

Chle-ba a ví - no

Dm Gm C Gm Dm Dm C Dm C

2 *Fine*

ne - se - me, při-jmi ty da - ry, pro - sí - me.

Dm Gm A Dm C B^b F Gm Am Dm

p

1. Mám prázd - né ru - ce, Pa-ne, že skut - kem jsem je ne-na-pl - nil,
 2. Mám ně - má ú - sta, Pa-ne, vždyt sou - cit svůj jsem o - de - přel,
 3. Mám v so - bě bo-lest, Pa-ne, že to - lík vě - cí zra-ni - lo, —

Gm C C⁷ F Dm Gm Am B^b C

p

mp *mf*

mám těž - ké no-hy, Pa-ne, bliž-ní - mu jsem se ne-při-blí - žil. *Dal Segno al Fine*
 jsem u - za - vě-ný, Pa-ne, dej, a - bych všem se o - te - vřel.
 mám ta - ké tou-hu, Pa-ne, a - by tě srd - ce po - zna - lo.

Gm C C⁷ F Dm Gm F B^b Gm A

Na závěr zahrají instrumentalisté ještě prvních 8 taktů.

H: Petr Eben

Allegro $\text{♩} = 104$ Sopránová
zobcová
flétna

367

Varhany/
klavír/
kytara

Sólo ①
p

2

mp

sto - jí - me. Ať při - jí - mám tě ja - ko lék na kaž - dou sta - rost, zá - rmu - tek a

A7 Dm Gm C7 F B^b F

mf

3

v ne - ště - stí se svě - řu - ji. V čas úz - ko - sti, v čas pod - mra - če - ný ať, Pa - ne,

Am Dm Gm C Dm B^b

mp

p

jed - no jsme, čas na - dě - je je ne - pro - měn - ný, před te - bou sto - jí - me.

Gm Dm Gm A7 Dm

mf ④

V čas já - sa - vý, v čas roz - jas - ně - ný ať, Pa - ne, jed - no jsme, čas

mp

mf

D Hm G D

poco f

na - dě - je je ne - pro - měn - ný, před te - bou sto - jí - me. Ať

poco f

Em A⁷ D G

⑤

na te - be zas tě - ším se a s ra - do - stí svou svě - řím se, shle -

Em A D A D

- dá - ní s te-bou o - sla-vím. V čas já - sa - vý, v čas roz-jas-ně-ný ať, Pa - ne,

f ⑥

mf

F#m Hm Em (A) D Hm

jed - no jsme, čas na-dě - je je ne-pro-mě-ný, před te - bou sto - jí - me.

G D Em A7 D

H: Petr Eben

Empty musical staff system.

Empty musical staff system.

368 Sva-tý, sva-tý, sva-tý, Pán, Bůh zá-stu-pů. Ne-be i ze-mě jsou

pl - ny tvé slá - vy. Ho - sa - na na vý - so - stech. Po - žeh - na - ný, jenž

při - chá - zí ve jmé - nu Pá - ně. Ho - sa - na na vý - so - stech.

H: Petr Eben

369 Be-rán - ku Bo - ží, kte - rý sní - máš hří - chy svě - ta,

smi - luj se nad ná - mi. Be - rán - ku Bo - ží,

kte - rý sní - máš hří - chy svě - ta, da - ruj nám po - koj.

H: Petr Eben

370 *Kánon* *Fine*

Repetice se opakuje, dokud neodezní poslední hlas.

H: Ladislav Moravetz

371 *1.* Sanc - tus, Sanc - - - tus, Sanc - tus,

2. Sanc - tus, Sanc - - - tus, Sanc - tus,

3. Sanc - tus, Sanc - - - tus, Sanc - tus.

Sanc - tus, Sanc - - - tus, Sanc - tus.

Ostinato Sanc-tus, Sanc - tus, Sanc-tus, Sanc-tus De-us Sa-ba-oth.

H: autor neznámý

372 *Předehra* *mf*

Sva - tý, sva - tý, sva - tý jsi, Hos-po-di-ne zá - stu - pů,

pl - ná jsou ne - be - sa i ze - mě tvé slá - vy. Po - žeh - na -

- ný, kte-rý při-chá - zíš ve jmé - nu Pá - ně. Ho - sa - na na vý - so - tech!

Ho - sa - na na vý - so - tech! _____

H: Ladislav Moravetz

1. 2. Be-rán-ku Bo-ží, kte-rý sní-máš hří - chy svě-ta, smi-luj se nad ná - mi.

3. Be-rán-ku Bo-ží, kte-rý sní-máš hří - chy svě-ta, da - ruj nám po - koj.

373 *3 sloky*

H: Ladislav Moravetz

374

1. Ó Be-rán-ku ne - vin-ný, jenžs pro nás na kří - ži u - mřel,
 náš za-stán-ce je - di-ný, tr - pě - li-vost ve - li-kous měl.

Na se - bes hří - šných mzdu vzal, by žád - ný z nás ne-zou - fal.

Smi - luj se nad ná - mi, ó Je - zu, ó — Je - zu! 2 sloky

Kánon

H: Ladislav Moravetz

375

1. Be-rán - ku, kte - rý sní - máš hří - chy, smi - luj

se nad ná - mi. Be - rán - ku Bo - ží, kte - rý sní - máš

hří - chy, smi - luj se nad ná - mi. 3 sloky

H: Daniela Eklová

376 1. Bo - ží Be - rán - ku, Ot - cem mi - lo - va - ný,

jenž ses za hřích svě-ta ja-ko smír-čí o-bět dal, smi-luj se nad ná - mi,

smi-luj se nad ná - mi, smi-luj se nad ná-mi, Pa - ne. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

377 *Předehra*
♩ = 56

1. V no - ci té, kdy náš Pán Je - žíš zra-zen byl,

vzal kus chle - ba, roz - lo - mil a dí-ky vzdal: „Vez-mi a jez,

hle, tě - lo mé, za te - be z lás - ky kři - žo - va - né.“ 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

378 1. Pl - ní - me, Kri - ste, tvo - je přá - ní a schá - zí -

- me se k dí - ků - vzdá - ní. Sjed - noť nás v je - den

ží - vý chrám, kde ni - kdo ne - cí - tí se sám.

Od - klá - dám všech - no, co je mé, při - jí - mám spo - leč - né. 8 slok

H: Vítězslav Tugendlieb

379

Sva - tý Bůh jsi jen ty sám, — my jsme
Vpro - střed nás ži - je Duch tvůj, — mo - cí

slá - vy tvo - jí chrám. — Pří - běh spá - sy teď dál tkáš,
svou nás pro - mě - ňuj, — chléb a ví - no dál nám přej,

1. při - jmi dík, jsi ži - vot náš. — 2. lás - ku do nás vlej. —
svo - ji

Ty jsi sva - tý, — ty jsi sva - tý, — ty jsi
Ha - le - lu - ja, — ha - le - lu - ja, — ha - le -

2.

1. sva - tý, — zpí - vá zem a ne - be sní. — 2. lu - ja — ti zní.
- lu - ja, — ha - le -

H: Ladislav Moravetz

380

sólo 1. Kris - tus — Pán když na — smrt šel, sbor Kris - tus

Pán když na smrt šel, *sólo* ká - zá - ní on
 po - vě - děl, *sbor* ká - zá - ní on po - vě - děl. 11 slok

H: Ondřej Maňák

381 1. Spo - lu lá - mej - me chléb na ko - le - nou, _____
 spo - lu lá - mej - me chléb na ko - le - nou. _____
 Když já na ko - le - nou zřím, jak slun - ce vy - chá -
 - zí, ó smi - luj se, Pa - ne, na - de mnou. 3 sloky

H: Jiří Schneider

Kalypto

382

Dnes ať zní všu-de pí - seň chval, Pán Je - žíš da - ry

své nám dal. Chléb a ví - no jsou dá - ny všem,

zvěst o spá - se teď sly - ší zem. *ref.* Hlá - sej dál ten div,

že je Pán zas živ a svět náš ho - stí ště - dro - stí. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

383

Slá - va buď to - bě, Bo - že náš, i sva - té dě -
žes na - kr - mil, na - po - jil nás, to z své - ho po -

-ko - vá - ní,
-žeh - ná - ní; rač chle - bem slo - va své - ho

sy - ti - ti z nás kaž - dé - ho, dej též v ne - bes - kém krá -

- lov - ství jí - sti chléb bla - ho - sla - ven - ství.

H: podle Clauda Goudimela

384 1. Ó Pa - ne můj, po - koj ať tvůj na ce - stách

se mnou bý - vá; mou - dro - sti dar, lá - sky tvé žár

ať již mi ne - u - bý - vá, když svět - lo tvé na

ce - stě své du - še má stá - le mí - vá. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

385 Ot - če — náš, jenž jsi na ne-be - sích, po - svět se jmé - no tvé, —

přijď krá - lov - ství tvé. Bud' vů - le tvá jak v ne - bi, tak na ze - mi,

chléb náš ve - zdej - ší dej — nám dnes. A od - pust' nám na - še vi -

- ny, ja - kož i my od - pou - ští - me na - šim vi - ní - kům. I ne - u - voď

nás — v po - ku - še - ní, a - le zbav nás od — zlé - ho. Ne - bo

tvé jest krá - lov - ství i moc i slá - va na vě - ky. A - men.

H: Ladislav Moravetz

386 Ot - če — náš, kte - rýž jsi na ne - be - sích, po - svěť se jmé - no tvé,

přijď krá - lov - ství tvé. Buď vů - le tvá ja - ko v ne - bi i na ze - mi.

Chléb náš — ve - zdej - ší dej nám dnes. I od - pusť — nám na - še vi -

- ny, jakž my od - pou - ští - me svým vi - ní - kům. I ne - u - voď nás v po - ku -

- še - ní, a - le zba - vuj nás od zlé - ho. Ne - bo tvé jest krá - lov - ství,

moc i slá - va na vě - ky vě - ků. A - - - men.

H: Ladislav Moravetz

388/1

O - tče náš, jenž v ne-be-sích dlíš, nám pak ja-ko dít-kám ve-líš

mí - ti zře - ní vzhů - ru k to - bě v u - sta - vič - né své mod - lit - bě,

dej, ať ji - nam ne - hle - dí - me, tím te - be sa - mé - ho ctí - me. 9 slok

H: Ladislav Moravetz

transponovaná verze

388/2

O - tče náš, jenž v ne-be-sích dlíš, nám pak ja-ko dít-kám ve - líš

mí - ti zře - ní vzhů - ru k to - bě v u - sta - vič - né své mod - lit - bě,

dej, ať ji - nam ne - hle - dí - me, tím te - be sa - mé - ho ctí - me. 9 slok

H: Ladislav Moravetz

389

1. Ot - če, kte - rý jsi věr - ný ke všem svým dě - tem,

o - chot - ný to - lik od - pus - tit nám,

Coda
8 slok A - men.

H: Ladislav Moravetz

390

Za - sviť nám slun - ce po - ko - je, ty svět - lo do zlých

ča - sů, co z Bo - ží lá - sky pra - me - níš, ne z vá - lek

všech a zmat - ků. Dob - rý Pa - ne náš, smi - luj se.

H: Ladislav Moravetz

391

1. Ó Du - chu sva - tý, na - vštiv nás v své lás - ce ne - hy - nou - cí.
Ty zdro - ji svět - la, v kaž - dý čas nám vy - plň pro - sbu vrou - cí.

Vždy na - še dě - ti v pé - či měj a ži - vo - tem je pro - vá - zej svou mi - lo - stí a mo - cí. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

392

1. Ó svět - lo svě - ta, Kri - ste náš, kéž tmu svou zá - ří pře - má -

- háš! Ať svět již po - zná spá - su tvou a věr - ně krá - čí za te - bou. 4 sloky

H: autor neznámý, Norimberk 1676/1854

393

1. Od vě - ků Bůh, od vě - ků Král. Ve ví - ře v něj je slá - va. Ó

kéž bys ví - ru dal! A - men, a - men. Tys, Ot - če, moc - ný

Stvo-ři - tel, Kri - ste, tys můj Spa - si - tel, Duch kéž je nám též _ dán a

v srd-cích na-šich na - jde svůj chrám. Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja! 3 sloky

H: autor neznámý

394 1. Kri-ste, ty náš jsi Pán _ a Král, dnes pro-sí-me s po-ko - rou,

a - bys nám pev - nou ví - ru dal, kaž-dý den chce-me žít s te-bou. — 4 sloky

H: Daniela Eklová

395 1. Nám po - moz, Pa - ne mi - lý, tvé slo - vo správ - ně

znát. A při - jmi dík, že nás máš všech - ny rád. 5 slok

H: autor neznámý

396

Do - na no - bis pa - cem, pa - cem;

do - na no - bis pa - cem. Do - na

no - bis pa - cem, do - na no - bis pa - cem.

Do - na no - bis pa - cem, do - na no - bis pa - cem. (☺)

H: Andreas Marti

397

1. Do svě - ta, kde jsi s lid - mi žil i nás jsi ta - ké

po - sta - vil ú - rad - kem od věč - no - sti. Ty Bo - že sva - tý,

ne-měn-ný, z Ma - ri - e Pan-ny zro-ze-ný do na-ší u-bo-ho - sti.

Tam, kde zní pláč, slo-va lži - vá, kde na-dě-je už ne - ní,

v tom - to svě - tě pro - sí - me tě o tvé po - tě - še - ní. *3 sloky*

H: Zdeněk Čep

398

Dej mi, Pa - ne, — bdě-lé srd - ce, — ať se ti dnes ne-vzdá-lím

ne - roz - váž - ným smý - šle - ním. Dej mi srd - ce — u-šlech-ti - lé, —

jež by žád - ný špat - ný cit ne - do - ká - zal po - ní - žit. *3 sloky*

H: Petr Eben

399/1

ref.
U-čiň mě, Pa-ne, ná-stro-jem, ať zá-řím, ať zá - řím tvým po - ko - jem.

1. Kde du-sí ne-ná-víst, ať lás-ku vná-ším, kde tisk-ne bez-prá-ví, ať křiv-dy sná-ším,
ať ví-ru roz-sé-vám do po-chyb-no-stí, ať u-čím sklí-če-né bu-do-vat mo-sty. 4 sloky

ref.

H: Petr Eben

399/2

ref.
U-čiň mě, Pa-ne, ná-stro-jem, ať zá-řím, ať zá - řím tvým po - ko - jem.

1. Kde du-sí ne-ná-víst, ať lás-ku vná-ším, kde tisk-ne bez-prá-ví, ať křiv-dy sná-ším,
ať ví-ru roz-sé-vám do po-chyb-no-stí, ať u-čím sklí-če-né bu-do-vat mos-ty. 4 sloky

ref.

H: Ladislav Moravetz

400

1. Je - ží - ši, Pa - ne můj, z hří - chů mě vy - tr - huj,

od pos - kvrn du - ši o - či - ští, mi - lo - stí u - ji - sti. 2 sloky

H: autor neznámý

401

sólo 1. Za ty, kdo hla-dem tr-pí a bí-dou, sbor pro-sí - me: Zjev svo - ji

slá - vu! sólo Za ty, kte - ří dru-hý - mi jsou od - mí - tá - ni,

sbor pro-sí - me: Zjev svo - ji slá - vu! 5 slok

(Po 5. sloce)
A - men.

H: autor neznámý

402

1. Ó Pa - ne můj, _____ ne-nech mne být, _____ dej sí - lu

žít _____ a ne-zra - dit. _____ Kaž - dý den rá - no, ve - čer,

stá - le rač při mně bdít _____ a ne-sou - dit. _____ Když tesk - ný

žal _____ mně ú-směv vzal, _____ dej, bych tě znal _____ a ne-rep - tal.

Tvůj, _____ Pa-ne Je - ží - ši, pří - klad dej, bych sle - do - val. *Fine* 2 sloky

H: Jakub Dvořáček

403

Mou - drost mi, Pa - ne, dá - vej, a - bych po tvé

ces - tě cho-dil. Mou - drost mi, Pa - ne, dá - vej,

ať ve tmě ne-blou - dím. Mou-drost mi dá - vej,

sám ji ne-mám, mou - drost mi dá - vej, ať tě hle-dám.

Mou - drost mi, Pa - ne, dá - vej, ať ve tmě ne-blou - dím.

H: Jiří Schneider a Daniela Eklová

404

1. Buď vů - le tvá, buď vů - le tvá, buď vů - le tvo-je všu-de

tam, kde chu-dé trá - pí nou-ze, hlad, v bo-ji mu - sí u - mí-rat,

buď vů - le tvo-je všu-de tam, kde ji - ní ma - jí vše-ho dost,

vlád-ne mír a lho-stej-nost, buď vů - le tvo-je všu-de tam. 5 slok

H: Ondřej Maňák

405

ref. To já, ó Pa-ne můj, sto-jím ta - dy v mod - lit -

-bách, to já, ó Pa-ne můj, sto-jím ta-dy v mod-lit - bách.

A - ni mat - ka, a - ni o - tec, a - le jsem to já, —

sto - jím ta - dy v mod - lit - bách, a - ni kněz můj, a - ni vlád - ce, a - le

jsem to já, — sto - jím ta - dy v mod - lit - bách.

H: Jiří Schneider a Daniela Eklová

406 1. Dej nám mou - drost, od - va - hu pro dny o - bav, pro dny stra - sti,

ste - bou jít i přes pro - pa - sti; dej nám mou - drost, od - va - hu. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

407 *ref.* Ta tou-ha hlu-bo-ko je v nás, tě znát, tvůj hlas za-slech-

-nout, tvou spa-třit tvář. _____ Jen v mi-lo - sti tvé na - lez -

-nem ten dar, tu lá - sku pra - vou ne - změr - nou.

1. Za prá - vo, za vol - nost, za po - koj pro-sí - me. _____

Kde vlád-ne jen strach, tam buď, Pa-ne, blíz - ko sám. *3 sloky*

H: Ladislav Moravetz

408 1. Král věč - ný nás po-žeh-nej po - žeh - ná-ním sva - tým
a všec-ko nám dob-ré dej, chu - dým i bo - ha - tým:

ra - čiž nás na - pl - ni - ti svou sva - tou mi - lo - stí,

po - tom k to - bě při - jí - ti do věč - né ra - do - sti! 2 sloky

H: Otmar Mácha

409 1. Sva-té Bo - ží po-žeh-ná - ní buď ny - ní i vždy nad ná - mi

z Kris - ta kři - žo - va - né - ho, věč - ně po - žeh - na - né - ho, 5 slok

H: Otto Albert Tichý

410 1. Směr mi dej, ať ne-blou - dím, v bou - ři ví - rou vést se dám. Dál před

ďáb - la řá - dě - ním svou mi - lo - stí mne sám, Pa - ne můj, chraň. 3 sloky

H: podle Clemense Höra

411

A - men, Ot - če, rač to dá - ti, dů - věr - ně tě vzý - vá - me.
Kri - ste, rač se při - mlou - va - ti za nás hříš - né, žá - dá - me.

Du - chu sva - tý, spra - vuj nás svět - lem prav - dy v kaž - dý čas,

by - chom s du - še - mi i stě - ly věč - ně Bo - hu ná - le - že - lí!

H: podle Claudi Goudimela

412

1. Až po - tud nám po - má - hal Hos - po - din z mi - lo - sti,
pro - čež k ne - bes vý - ši - nám hled' - me s dů - věr - no - stí,

od - kud po - moc při - chá - zí nám vždy v pra - vé do - bě,

tam, kde du - še na - chá - zí no - vé sí - ly v mdlo - bě. 3 sloky

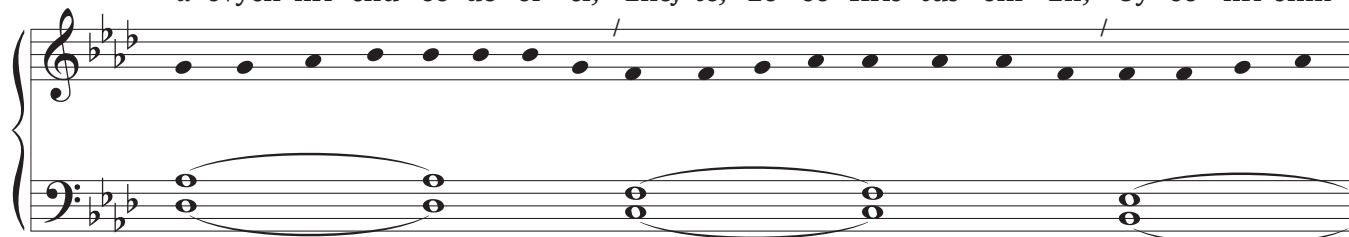
H: Otmar Mácha

413

1. Ej, li - dé vprav - dě ka - jí - cí, Pá - na Bo - ha se bo - jí - cí

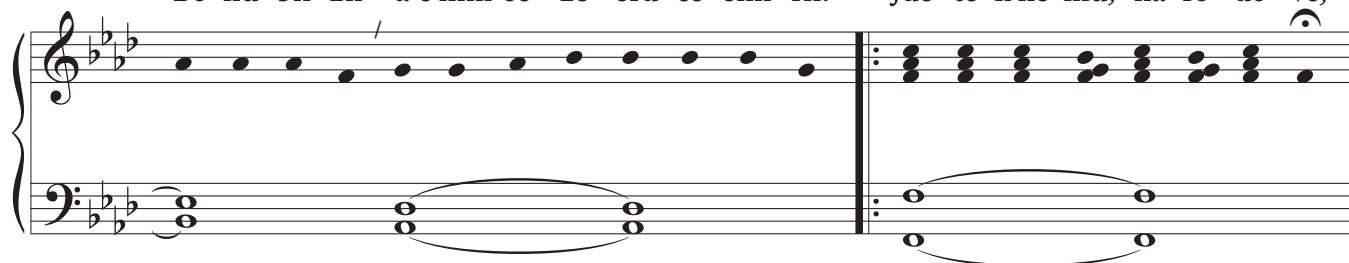
a svých hří - chů se dě - sí - cí, znej - te, že se Kris - tus sní - žil, by se hří - šník

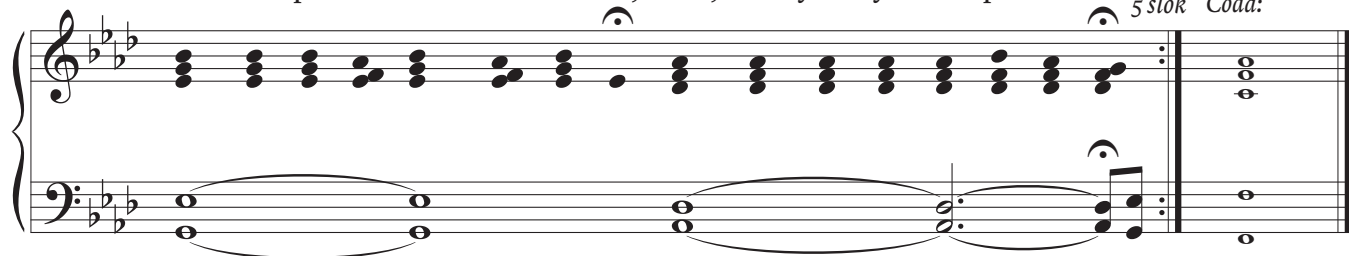
Bo - hu blí - žil a s ním se ze srd - ce smí - řil.

ref.

Jdě - te k ně - mu, ná - ro - do - vé,

v tou - ze po té smlou - vě no - vé, tam, kde jsou je - ho po - slo - vé. 5. slok Coda:

H: Ladislav Moravetz

415

1. Ach, zů - staň svou mi - lo - stí při nás, Pa - ne Kris - te, a

vždy - ky nás vy - pro - sti zjha - mo - ci ne - čis - té. 6. slok

H: podle Melchiora Vulpiuse 1609

416

Tvé — po-žeh - ná - ní, do - brý Ot - če, nás ces-tou ži - tí

spřo - vá - zej! Rač — v Kři-stu sám nás po - svě - ti - ti

a v srd-cích na - šich chrám svůj měj, ať slo - va tvé - ho prav - da

moc - ná nás v slu-hy tvé si pro - mě - ní. Ó splň tu pros-bu,

věr - ný — Bo - že, k své chvá-le a nám k spa - se - ní.

H: autor neznámý

417

1. Tvůj mír ať nás dnes pro - vá - zí, ten

chléb, co ne - u - bý - vá, jak vzác - ný po - klad

chraň - me jej, jak pla - men sví - ce ve tmách. *2 sloky*

H: The English Hymnal, 1906

sólo
1. I když se roz - chá - zí - me, ty s ná - mi zů - stá - váš,

418

sbor
i když se roz - chá - zí - me, ty s ná - mi zů - stá - váš,

sólo jak nám jsi slí - bil zdáv - na, ó Pa - ne náš, *sbor* jak

nám jsi slí - bil zdáv - na, ó Pa - ne náš. *5 slok*

H: autor neznámý

419 1. Za - cho - vej nás, Bo - ží Sy - nu, ty, kte - rý chceš

s ná - mi být, te - be vy - hlí - ží tvůj lid.

Chce - me žít v tvé vlá - dy stí - nu, slá - vu svou všem

zá - řit nech. Ho - sa - na na vý - so - stech! 5 slok

H: Vojtěch Esterle

420 ref.
Bo - juj - te, bo - juj - te dál, —

bo - juj - te, bo - juj - te dál, — po - hled - te jen,

v dál - ce sví - tá, po-hled'-te jen, den nás ví - tá,

bo-juj - te, bo-juj-te dál. *Fine* 1. Zpří-ma choď-te, po-zdvih-ně - te

hla - vu, — i když pro vás vav - řín ne - ro - ste.

Nech - te moc - ným moc a slav - ným slá - vu, —

o je - jich se pří - zeň ne - pro - ste. 5 slok

H: Ladislav Moravetz

421 1. O - te - vře - te brá - ny hra - deb ka - men - ných,

o - te - vře - te brá - ny hra - deb srd - cí svých, o - te - vře - te,

a - by mo - hl dál. Nech - te vše - ho, nech - te o - bav,

sta - ro - stí, při - pra - vuj - te ces - tu je - ho krá - lov - ství,

při - pra - vuj - te ces - tu, a - by ve - jít mo - hl slá - vy Král. —

ref.
To kvů - li Krá - li, Krá - li

při - prav kaž - dý ces - tu, ces - tu svou, to kvů - li

Krá - li, Krá - li

na - prav kaž - dý ces - tu, ces - tu kři - vou, ces - tu zlou. *Fine* 2 sloky

H: Ladislav Moravetz

422 Dál, pře - ce ne - jde - te sa - mi, dál, Pán tu

zů - stá - vá s vá - mi, dál, ce - stu ur - čil svým dě - tem,

dál, tím - to svě - tem, ha - le - lu - *Fine* ja.

H: Ladislav Moravetz

423 Svou sí - lu nám dá - váš, jak vin-ný kmen mí - zu svou

dá vý-hon - kům. _____ ref. Svou sí - lu nám

dá - váš, jak vin-ný kmen mí - zu svou dá vý-hon - kům. *Fine*

1. Dej nám jít v lás-ce své, dej nám jít

v sí-le své. Svět poz - ná, ne-jde to žít

bez plo-du té ré - vy tvé vý - bor - né. _____ 2 sloky ref.

H: Ladislav Moravetz

424 De - o, De - o gra - ti - as. Ple - ni sunt coe - li,

coe - li et ter - ra, glo - ri - a tu - a.

© Iona / Small Stone Media, via GIA

H: John L. Bell

425 ^{ref.} Pán Bůh sám ať nám všem po - žeh - ná, tvář

mi - lo - sti ať o - brá - tí dnes k nám a v Du - chu svém nás

pro - vá - zí. 1. Na ce - stách kli - ka - tých, praš - ných i
Ve smut - ku, v ra - do - sti, ve zdra - ví,

za - vá - tých, v hle - dá - ní, v blou - dě - ní.
v bo - le - sti, v nář - cích i v ple - sá - ní.

2 sloky

H: Jiří Pejla

426 1. Ať chrá-ní nás Bůh, ať žeh-ná nám Bůh, jenž vlás - ce

ce - lý svět cho - vá. Když při - jde zlý čas, je Bůh při

nás, v něm pra - me - ní sí - la no - vá. Když vá 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

427 1. Ces - ta tvá dál ať stou - pá, do tvých

zad se ví - tr o - pí - rá, slun-ce zář tvou tvář ať

pro - hří - vá, ať déšť tvá po - le za - vla - ží. ref. A než

se - jde - me se zas, než se - tká - me se zas, ať

Bůh dál tě v ru-kou svých po - dr - ží. A než -ží 2 sloky

© GIA administered by Small Stone Media

H: James E. Moore

428 *kánon*

pozn.: kánon lze zastavit na kterékoliv korunce

H: Ladislav Moravetz

429 1. A - men. A - men. 2. A - men. A - men.

repetice se opakuje po celou dobu kánonu

H: Hansruedi Willisegger

430 *sólo* A - men. A - men. *sbor* A - men. A - men.

H: Victor Hug

**CHORÁLNÍK
K EVANGELICKÉMU ZPĚVNÍKU**

Notografická sazba Jaromír Návrat
Předtisková příprava Filip Halama
Vytiskla TISKÁRNA PROTISK, s. r. o., Rudolfovská tř. 617, České Budějovice

Vydala Českobratrská církev evangelická, Jungmannova 22/9, Praha 1
První vydání, 2021

www.evangelickyzpevnik.cz
www.e-cirkev.cz

ISBN 978-80-87098-84-4

9 788087 098844